

MANDAG DEN 4. MAJ 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt fredag den 24. april 2009, for genoptaget.

2. Erklæringer fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer! For få dage siden var det femårsdagen for historiens største udvidelse af EU. Den 1. maj 2004 gav 75 mio. mennesker fra 10 lande i Central- og Østeuropa samt Middelhavsområdet – nemlig Estland, Letland, Litauen, Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn, Slovenien, Malta og Cypern – udtryk for deres glæde over at være blevet EU-borgere. Denne udvidelse blev fulgt op af Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse i 2007.

At dette kunne lade sig gøre, er noget af det mest fantastiske, der er sket i vores tid. Efter 60 års undertrykkelse af befolkningerne i Central- og Østeuropa var EU's udvidelse en virkeliggørelse af genforeningen af vores kontinent med udgangspunkt i de fælles værdier frihed, demokrati, retsstat og respekt for menneskerettighederne og menneskelig værdighed. Denne proces har resulteret i et stærkere EU med større mangfoldighed og kulturel rigdom. Udvidelsesprocessen var og er en berigelse for hver enkelt medlemsstat såvel som for hele EU.

Fem år efter det historiske øjeblik har udvidelsen vist sig at være en stor succes for EU. Den får stadig større betydning for vores borgere i hverdagen. Efter den politiske ufrihed under kommunismen var udvidelsesprocessen medvirkende til demokratiets indførelse og til at styrke stabiliteten på det europæiske kontinent. Udvidelsen har forbedret levestandarden i de nye medlemsstater og har virket kraftigt stimulerende på hele den europæiske økonomi, idet de gamle medlemsstater ligeledes har haft gavn af nye eksport- og investeringsmuligheder såvel som et udvidet marked. De 12 nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet har kort sagt styrket EU's position på verdensplan og givet EU større vægt som international politisk og økonomisk aktør.

I løbet af de fem år, der er gået siden udvidelsen, er det lykkedes os her i Europa-Parlamentet og de andre EU-institutioner at integrere de nye medlemmer. Vi har lært at møde hinanden på halvvejen og at arbejde tættere sammen. Et større og mere mangfoldigt EU kræver imidlertid et endnu tættere samarbejde og større handleevne.

Lissabontraktaten indeholder de grundlæggende reformer, der er nødvendige for at tilpasse EU's institutioner til følgerne af udvidelsen og gøre dem i stand til at møde de udfordringer, vi står over for. Selv om debatten om ratifikationen af Lissabontraktaten endnu ikke er afsluttet, bør vi stole på, at vi har nået et positivt resultat i begyndelsen af næste år, og vi håber på et positivt resultat i det tjekkiske senat næste onsdag.

(Bifald)

Mine damer og herrer! Vi bør glæde os over at være en del af dette fællesskab i dag, og som det så smukt bliver sagt i Berlinerklæringen af 25. marts 2007: "Vi, borgerne i Den Europæiske Union, er forenet til fælles bedste". Vi har grund til at være glade og taknemmelige.

Og nu til en temmelig foruroligende sag. Jeg vil gerne give udtryk for vores dybe bekymring over den tragiske situation, som den amerikansk-iranske journalist Roxana Saberi er havnet i, idet hun er blevet idømt otte års fængsel, fordi hun angiveligt har spioneret for USA, og nu tilbageholdes i Evinfængslet i Teheran. På Europa-Parlamentets vegne vil jeg gerne tilslutte mig formanden for Det Europæiske Råd og USA's præsident i deres krav om Roxana Saberis øjeblikkelige og betingelsesløse løsladelse.

(Bifald)

Roxana Saberis sag afspejler den dramatiske udvikling af den generelle menneskerettighedssituation i Iran, som siden 2005 konsekvent er blevet forværret – navnlig hvad angår borgerlige og politiske rettigheder – til trods for at Iran i henhold til eksisterende internationale instrumenter på dette område har forpligtet sig til at fremme og beskytte menneskerettighederne. Dommen mod Roxana Saberi kommer på et kritisk tidspunkt, nemlig to måneder før præsidentvalget i Iran og kun kort tid efter at USA og EU tog initiativ til en forbedring af forholdet til Iran.

I lyset af den politiske udvikling, som den ser ud nu, nærer jeg en dyb bekymring for, at fru Saberi vil blive brugt i en politisk byttehandel, og jeg vil gerne på det stærkeste fordømme en handling, der er så tydeligt politisk motiveret. Jeg vil gerne forsikre fru Saberis familie om vores solidaritet og Europa-Parlamentets kraftige opbakning i bestræbelserne på at sikre ubetinget respekt for menneskerettighederne og demokratiet i Iran og i resten af verden.

(Bifald)

Jeg vil lige tilføje, at vi er blevet oplyst, at en ung kvinde i Iran, som blev beskyldt for at have begået en forbrydelse, da hun var mindreårig, nu er blevet henrettet. Dette strider mod alle folkeretlige bestemmelser, og vi hæver vores stemmer i protest mod denne forbrydelse.

(Bifald)

Til slut vil jeg gerne meddele Dem, at jeg efter de tragiske begivenheder i Appeldoorn i Nederlandene i sidste uge på alles vegne har givet udtryk for min dybeste medfølelse med den nederlandske dronning, ofrenes familier og det nederlandske folk, og at vi i hele Europa står sammen om at støtte vores nederlandske venner.

Dette var nogle få nyhedsindlæg. Vi vil nu gå videre med dagsordenen.

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

*

* *

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Hr. formand! Dronningens dag i Nederlandene er en dag, som hele det nederlandske folk fejrer sammen med huset Oranje-Nassau. Disse festligheder blev brutalt afbrudt, og vi er endnu ikke kommet os over chokket. Vi tænker på ofrene og udtrykker vores medfølelse med deres pårørende. På den nederlandske delegations vegne vil jeg gerne takke Dem for det brev, De sendte på Europa-Parlamentets vegne til dronning Beatrix..

4. Valgs prøvelse: se protokollen

5. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

6. Berigtigelser (forretningsordenens artikel 204a): se protokollen

7. Meddelelse fra formanden: se protokollen

8. Modtagne dokumenter: se protokollen

9. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

10. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets beslutninger: se protokollen

11. Andragender: se protokollen

12. Bevillingsoverførsler: se protokollen

13. Arbejdsplan

Formanden. Det endelige forslag til dagsorden som opstillet af Formandskonferencen på mødet den 30. april 2009 i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 132 er omdelt. Der er foreslået følgende ændringer:

Vedrørende onsdag:

GUE/NGL-Gruppen har anmodet om, at den fælles erklæring om betænkningerne af Leinen, Dehaene, Brok, Guy-Quint og Kaufmann om Lissabontraktaten tages af dagsordenen.

Mary Lou McDonald, for GUE/NGL-Gruppen. – (EN) Hr. formand! På min gruppes vegne anmoder jeg om, at denne pakke af betænkninger tages af dagsordenen for dette møde. Jeg synes, at Parlamentet bør vise en smule ydmyghed og respekt for den demokratiske proces. Vi ved alle, at Irland har forkastet Lissabontraktaten, så jeg undrer mig over, hvorfor Parlamentet vedbliver at drøfte dette emne.

Det er demokratisk upassende, at Parlamentet tilsidesætter Irlands afgørelse, eller at Parlamentet bliver brugt til at øge presset på Irland i de kommende måneder for at få det til at vedtage en traktat, der tydeligvis er hverken i vores eller de europæiske befolkningers interesse. Jeg vil lige erindre Parlamentets medlemmer om, at Irland som det eneste land havde en demokratisk afstemning om denne traktat, og at den blev forkastet af befolkningen det eneste sted, den blev sendt til demokratisk afstemning.

Jeg anmoder om, at disse betænkninger bliver taget af dagsordenen netop nu, kun få uger før valget til Europa-Parlamentet, hvor spørgsmålet om kvaliteten af vores demokrati er afgørende, og jeg beder om, at vi i stedet retter opmærksomheden mod økonomiske aspekter og arbejdsløsheden – spørgsmål, der virkelig har betydning for vores borgere.

Daniel Cohn-Bendit, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg finder dette argument fuldstændig uforståeligt. Det er ikke et spørgsmål om, at Lissabontraktaten skal ratificeres her i dag. Vi ønsker blot at være forberedt, når den bliver ratificeret. Hvis den ikke bliver ratificeret, vil alt, hvad vi har besluttet, være tabt. Hvis den derimod bliver ratificeret – og dette skulle ske i oktober – skal vi imidlertid fra november arbejde på en anden måde her i Parlamentet. Det vil være helt uansvarligt af os ikke at have forberedt os på dette. Derfor er det nødvendigt med denne debat, og derfor skal der træffes en beslutning.

Desuden, fru McDonald, mener jeg, at det især er uretfærdigt over for Deres kollega, fru Kaufmann, som desværre forlader Parlamentet, at De ikke giver hende lejlighed til at se en så vigtig betænkning vedtaget i Europa-Parlamentet, nu hvor hendes valgperiode er ved at rinde ud. På Deres kollega fru Kaufmanns vegne må jeg erklære mig uenig med Dem.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede forslaget.)

GUE/NGL-Gruppen har anmodet om, at en redegørelse fra Kommissionen om grønbogen om den fælles fiskeripolitik opføres på dagsordenen.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Vi foreslår, at en forhandling om reformen af den fælles fiskeripolitik opføres på dagsordenen på baggrund af Kommissionens præsentation den 22. april af grønbogen om reformen af denne vigtige fælles politik samt på baggrund af de dybtgående konsekvenser, som nogle af forslagene i grønbogen vil få for denne strategiske sektor og for fiskerne. Derfor er der allerede blevet indgivet anmodning fra Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg om, at dette emne opføres på dagsordenen i betragtning af denne forhandlings politiske betydning og relevans. Denne mødeperiode er sidste mulighed for det nuværende Parlament til at udtrykke sin holdning til dette spørgsmål.

Philippe Morillon, formand for Fiskeriudvalget. – (FR) Hr. formand! Problemet er ganske enkelt, at der ikke er tid nok. Det er ikke praktisk at indlede en forhandling i dag i de få timer, der er tilbage, om et emne, der først vil blive afsluttet i 2012 eller 2013.

Vi drøftede dette i udvalget på mødet den 30. april. Alle mine kolleger har den holdning, at vi skal vente med at behandle spørgsmålet, til næste valgperiode er startet.

(Parlamentet forkastede forslaget.)

(Parlamentet godkendte den således ændrede dagsorden.)

14. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Tak for Deres lykønskninger i anledning af femårsdagen for udvidelsen af EU.

Nu hvor denne valgperiode er ved at rinde ud, vil jeg gerne rose aktiviteterne i Europa-Parlamentets tværpolitiske gruppe om Baltikum, som har taget de praktiske konsekvenser af den seneste udvidelse af EU, hvor Østersøen i praksis er blevet til EU's indre farvand. Den har startet en ny europæisk politik – en strategi for Østersøområdet. Vi kan være fuldt ud tilfredse med, at denne strategi under Christopher Beazleys dygtige lederskab har opnået Kommissionens støtte og snart vil blive præsenteret af det svenske formandskab. Derfor foreslår jeg på det kraftigste, at aktiviteterne i denne tværpolitiske gruppe fortsætter i Parlamentets næste periode.

Gennemførelsen af strategien for Østersøen bliver en langvarig proces, som kræver parlamentarisk kontrol og lejlighedsvis rapporter. Jeg håber ligeledes, at aktiviteterne i de tværpolitiske grupper, som udgør en grundlæggende form for parlamentarisk demokrati, ikke bliver begrænset i næste valgperiode. Dette var en gentagelse af, hvad min kollega, hr. Bushill-Matthews, sagde.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil indtrængende anmode Dem om at skride ind over for Kommissionen på vegne af en gruppe af mine vælgere. Befolkningen i Gibraltar, som jeg har haft den ære formelt at repræsentere i fem år og før da uformelt i to årtier, er alvorligt bekymret over de kræftklynger, som for nylig er blevet opdaget både i Gibraltar og på den spanske side af grænsen.

Når man er i Gibraltar, kan man ikke undgå at se og til tider lugte røgen og forureningen fra raffinaderierne nær grænsen, og det frygtes, at disse er årsagen til kræftklyngerne.

Vi ønsker en fælles undersøgelse på begge sider af grænsen og fælles vedtagne referencer for at forsøge at dæmpe den bekymring og ængstelse, som befolkningen på begge sider af grænsen nærer for problemerne med forurening og konsekvenserne heraf.

Bill Newton Dunn (ALDE). - (EN) Hr. formand! På en af mine vælgers vegne, vil jeg gerne tage en sag op, der drejer sig om en ung mand ved navn John Zafiropoulos, der har både britisk og græsk statsborgerskab. Sidste år blev han ved en græsk domstol i første instans idømt en urimelig streng fængselsstraf i Grækenland. Ud fra de oplysninger, jeg har fået, mener jeg, at centrale bestemmelser i den græske lovgivning samt bestemmelserne om retten til en retfærdig rettergang er overtrådt. Disse bestemmelser om retfærdig rettergang er fastsat af hele Europa og er enhver europæisk borgers ret.

I begyndelsen af året skrev jeg til den græske justitsminister i Athen, for at meddele ham min bekymring. Det svar, jeg modtog tre måneder senere, var underskrevet af underordnede embedsmænd i ministeriet og henviste ikke til den sag, jeg havde rejst over for ministeren – med andre ord, et brud på retten til en retfærdig rettergang. Jeg er meget bekymret, og derfor rejser jeg nu spørgsmålet her i Parlamentet og håber, at man vil sende mig et ordentligt svar fra Athen og sørge for en rimelig og fyldestgørende genbehandling af hr. Zafiropoulos' sag.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere den måde, Europa-Parlamentet arbejder på. Jeg synes ikke, det er særlig klogt at stemme om vigtige dokumenter nogle få minutter efter forhandlingens afslutning. Det er ikke alle argumenter, der kommer frem ved møderne i de politiske grupper, og når der er mange ændringer, er det værd at overveje at flytte afstemningen til næste dag. Dette er noget, der bør overvejes i den næste valgperiode.

Og så er der desværre dukket to sager op, som betyder meget for mig, og dem vil jeg også gerne sige noget om. Den første drejer sig om, at Rusland har underskrevet en aftale med Abkhasien og Ossetien, som sikrer russiske troppers tilstedeværelse i disse georgiske provinser. Hvilken ret har vi da til at sige, at situationen i Tjetjenien er et indre anliggende? Jeg håber, at Parlamentet også vil kommentere denne sag i den næste valgperiode.

I løbet af det sidste år har yderligere 114 000 mænd i Polen mistet deres arbejde. Dette skyldes ikke kun krisen. Arbejdsformidlingerne har fået en række meldinger om massefyringer af bl.a. mere end 80 000 polske skibsværftsarbejdere, hvis arbejdspladser er blevet nedlagt af EU, som tillader statsstøtte til andre arbejdspladser i andre lande. Dette er forskelsbehandling.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! I sidste uge øgede Slovenien sin modstand mod Kroatiens tiltrædelse. Jeg vil gerne omtale denne konflikt uden omsvøb, da en sådan opførsel i mine øjne er upassende og uværdig for en medlemsstat i EU.

Kroatien er et kandidatland, der afventer tiltrædelse af EU, og som udviser en stærk vilje til at gennemføre reformer. Selv om ikke alle kriterier er blevet opfyldt, går det helt klart den rigtige vej. Slovenien må stoppe denne smålige opførsel, så der hurtigt kan blive fundet en løsning. Lissabontraktaten og udvidelsesprocessen vil give mulighed for en yderligere udvikling af EU, og Kroatien vil helt sikkert blive medlem!

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Hr. formand! Ud fra hensynet til Europas fremtid vil jeg gerne her i dag, i Strasbourg, på det sidste møde i denne valgperiode, minde om de ord, som blev udtalt af vores store landsmand, Pave Paul den II: "Der bliver ingen europæisk enhed, før den bygges på en åndelig enhed". Det var kristendommen, der gav Europa dets stærkeste grundlag for enhed og styrkede det i århundreder, det kristne evangelium med dets forståelse for mennesket og dets medvirken til den historiske udvikling og udviklingen i befolkningerne og nationerne. Det betyder ikke, at vi bruger historien til at tjene egne interesser, for Europas historie er som en stor flod med mange bifloder og mindre vandløb, og den mangfoldighed af traditioner og kulturer, som har skabt Europa, er Europas rigdomme. Selve grundlaget for den europæiske identitet bygger på kristendommen, og den mangel på åndelig enhed, vi ser i dag, skyldes hovedsagelig krisen i vores bevidsthed om denne kristne identitet.

Ashley Mote (NI). – (EN) Hr. formand! I de sidste fem år har jeg med forfærdelse overværet EU's uendelige og skandaløse institutionaliserede udplyndring af skatteborgerne. Jeg har set, hvordan Det Forenede Kongerige, som allerede er overbefolket, er blevet oversvømmet af tusindvis af uindbudte fremmedarbejdere, som er kommet for at få del i vores goder og bruge vores velfærdssystem. Jeg har på tæt hold set et lovgivningssystem, som tillader anonyme bureaukrater at skabe såkaldt lovgivning uden at tage hensyn til den skade, de forvolder på britisk økonomi og erhvervsliv. Jeg har på tæt hold set –

(Tilråb fra salen: "fra Hendes Majestæts fængsel!")

– denne dyre ineffektive talende butik af et parlament forklædt som et kunstfærdigt blændværk af et ansvarligt demokrati, et kæmpemæssigt bedrag af de vælgere, der har valgt os ind.

Præsident Gorbatsjov havde ret: EU er det gamle Sovjetunionen i vestlige klæder. En dag vil I indse, at man ikke kan være herre i en andens hus.

Formanden. – De taler i et frit parlament. Hvis Parlamentet ikke var frit, ville De end ikke have haft mulighed for at holde den tale.

(Bifald)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Den 2. april vedtog Parlamentet med stort flertal en beslutning om europæisk samvittighed og totalitarisme. Jeg elsker mit land, Slovenien, men jeg er ked af, at denne beslutning fra Europa-Parlamentet ikke er faldet i god jord i Slovenien og ikke har hjulpet os med at løse fortidens smertelige problemer.

Tværtimod er der personer, som ønsker at give Tito heltestatus og opkalde en gade i den slovenske hovedstad efter ham, på trods af at han var ansvarlig for massedrab efter krigen. Eftersom Tito aldrig blev retsforfulgt, er der mange, der ikke vil indrømme, at disse massedrab i efterkrigstiden var en forbrydelse, og at de, der beordrede dem, var kriminelle.

Det ville måske være hensigtsmæssigt, hvis Europa-Parlamentet eller De, hr. formand, opfordrede de nationale parlamenter til at gøre sig bekendt med denne beslutning og derefter godkende den eller supplere den under hensyntagen til særlige nationale omstændigheder. Således kunne de medvirke til en mere klar og retfærdig forståelse af deres egen nations og Europas historie.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Vi har ofte klaget over den påståede mangel på information af offentligheden i perioden op til valget til Europa-Parlamentet. Jeg vil tillade mig at hævde, efter hr. Motes

indlæg for lidt siden, at det største problem er den bevidste misinformation, for ikke at sige de direkte løgne, der falbydes folket.

I mit land har det såkaldte United Kingdom Independence Party – det parti som hr. Mote blev valgt ind for – plakater hængende over hele landet, hvorpå det påstås, at EU koster 400 mio. EUR om dagen i medlemskab. Dette ville blive 15 mia. EUR om året – et tal, som faktisk er fem gange højere end det reelle tal, som man kan finde i underhusets bibliotek. For at det ikke skal være løgn, har deres donator, Stuart Wheeler, sagt, at det koster 120 milliarder GBP om året, hvilket er ca. 36 gange det reelle tal.

Men sandheden er, at den europæiske budgetpost, som trods alt kun er på 3,3 mia. EUR, blot udgør 1 % af BNP. Dette er en ret lille post, faktisk temmelig lille sammenlignet med de enorme økonomiske fordele, som beløber sig til ca. 2 000 EUR pr. familie i mit land – en kolossal fordel, som i høj grad fortjener at blive nævnt.

Som De selv sagde, hr. formand, har friheden den pris, at nogle mennesker har ret til at misinformere og fortælle løgne. Vi må betale den pris, men vi må på det kraftigste forsvare sandheden.

(Bifald)

Chris Davies (ALDE). - (EN) Hr. formand! UNWRA's indsatsleder i Gaza, John Ging, talte i sidste uge til medlemmer af Parlamentet og fortalte, at der stadig ikke kommer materialer ind i Gaza til genopbygning efter bombningerne, der var stadig ingenting til erhvervslivet eller industrien, og befolkningen får kun dækket 60 % af deres kaloriebehov af FN.

Hr. formand! De har selv set, hvordan situationen er, men den forsætter og fremstår som Israels kollektive afstraffelse af uskyldige mennesker dér.

Inden for de seneste dage har vi netop til vores forbavselse hørt Israel true EU og udtale, at hvis kommissær Ferrero-Waldner fortsat afviser at opgradere associeringsaftalen mellem Israel og EU, vil den europæiske indflydelse blive formindsket, undermineret, og vi vil ikke komme til at spille nogen rolle i fredsprocessen.

Det er nu på tide, at vi siger stop. Israels opførsel er en fornærmelse mod menneskeheden, mod civilisationen. Det er nu på tide, at vi ikke blot ikke opgraderer denne aftale, men suspenderer den.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Hr. formand! Kun 13 % af de polske vælgere vil stemme ved det kommende valg til Europa-Parlamentet. Flertallets skæbne vil blive afgjort af mindretallet, og det er virkelig en skam. Stillet over for de globale udfordringer har vi brug for EU, og folk kan se værdien i international solidaritet.

Der er imidlertid ikke gjort noget på det seneste for at øge samfundets engagement på dette område. Debatten i Polen domineres af skænderier mellem to partier. Offentlige midler bruges helt meningsløst på store plakater med flade ansigtsbilleder af dem, der ikke kan finde ud af at komme ud og møde folket. Premierminister Tusk er lige så interesseret i en egentlig debat om europæiske anliggender, som hr. Kaczyński var før ham.

Sidste gang jeg talte her i Parlamentet, spurgte jeg, om Europa-Parlamentet regnede med spektakulære tiltag i sidste øjeblik for at få folk til at stemme. Desværre var formanden under dette møde hr. Siwiec, som stadig ikke har vænnet sig til, at demokrati intet er værd uden befolkningens engagement.

Derfor spørger jeg endnu en gang: Er Europa-Parlamentet i stand til at gøre noget som helst, for at det som institution kan opfylde forventningerne i forbindelse med valget? 13 % er ikke kun et uheldigt tal, det er en direkte skændsel.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne reagere på den kritik, der har været i medierne af de "grønne" elpærer, især i den euroskeptiske presse sidste weekend.

Den, der tier, samtykker, så jeg vil lige sige, at energisparepærer ikke er farlige for offentligheden, hvis de håndteres korrekt af forbrugeren, i husholdningen, og hvis de produceres under de rette arbejdsmiljømæssige forhold, hvor der tages hensyn både til de ansattes helbred og til miljøet.

Det er op til de europæiske multinationale virksomheder, der får produceret elpærer i lande som f.eks. Kina, at sikre, at de opfylder de samme normer for fremstillingen, som skulle opfyldes, hvis de blev fremstillet i EU. Slutproduktet, selve elpæren, er fuldstændig sikker, hvis den anvendes i overensstemmelse med brugsanvisningen, så sikker som enhver anden elpære eller batterier f.eks. er i dag. De skal bortskaffes på den rigtige måde og håndteres i overensstemmelse med brugsanvisningen.

jeg tror, der er en dagsorden her – en antieuropæisk dagsorden – vedrørende produktionen af moderne, miljøvenlige, renere elpærer, og jeg mener, at vi er nødt til at gå imod dem, der ønsker, at misinformation om disse meget vigtige produkter skal høre til dagens orden.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Hr. formand! Præsident Mitterrand plejede at sige, at der var to måder at føre politik på, nemlig kontormændenes og kokkenes.

Når jeg nævner disse to valgmuligheder, er det med tiltrædelsesprocessen for de tidligere jugoslaviske lande og Albanien i tankerne. Når jeg lytter til og læser om de holdninger, Kommissionen og mine kolleger har vedtaget, føler jeg, at det nok mest er kontormanden, der identificerer sig med, med deres nøjagtige, samvittighedsfulde noteringer af de afsnit, der er fuldført, og deres tilføjelser af yderligere faser, hvor der er brug for det, såsom bilaterale problemer mellem Slovenien og Kroatien. Jeg mener, at vi er ved at begå en grundlæggende fejl.

I den pågældende sag ville det være bedre at bruge kokkens metode og på en delikat og raffineret måde forene ingredienserne og de kulturelle forskelligheder, krydre retterne og få gavn af disse nye lande og alt det, de har at tilbyde til Europas berigelse. Europa står stadig for respekt, tolerance og mangfoldighed, det er stadig en garanti for fred, især for Vestbalkan, og det kræver en fælles vision, en vision om en fælles fremtid.

Det værste, vi kan gøre i disse tider med stor økonomisk krise, er at trække os ind i os selv og gemme os i panisk frygt for andre, for de fremmede. Lad os huske på de ideer, Europas grundlæggere havde, og lad dem så også gælde for disse lande i Vestbalkan.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Hr. formand! Udvidelsen af EU har bragt vækst, fred og stabilitet og muliggjort en demokratisering. Den seneste udvidelse, som fandt sted for fem år siden, har været en succeshistorie, men i dag står vi i en økonomisk situation, som kræver hurtig og effektiv handling.

Vi kan se og mærke fordelene ved fuld integrering i EU og udvidelsen af euroområdet. Det bolværk, som euroen har skabt, har vist sig at være en god sikkerhed, ikke kun for økonomiske interesser inden for EU, men for Europa i bredere forstand.

I EU oplever vi ikke 27 økonomiske kriser, men bare en enkelt, en meget alvorlig og dyb krise. Den måde, hvorpå vi hurtigt løser den, vil være at gå sammen med andre europæiske lande og skride til samordnet, rettidig og beslutsom handling. Protektionisme er et tilbageskridt, men populisme er opskriften på økonomisk kollaps.

Virksomheder, der vokser og udvider, har en fremtid. På samme måde ligger EU's fremtid i en fortsat udvidelse og i skabelse og udvikling af nye og bedre muligheder

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Den 1. maj i år markerede femårsdagen for Slovakiet optagelse i EU. Der foregik adskillige aktiviteter den dag, hvor vi vejede og målte vores aktiviteter i EU. Jeg deltog i festlighederne ved den slovakisk-polske grænse på grænsebroen Čič-Leluchov. Denne bro, som har symbolsk betydning og blev bygget med førtiltrædelsessupport fra EU, har samlet de slovakiske og polske samfund i grænseregionen og har kickstartet samarbejdet mellem borgerne på begge sider af grænsen.

Efter at Slovakiet og Polen gik med i Schengenområdet i december 2007, blev grænsekontrollen fjernet og dermed de administrative hindringer, som skabte problemer for lokalbefolkningen og hindrede samarbejdet. I dag kan vi se mange succesrige projekter finansieret af EU's strukturfonde, der har bidraget til en langsigtet bæredygtig udvikling i disse områder.

Jeg vil gerne udtrykke min store glæde og taknemlighed over, at Slovakiet, sammen med dets naboer, nu er en del af EU. Det glæder mig, at jeg som et af de 14 parlamentsmedlemmer, der repræsenterer Slovakiet i Europa-Parlamentet, har været med til at skrive dette succesrige kapitel i EU's historie i denne valgperiode.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Vi har i de seneste måneder været vidne til talrige tilfælde af sørøveri, hvor skibe er blevet kapret af somaliske pirater med krav om løsepenge. Der er fare for, at det er ved at udvikle sig til en velorganiseret form for terrorisme til søs og en lukrativ forretning, hvor rådgivningsvirksomheder og endog advokatfirmaer bliver inddraget som mellemmand. En lykkelig udgang for gidslerne i disse sager skal ikke kun modtages med glæde, da de berørte skibsredere og lande betaler en høj pris for frigivelsen. Sørøveri er ved at blive en trussel for skibstrafikken på verdensplan.

Dette er også begyndt at berøre et stigende antal europæiske borgere. For øjeblikket bliver 16 bulgarske statsborgere tilbageholdt som gidsler på det kappede skib, Malaspina Castle. En politik, der blot går ud på at

overvåge forhandlingerne med piraterne, kan ikke accepteres som tilstrækkelig. Vi behøver mere klarhed omkring, hvilke forpligtelser EU påtager sig i disse situationer. De foranstaltninger, der lige nu træffes i forskellige institutioner, er vigtige, men åbenbart helt utilstrækkelige. Derfor anmoder jeg om, at der omgående tages initiativ på højeste niveau til, at gidslerne kan blive frigivet, og til at disse aktiviteter, som er en skændsel i det 21. århundrede, kan blive bragt under kontrol.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har været her i 30 år ligesom Dem, men hvis vi skulle gøre status over disse 30 år, ville vi se, at de ikke har levet op til de forhåbninger, vi havde i 1985, da vi her i Parlamentet tog et stort kvalitativt skridt fremad fra et gammelt og mislykket Europa delt i mange stater hen imod Europas Forenede Stater.

I dag er vi vendt tilbage til denne lidet lovende fortid – et Europa delt i mange stater, men ikke en europæisk stat – og tilbage til vores indhegning. Og de mennesker omkring os, der hyldede os som det store håb, som en chance, der skulle udnyttes, er faktisk de samme, som snart halvhjertet vil afgive deres stemme og endnu en gang lade dommen falde over det faktum, at vi gennem en ulyksalig forvandling repræsenterer det onde, vi gik imod og i vores selvbedrag troede, vi havde sejret over.

Formanden. – Mange tak, hr. Pannella! Jeg husker godt, at De, da vi var blevet valgt i 1979, fremlagde tusindvis af ændringsforslag – dengang stadig i trykt udgave. I mellemtiden har De dog forladt os én gang, mens jeg har været her hele tiden. De tog tilbage for at arbejde i parlamentet i Rom.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Vi fejrer årsdagen for de nye staters tiltrædelse af EU, og vi glædede os over Deres redegørelse, som rørte os alle. Jeg tror dog, at den tilstedeværende kommissær, ligesom jeg og mange andre af mine kolleger, tænker på, at den nordlige del af et af de lande, der blev medlem, Cypern, stadig er besat, og at der er udenlandske tropper til stede dér. EU opfordres igen i dag til at sikre, at fællesskabsretten gennemføres for hele Cypern.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! Den økonomiske krise har haft en alvorlig indvirkning på verdensøkonomien. Det vurderes, at alle medlemsstater vil opleve negative vækstrater i år. På europæisk plan har der været en foruroligende stigning i antallet af arbejdsløse, idet mange virksomheder reducerer deres aktiviteter og afskediger personale eller gør deres ansatte teknisk arbejdsløse.

Europas borgere mister deres arbejde og har problemer med at betale deres lån. Deres livskvalitet bliver også forringet. Jeg tror, at EU i disse tider med økonomisk krise primært skal investere i mennesker. De europæiske virksomheders trivsel er afhængig af, at folk er i arbejde. Derfor mener jeg, at vi har pligt til først og fremmest at støtte dem.

Jeg mener, at det topmøde om beskæftigelse, som skal finde sted i Prag den 7. maj, hurtigst muligt bør finde specifikke løsninger til at bremse den foruroligende stigning i arbejdsløsheden. Jeg vil benytte denne lejlighed til indtrængende at opfordre Det Europæiske Råd på dets møde i juni til at prioritere bevarelse af arbejdspladser og finde løsninger til at nedbringe arbejdsløsheden i EU.

Thomas Wise (NI). – (EN) Hr. formand! I dag er det den 4. maj, og dette bliver min sidste tale her. For 30 år siden blev Margaret Thatcher imidlertid valgt som britisk premierminister, og hun stod over for de samme problemer skabt af socialister, som vi står over for i dag, nemlig invaliderende gæld, stigende arbejdsløshed og problemer med den offentlige orden.

Hun forstod, at løsningen var en lille regering, personlig frihed og national selvbestemmelsesret. I dag pålægger EU os store regeringer, stigende kontrol fra centralt hold og en udhuling af nationalstaten. Jeg husker også, at hun sagde "nej", "nej", "nej", et ord som EU ignorerer eller ikke forstår.

Hun holdt desuden den berømte tale i Brügge, som satte gang i modstanden mod projektet. EU er et 50 år gammelt forsøg på en løsning af et 200 år gammelt problem. Jeg fastholder, at hvis EU var svaret, må det have været et meget tåbeligt spørgsmål. Og som de siger i Star Wars: "May the force be with you".

Formanden. – Jeg vil tillade mig at komme med en bemærkning. Jeg synes, at hun var og stadig er en storslået dame. Hun var en premierminister, som indvilligede i, at lovgivningen i forbindelse med det indre marked kunne gennemføres ved flertalsafgørelser. Så Margaret Thatcher accepterede flertalsafgørelser i Rådet. Dette var en stor beslutning.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hr. formand! For to uger siden stod jeg her på samme måde og beskrev EU's udvidelse som en succeshistorie, hvor gamle og nye medlemsstater havde gensidig fordel af en såkaldt

vind-vind-situation. I dag vil jeg gerne sige, at eftersom vi befinder os midt i en økonomisk krise, bør den politiske elite være et eksempel på tilbageholdenhed.

I Tyskland er ledere af virksomheder, der modtager støtte fra staten, blevet pålagt begrænsninger. Den amerikanske præsident Obama har truffet lignende foranstaltninger, mens den ungarske regering beskærer ministerlønninger med 15 %.

Det ville være godt, hvis Kommissionen ligeledes kunne foregå med et godt eksempel i den henseende. Når alt kommer til alt, ville det i disse krisetider have en betydelig indvirkning på EU's omdømme, troværdighed og prestige, hvis kommissærerne måtte opgive en del af deres velvoksne fratrædelsesgodtgørelse. Selv om det er en symbolsk gestus, ville det sende et signal til Europas borgere om, at EU's ledere også er indstillet på at give afkald under en økonomisk krise og vise solidaritet med dem, der har mere beskedne indtægter.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Republikken Kina, bedre kendt som Taiwan, har endelig nået sit meget rimelige mål om at kunne deltage ved Verdenssundhedsforsamlingen (WHA) som observatør. Folkerepublikken Kina har konsekvent bremset for dette siden 1971, da det erstattede Taiwan i FN.

Som læge er jeg overbevist om, at folkesundhedsspørgsmål aldrig burde have betydning for internationale relationer, og Europa-Parlamentet har til sin ros konsekvent afvist Beijings smålige politik med at blokere for Taiwans forsøg på at overvære WHA's møder.

Jeg lykønsker den taiwanesiske præsident Ma med den nye vellykkede tilnærmelsespolitik mellem Beijing og Taipei. Nu har Kina endelig indset det tåbelige i at mobbe sin nabo.

Jeg ser også frem til et forbedret forhold mellem de to regeringer, som er en vind-vind-situation for alle involverede parter og nu især for det hårdtarbejdende taiwanesiske folks sundhed.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Lige en personlig bemærkning. Jeg vil gerne gentage, at i modsætning til, hvad De hævdede – og bortset fra dette har der ikke været grund til at modsige Dem gennem hele denne valgperiode – er jeg i de sidste 30 år altid blevet genvalgt til Europa-Parlamentet. Der skete det, at jeg af hensyn til sammenholdet i Det Radikale Parti, og efter på forhånd at have oplyst vælgerne derom, overlod min plads til andre kolleger som f.eks. Olivier Dupuis, som arbejdede her i Parlamentet og andre steder. Derfor var det, De sagde, ikke korrekt, så lad mig gentage: Jeg er blevet genvalgt hver gang i 30 år.

Selv om De faktisk var her i Otto von Habsburgs og Altiero Spinellis dage, som tilskyndede Europa-Parlamentet til klart at modsætte sig Rådets krav ved at nægte at afgive udtalelser – har vi desværre denne gang begge været vidne til et Parlament, som var tilfreds med at fungere som et "taxi-parlament", da det blev stillet over for ønsket om at pålægge os uparlamentariske tidsplaner – og De pålagde dem – i forbindelse med det fejlslagne Lissabonprojekt.

Formanden. – Mange tak, hr. Pannella. Deres ord strider ikke mod det, jeg sagde. Jeg er enig i, at De ikke sad i Europa-Parlamentet mellem 1996 og 1999. De blev valgt ind, som De anførte, og det strider ikke mod, hvad jeg sagde. Jeg vil gerne give klart udtryk for min respekt for Deres indsats og Deres arbejde i Europa-Parlamentet.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg har bedt om ordet for at udtrykke min bekymring for de tusinder af uskyldige civile, som Taliban har gjort til flygtninge i deres eget hjemland i Swatdalen. Vi har alle hørt, hvor dårligt kvinder behandles af Taliban. De nyheder, vi har fået fra dalen inden for den seneste måned, melder imidlertid om lukning af barberer, forbud mod musik og ødelæggelse af satellitmodtagere. Det er også almindeligt med væbnede bankrøverier og hjemmerøverier eller røverier af kvinders smykker, og det går især ud over dem, der modsætter sig eller kæmper mod Taliban. Indførelsen af Shari'atlovgivning i Swatdalen har ligeledes resulteret i, at alle ikke-muslimer, der bor i dalen, skal betale jizya, en ældgammel form for skat, og efter hvad jeg har fået oplyst, skulle de sikke, der bor i området, være blevet kidnappet eller truet, indtil de betalte. Som den eneste sikh i Europa-Parlamentet er jeg blevet kontaktet af utallige vælgere, som er forfærdede over det, der sker i Swatdalen – mennesker, der har boet der i 60 år, bliver nu udsat for denne diskrimination.

Parlamentet har en stolt historie bag sig og er kendt for at bekæmpe den form for brud på menneskerettighederne og fordømme dem, der begår disse voldshandlinger. Der er imidlertid behov for mere end udtalelser, og vi må kræve konkrete tiltag fra Kommissionen for at sikre, at vi har en strategi for, hvordan vi griber problemet med Taliban og deres voksende indflydelse i denne region an. Taliban er den

egentlige trussel mod alle de værdier, vi har kær, menneskerettigheder, lighed og demokrati. Jeg beder Dem indtrængende om at skrive til Kommissionen og anmode den om at handle.

Formanden. – Tak til fru Gill. Dette er også sidste gang, jeg leder indlæggene af et minuts varighed. Jeg har altid forsøgt at lade så mange som muligt komme til orde. Vi har ofte formået at komme igennem hele listen – som vi faktisk også har formået her i aften – for dét at få mulighed for at tale er et af parlamentsmedlemmernes privilegier, og det er der altid lejlighed til mandag aften. Derfor vil jeg gerne sige mange tak for det, der er blevet sagt.

Dette punkt er afsluttet.

15. Influenzaepidemi (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelse fra Kommissionen om influenzaepidemien.

Androulla Vassiliou, Medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker for denne lejlighed til at tale til Parlamentet i dets sidste uge om den globale spredning af influenzavirus A (H1N1). Lad mig først fortælle om den aktuelle situation, og derefter vil jeg komme ind på, hvad EU har gjort for at håndtere krisen.

Ifølge den seneste rapport fra Det Europæiske Center for Forebyggelse og Kontrol med Sygdomme (ECDC) angiver, er der på nuværende tidspunkt konstateret 94 bekræftede tilfælde af influenza A (H1N1) i EU- og EFTA-landene samt 20 mulige tilfælde. De fleste af de smittede har opholdt sig i influenzaramte områder uden for Europa, men ikke alle. Der er indberettet otte tilfælde af overførsel fra menneske til menneske, i ét tilfælde endog til en sundhedsmedarbejder.

Vi kan dog være glade for, at der endnu ikke er døde blandt de smittede influenzapatienter. I over en uge har vi holdt øje med spredningen af infektioner i Mexico, USA, Canada, EU's medlemsstater og andre lande.

I Mexico er indvirkningen på offentligheden og økonomien vokset i alvorligt omfang. Vi værdsætter og anerkender de mexicanske myndigheders store indsats for at standse spredningen af smitten og hjælpe dem, der er angrebet af infektionen.

EU-lovgivningen om overførbare sygdomme forpligter medlemsstaterne til at indberette sådanne udbrud samt de foranstaltninger, de foreslår for at mindske dem. ECDC leder det overvågningsnet, som følger antallet af indberettede tilfælde. Vi har derfor et ret præcist billede af, hvordan situationen udvikler sig i hele Europa, og dette udgør grundlaget for at tage ansvarlige, hensigtsmæssige og effektive afgørelser om, hvordan vi bedst anvender de begrænsede ressourcer.

På verdensplan var infektionen alvorlig nok til, at WHO den 29. april besluttede at øge risikoniveauet for en pandemi til niveau 5, efter at det stod klart, at overførsel fra menneske til menneske havde fundet sted i mindst to regioner. Kommissionen har gennem hele forløbet arbejdet i tæt kontakt og samarbejde med WHO.

Kommissionens tjenester arbejder hårdt på at gennemføre de nødvendige aktioner, således som de er udformet i Fællesskabets beredskabsplan for influenzapandemi, så vi kan imødegå udfordringerne fra det aktuelle udbrud. Kommissionen iværksatte den 24. april sin folkesundhedsaktivitetsordning, og siden da har dens tjenester været i permanent beredskab.

Kommissionen har siden lørdag den 25. april haft daglige møder med medlemsstaternes overvågningsnet for overførbare sygdomme og med Udvalget for Sundhedssikkerhed. På disse møder gennemgås den epidemiologiske situation, og man drøfter og tager beslutninger om foranstaltninger og de nødvendige retsakter.

Information til offentligheden om, hvordan man undgår smitte og træffer velinformerede valg, når man skal ud at rejse, har været drøftet for at sikre et ensartet budskab fra alle medlemsstater på baggrund af videnskabelig rådgivning fra ECDC i samarbejde med WHO. Vi besluttede at udvide overvågningen af sæsonbaseret influenza, som normalt skulle være afsluttet i uge 20, for at kunne identificere infektioner med den nye influenzavirus.

Kommissionen vedtog den 30. april en retligt bindende beslutning om definitioner af tilfælde på grundlag af EU's lovgivning om anmeldelse af overførbare sygdomme, og denne beslutning blev offentliggjort i EU-Tidende den 1. maj.

Eftersom medicinske modforholdsregler som antivirale midler og vacciner er kernen i vores folkesundhedsmæssige reaktion på denne trussel, havde jeg et møde med de europæiske producenter onsdag den 29. april for få de nyeste informationer om, hvilke produkter der er under udvikling, om tidshorizonten for nye vacciner og for at se, om et EU-indgreb vil kunne fremskynde leveringen. Sammen med medlemsstaterne undersøger vi, hvordan vi bedst udnytter den nuværende beholdning af antiviraler, idet vi anvender koordineringsmekanismen i EU's Udvalg for Sundhedssikkerhed.

Jeg kan desuden oplyse Parlamentet, at Rådet (sundhed) mødtes den 30. april, efter at jeg havde rettet forespørgsel til det tjekkiske formandskab, hvor de vedtog en række konklusioner, som gentager behovet for en koordineret reaktion på den nye influenzatrussel.

Rådet mindede om, at medlemsstaterne har en retlig forpligtelse til at koordinere deres overvågning og reaktion på sundhedstrusler, og var enig i, at en begrænsning af rejseaktiviteten til og fra berørte områder ikke er en rimelig folkesundhedsmæssig reaktion. Rådet var imidlertid også enig i, at god offentlig information er af afgørende betydning, og at rejsende skal have mulighed for at træffe kvalificerede afgørelser, inden de rejser.

Kommissionen er nu ved at undersøge en køreplan for hurtig gennemførelse af punkterne i Rådets konklusioner af 30. april. Der vil indgå udvikling af vacciner, en vaccinstrategi, vejledning om den bedste anvendelse af forråd af vacciner og antivirale midler, foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse samt information af offentligheden.

Det er klart, at vi alle har fordel af Europas integrerede økonomi og det europæiske integrerede samfund. Men den fordel medfører også et ansvar. Det betyder, at vi må arbejde sammen om udelukkende at træffe de foranstaltninger, der er dokumentation for. Dette er afgørende, hvis vi skal undgå, at en sundhedskrise udvikler sig til en økonomisk krise. Men nu skal vi ikke udelukkende fokusere på de negative aspekter i denne sag. Takket være de forberedelser, Kommissionen stod i spidsen for efter fugleinfluenzaen for nogle få år siden, har EU systemer, der står parat til at reagere kollektivt og effektivt på denne trussel.

Jeg ved, at Parlamentet for nylig i anledning af det forestående valg har drøftet, hvad Europa egentlig betyder for borgerne. I disse vanskelige tider, tror jeg, at vi er i stand til at se tingene mere klart. Europa betyder solidaritet, når vi står sammen mod denne trussel. Det betyder samarbejde, udveksling af information, ekspertise og kapacitet, så vi kan handle i fællesskab på grundlag af den bedste tilgængelige viden. Det betyder innovation med EU-finansieret forskning til at få sat gang i fremstilling af vaccine så hurtigt som muligt. Det betyder evne til gennem de europæiske institutioner at sikre, at alle medlemsstater er i stand til at reagere øjeblikkeligt og effektivt på en fælles krise. Dette er, hvad Europa betyder for borgerne.

Så ja, situationen er alvorlig, men vi er bedre rustet end nogensinde før til at møde denne trussel. Og efter at have set de europæiske sundhedsministres beslutsomhed i sidste uge – hvor alle 27 var til stede – er jeg sikker på, at vi er i stand til at reagere på denne trussel i de kommende uger.

FORSÆDE: Manuel António dos SANTOS

Næstformand

Antonios Trakatellis, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Hr. formand, fru kommissær! Først og fremmest vil jeg gerne takke for den grundige information, De har givet os, og jeg glæder mig over de foranstaltninger, De har truffet. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på tre grundlæggende spørgsmål, som De også har nævnt, og som jeg anser for at være af stor betydning for at kunne håndtere en mulig pandemi.

Det første drejer sig om de planer, der allerede eksisterer og allerede er blevet behandlet af Rådet, Kommissionen og Parlamentet i forbindelse med fugleinfluenzaen. Vi er derfor i besiddelse af planer, som er ret gode, på trods af at der er specialister, der har kritiseret visse udeladelser. Derfor vil jeg gerne spørge, om disse planer er blevet færdiggjort, om medlemsstaterne har indført dem, og om de er klar til at blive taget i anvendelse, da det svageste led er meget vigtigt her, og så er der den koordinering, De nævner. Det glæder mig at høre, at De er parat til at varetage denne i fællesskab med Centret for Forebyggelse og Kontrol med Sygdomme omkring hele denne influenzahistorie.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil nævne, drejer sig om antivirale midler. Der blev indført et krav til medlemsstaterne om at have tilstrækkelige mængder på lager. Antivirale midler bruges også til behandling, men selvfølgelig skal de bruges til forebyggelse, og der skal retningslinjer til, fordi de ikke må bruges tilfældigt. De skal anvendes korrekt.

Det tredje spørgsmål, jeg gerne vil rejse, handler om, at det ville være nyttigt, hvis vi kunne finde en vaccine mod den nye influenza. Denne vaccine vil få stor betydning, og jeg tror, at virksomhederne i dag med de teknikker, der er til rådighed, vil kunne have den klar om tre – fire måneder. Så jeg vil gerne bede Dem om at udøve pres i den henseende for at sørge for, at der virkelig arbejdes på at sikre, at vi får en ny vaccine, som sammen med vaccinen mod sæsonbetinget influenza, der med rette og af alle kendte videnskabelig grunde er blevet udvidet, så den kan bekæmpe denne influenza, vil udgøre det bedste forsvar mod en mulig influenzapandemi.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Det ser ud til, at influenzapandemien ikke er så slem som forventet. Vi har igen været heldige, ligesom vi var det med SARS – dette skyldes dog ikke beslutningstagerne. Da influenzatruslen blev kendt her i weekenden, blev de enige om at indkalde til hastemøde om torsdagen – hvilket forekommer mig at være en ny opfattelse af ordet "haste". Der blev efterfølgende ikke truffet nogen beslutninger af betydning. Hvad sker der, hvis der virkelig opstår en krise?

Hvad sker der, ifald den "store" pandemi virkelig kommer – som, WHO er overbevist om, kommer og meget vel kan kræve otte – 10 millioner menneskeliv? Ministrene mødtes for at udveksle informationer, og der blev opstillet planer. Men hvordan er kvaliteten af disse planer og af den information, der blev udvekslet? Hvilke foranstaltninger er der blevet truffet, og bliver disse virkelig koordineret? Får Kommissionen den nødvendige information? Jeg har mine tvivl. Jeg kan nævne de antivirale midler som et eksempel: Hvem har dem, og hvem har dem ikke? Og er ministrene nu endelig parate til at oprette et europæisk beredskabslager?

Selv om jeg ikke er overbevist om, at Frankrigs forslag om at standse al flyvning til Mexico er et godt forslag, var Kommissionens afgørelse om, at alle hver især skulle afgøre, hvorvidt de vil rejse, selvfølgelig fjollet. Med vores åbne grænser hvad er så formålet med, at ét land gør det, hvis et andet ikke gør det? Landene burde have truffet denne beslutning i fællesskab. Den eneste løsning er at give Kommissionen bemyndigelse til at træffe den slags nødforanstaltninger. De, fru kommissær, burde på mandat fra Rådet kunne træffe nødforanstaltninger inden for 24 timer i sager, der handler om karantæne, desinficeringsforanstaltninger i lufthavne samt rejserestriktioner.

Jeg bebrejder ikke Kommissionen noget. De og deres embedsmænd handlede korrekt. Men hvor var Rådet henne? Vi ser os om på den nok så velkendte støvede mexicanske plads, og dér i solen ved den lille station sidder Rådet. Vi løber hen imod det og råber "influenza, influenza", og sombreroen løftes lidt, og Rådet svarer "mañana mañana", hvorefter det vender tilbage til sin middagslur. Det er svært at gøre noget med sådan et Råd.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne takke Dem for den grundige information, De har givet os. Dog er jeg enig med hr. Trakatellis og hr. Maaten. Vi havde en omfattende forhandling her i Parlamentet i juni 2006. Vi vedtog en beslutning, som vi havde arbejdet hårdt på i Europa-Parlamentets Udvalg om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse. Jeg har kigget på denne beslutning igen, og jeg må sige ligesom hr. Trakatellis, at jeg er bange for, at der er ret mange huller, mange svagheder, i det pågældende tiltag.

Dengang anbefalede vi kraftigt at sikre en udveksling af oplysninger samt et konstruktiv samarbejde mellem medlemsstaterne, hvor Kommissionen skulle spille en koordinerende rolle i konstruktivt samarbejde med Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme. Enhver, der kigger nærmere efter nu, vil se – og hr. Maaten gjorde også eftertrykkeligt opmærksom på dette – at der er temmelig mange huller, at tingene går utrolig langsomt.

Med hensyn til beredskabslageret af antivirale midler sagde De selv for nogle dage siden, at lagrene kunne række til 16 % af befolkningen, selv om vi havde sagt, at tallet burde være 30 %. Derfor ligger virkeligheden langt under målet, også når det gælder udveksling af information om virustype. Denne informationsudveksling er vigtig, da der ikke kan fremstilles en vaccine, medmindre virustypen kendes.

De forskere, jeg har kontaktet inden for de seneste dage, siger, at de ikke har nogen oplysninger, at de ikke kan få dem. Oplysninger om virustypen er beskyttet, holdes hemmelig. Vi har alle disse forskningsinstitutter, men vi kan ikke gøre det, der skal gøres. Det må der gøres noget ved. Vi kan ikke tolerere dette, truslen er faktisk for stor.

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Når vi nu taler om truslen i forbindelse med influenzavirus, vil jeg gerne citere nogle af de indlæg, der er dukket op på internettet som svar på panikken i medierne, som har fået yderligere næring fra WHO. Man siger, at mediehysteriet skyldes et ønske om at

komme af med vaccinelagre og det uvirksomme middel Tamiflu, som optager for meget plads på hylderne hos medicinalfirmaerne, samt et forsøg på at aflede opmærksomheden fra den globale krise.

Disse reaktioner fra samfundet vidner ikke blot om mistro til myndighederne, men de kan også få folk til at ignorere en reel trussel om en pandemi i fremtiden. Jeg tror, det ville være klogere først at frigive information om faren for en mulig influenzapandemi eller andre sygdomme efter en noget længere periode med observation af sygdomstilfælde og en omhyggelig undersøgelse af virusset og dets smittefarlighed. Herved kunne man undgå, at der blev givet ufuldstændige informationer og opstod panik, og man kunne f.eks. undgå de nedslagtninger af grise, der finder sted.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil også gerne takke for Deres aktive og øjeblikkelige reaktion i den pågældende sag. På grund af globaliseringen og turisternes, rejsendes og almindelige menneskers store rejseaktivitet over lange afstande i disse tider, er der ikke noget sted på jorden, hvor denne sygdom ikke kan dukke op. Det fremgår allerede af de sygdomstilfælde, der er dukket op på steder så langt fra Mexico som New Zealand, Australien, Europa og Afrika.

På trods af subsidiariteten inden for sundhedspleje kender infektionssygdomme ingen grænser og tvinger os til at skride til fælles handling. Der findes ikke nogen løsning inden for det enkelte lands rammer. Det er tid til solidaritet. Slovakiet er tilstrækkelig godt forberedt på en endog større influenzaepidemi måske på grund af fugleinfluenzaen for nogle år siden. Vi har 700 000 doser Tamiflu i de nationale beholdninger til 5 mio. indbyggere, og jeg må sige, at det nok også skyldes den tidligere trussel fra fugleinfluenzaen, at befolkningen er så velforberedt.

I tilfælde af en epidemi er det meget vigtigt at holde offentligheden informeret, for når der ikke kommer informationer, vil der opstå en masse misinformationer. Det kan vi se i en række afrikanske lande, f.eks. Egypten, hvor den aktuelle trussel om en influenzaepidemi sammen med ideen om, at sygdommen blev spredt af svin, har ført til nedslagtning af 300 000-400 000 svin. Her skulle vi måske vise vores solidaritet på en anden måde, idet rejsebureauer har solgt ferierejser til disse lande, men folk nu kun rejser dertil, hvis det er nødvendigt. Eftersom vi har Eurolat, burde vi måske også tænke på at støtte Mexico, hvor man forventer at denne infektion vil resultere i et fald i BNP på op til 4-5 % i forhold til det nuværende niveau.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege, at vi er nødt til at sende realistiske budskaber til borgerne, hvilket kommissæren har forsøgt at gøre.

Videnskaben er langt bedre forberedt på at imødegå denne pandemi, end den var for fire år siden, hvilket det lave dødstal vidner om. Der er langt større viden om aviær og human influenza og om smitteudviklingen for denne svineinfluenza. Der er langt større viden om løsningerne, og jeg mener derfor, at vi bør have tillid til forskningen, fremme forskning og kræve langt mere forskning i vacciner, som hr. Trakatellis også påpegede.

Vi ved også, at samfundet er langt mere forberedt, end det var for et stykke tid siden, takket være de værdifulde erfaringer og den organisatoriske indsats, der gøres i alle lande, især i Europa, med henblik på at forhindre yderligere spredning, opbygge lagre af lægemidler og sikre borgerne en omfattende service.

Alligevel er jeg bekymret over, at borgerne måske ikke modtager tilstrækkelig information. Hvis vi ser på pressen, kan vi se, at der i 90 % – eller endog mere – af det materiale, som trykkes, fokuseres på faldende smittetal, men der står meget lidt om behandlingsformer og om, hvordan borgerne bør forholde sig.

Jeg mener, at der er behov for langt mere information. Jeg mener også, at en større politisk indsats er påkrævet i forhold til borgerne. Det er f.eks. slående, at ikke et eneste medlem af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe er til stede under denne forhandling, at alle deres pladser er tomme, og at ingen har bedt om ordet for at forklare denne situation, selv om det ikke er et partipolitisk spørgsmål, men et spørgsmål, der har betydning for alle regeringer.

Jeg vil også gerne understrege, at vi kan give tredjelande en hjælpende hånd, hvilket også blev understreget af den forrige taler. Vi er nødt til at støtte alle de lande, der ikke har forudsætninger, grundlag eller mulighed for at yde bistand til alle deres borgere.

Det solidariske Europa med fokus på kommunikation er således nødt til at gribe ind.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne give udtryk for min bekymring over for kommissæren. Udviklingen af den pågældende virus synes at stabilisere sig i Mexico, i Europa og i andre lande, og så sent som i dag hørte jeg i radioen, at vi måske er gået for vidt, at vi måske har gjort vores medborgere unødigt bekymrede.

Jeg er ikke bekymret over situationen i dag, men over, hvad der vil ske i oktober, når vinteren nærmer sig. Det er velkendt, at vira ikke bryder sig om høje temperaturer. Der er således ikke nogen fare i øjeblikket, men den vil dukke op igen til vinter – i oktober eller november.

Vi vil således gerne vide, hvilke konkrete foranstaltninger De træffer for at sikre, at vi er fuldt ud rustet til at håndtere denne virus, som må forventes at udvikle sig, som måske muterer inden da. Vi får at vide, at der skal udvikles vacciner, men er det sikkert, at de vacciner, der vil blive udviklet, vil kunne anvendes i alle tilfælde?

Det er alle de spørgsmål, jeg stiller mig selv. Jeg er bekymret over næste vinter. En oplysningsindsats er derfor påkrævet. Vores medborgere skal have at vide, at uanset hvad der sker, skal de fortsat udvise forsigtighed og være på vagt. Ville det være muligt for Dem at udarbejde en lille vejledning, som skal hjælpe vores medborgere med at udvikle gode vaner?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne vide, om der foreligger nogen statistikker om ansigtsmasker. Hvor mange masker er der til rådighed i Europa, og hvor mange kan der produceres i tilfælde af udbrud af denne sygdom? Det samme gælder naturligvis for tilgængelig medicin. Er der et overblik over, hvor meget medicin der i øjeblikket er lagret i Europa, og hvor meget der kan produceres i tilfælde af et udbrud? Mener De, at det tillige vil være muligt at give lægerne adgang til information på de 23 officielle EU-sprog for at sikre en hurtig og effektiv informationsformidling?

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil første og fremmest gerne takke Dem for Deres integrerede og detaljerede redegørelse. Jeg var Europa-Parlamentets ordfører for forberedelsen af de 27 medlemslandes foranstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza. På daværende tidspunkt konstaterede vi sammen med kommissærens kabinet, at visse lande haltedede bagefter andre, primært med hensyn til lagre af antivirale lægemidler. Jeg vil gerne spørge Dem, om det stadig er tilfældet i dag, eller om medlemsstaterne er bedre rustet.

Jeg vil også gerne bede Dem gribe ind over for den populære presse og uofficielle rygter, der cirkulerer i hele EU og skaber panik blandt borgerne. Jeg mener, at dette også er medlemsstaternes ansvar, og at Deres kabinet måske bør udstede en henstilling herom.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Tak, fordi De er til stede her i dag, og fordi De kom så hurtigt. Hvis vi sammenligner denne situation med aviær influenza, er jeg – selv om jeg er et utålmodigt medlem af Europa-Parlamentet – meget tilfreds med EU's, WHO's og medlemsstaternes reaktion.

En række medlemmer har påpeget, at der ikke er tilstrækkelig information. I Tyskland føler jeg, at jeg er blevet tilstrækkeligt informeret om, hvordan jeg skal forholde mig. Jeg ønsker desuden ikke hele tiden at gøre EU ansvarlig for alt. Det er medlemsstaternes ansvar at formidle denne information. Vi bør også benytte denne lejlighed til at minde dem om, at de skal opfylde deres forpligtelse til informationsformidling. Jeg har også ved flere lejligheder erfaret, at der fortsat er en række problemer, især i forbindelse med oplagring af vacciner. Jeg vil gerne vide, om det virkelig er tilfældet, om medlemsstaterne virkelig ikke ønsker at dele vacciner, og om de kun lagrer vacciner til brug på deres eget område, eller om de har aftalt at dele vaccinerne. I så fald ville vi være nået lige så langt, som Kommissionen er i dag. Jeg vil gerne takke for denne hurtige og fremragende indsats.

Formanden. – Det var afslutningen på catch the eye-proceduren.

Inden jeg giver ordet til kommissæren, vil jeg også gerne takke hende for hendes indledende redegørelse. Jeg vil også gerne på forhånd takke hende for alle de oplysninger, som hun snart vil give os om et yderst vigtigt og aktuelt emne. Dette viser, at både EU og medlemsstaterne håndterer denne situation på en meget positiv måde og så tæt på borgerne som muligt.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker medlemmerne for deres bidrag. Det er meget vigtigt for mig at høre Deres mening om dette meget vigtige spørgsmål.

Jeg vil først og fremmest gerne forsikre Dem om, at alle de strukturer, som vi har etableret med henblik på at imødegå enhver sundhedstrussel af dette omfang, har fungeret godt, og at vi har anvendt alle de værktøjer, vi har til rådighed.

Som jeg sagde i min indledende redegørelse, har vi siden den 25. april 2009 været i tæt daglig kontakt med alle medlemsstaterne, og vi er blevet forsikret om, at de retningslinjer, som vi har udstedt, er blevet fulgt, og at de fungerer. Vi opdaterer imidlertid løbende vores strukturer og værktøjer i lyset af de erfaringer, vi drager

af den nuværende krise, hvilket er fornuftigt, idet vi kun kan se de fejl og mangler, der er i enhver struktur, i en konkret krisesituation.

Mange talere var inde på antivirale lægemidler og spørgsmålet om tilstrækkelige lagre. Som De ved, drøftede min forgænger problemet med oplagring på EU-plan med sundhedsministrene, men desværre ønskede de pågældende ministre ikke, at Europa skulle overtage denne koordinering. Vi drøftede også dette problem sidste år i Angers under det franske formandskab, og sundhedsministrene insisterede også her på, at det bør være op til de enkelte medlemsstater at træffe beslutning om omfanget af deres lagre. Vi ved, at der er betydelige forskelle mellem lagrene i de enkelte medlemsstater, og det bekymrer os.

I lyset af konklusionerne fra mødet i Rådet (sundhedsministrene) den 30. april 2009 besluttede vi imidlertid, at Kommissionen skulle arbejde tæt sammen med medlemsstaterne, og at vi, hvis en medlemsstat har brug for assistance, i solidaritetens ånd vil anmode om assistance og forsøge at koordinere medlemsstaternes behov.

Hvad angår den nye vaccine, havde jeg som sagt et møde med industrien, og vi drøftede indgående behovet for antivirale lægemidler og for den nye vaccine. Vi håber, at vi vil være i stand til at give industrien adgang til de pågældende stamkulturer den 11. maj 2009, således at den kan starte produktionen af den nye vaccine. Jeg kan ikke sige, hvornår den vil være klar, da det vil afhænge af kulturens effektivitet, men vi anslår, at det vil tage mellem otte og 12 uger.

Jeg vil gerne sige til fru Grossetête, at jeg er helt enig med hende i, at vi skal forblive agtpågivende, således at vi kan opfylde de behov, der måtte opstå, navnlig når sommeren er ovre, og jeg håber, at vi med udviklingen af den nye vaccine vil være i stand til at opfylde befolkningens behov.

Jeg vil imidlertid gerne gentage, at situationen er alvorlig, men vi bør ikke gå i panik. Jeg er enig med hr. Adamou i, at alle bør forholde sig så fornuftigt og realistisk som muligt til denne situation – det hjælper ikke nogen at gå i panik.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

16. Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv – Gravide arbejdstagere (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning (A6-0258/2009) af Lulling for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF [KOM(2008)0636 – C6-0341/2008 – 2008/0192(COD)],

– betænkning (A6-0267/2009) af Estrela for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer [KOM(2008)0637 – C6-0340/2008 – 2008/0193(COD)].

Astrid Lulling, ordfører. – (FR) Hr. formand! 22 år efter afstemningen om en tekst, der også havde til formål at sikre ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder af medhjælpende ægtefæller, har Kommissionen endelig forelagt et nyt forslag, der skal erstatte den ineffektive og afdæmpede tekst fra 1986, men det er sket på et mere solidt retsgrundlag.

Jeg vil gerne indledningsvis nævne en stor forbedring, nemlig at det ikke længere vil være forbudt i nogen af medlemsstaterne at oprette et selskab mellem ægtefæller eller anerkendte livspartnere. Det er en effektiv strategi til at forbedre situationen for medhjælpende ægtefæller, disse millioner af usynlige arbejdstagere inden for landbruget, håndværk, handel, små og mellemstore virksomheder og de liberale erhverv. Europa-Parlamentet har haft fokus på deres situation siden 1990'erne.

Kommissionens forslag er desværre stadig for svagt på ét væsentligt punkt, nemlig social sikring for medhjælpende ægtefæller og anerkendte livspartnere. Erfaringerne viser, at hvis medhjælpende ægtefæller selv skal tilmelde sig en social sikringsordning, vil langt de fleste ikke gøre dette. Ingen af disse personer er klar over, at de i tilfælde af skilsmisse, ofte efter over 20 års ægteskab og arbejde i familieforetagendet, vil stå uden nogen som helst social beskyttelse, navnlig med hensyn til pensionsrettigheder.

Vi ønsker ligeledes at bibeholde den tidligere bestemmelse vedrørende anerkendelse af medhjælpende ægtefællers arbejde for at kunne yde kompensation, navnlig i tilfælde af skilsmisse, hvor den medhjælpende ægtefælle bliver sat i en prekær situation efter mange års arbejde i familieforetagendet.

Med hensyn til beskyttelse i forbindelse med graviditet og barsel har vi endelig fundet en løsning, der er bedst egnet til den særlige situation, som kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller står i. De skal selv kunne vælge barselsorlovens længde, forudsat at den samlede periode ikke overskrider den, der er fastsat i direktivet om kvindelige arbejdstagere.

Vi mener, at disse ændringsforslag er de vigtigste, hvis vi skal hindre vedtagelsen af endnu et udvandet direktiv, der ikke vil gøre det muligt for os at sikre ligebehandling af mænd og kvinder på dette område.

Hr. Cocilovo har indgivet 12 ændringsforslag på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa vedrørende definitionen af medhjælpende ægtefæller og livspartnere. Jeg er lidt overrasket, idet vi i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling – og her tænker jeg på alle grupperne – blev enige om at acceptere definitionerne i Kommissionens forslag, der er juridisk forsvarligt, og som kan accepteres af alle, hvori det fastslås, at medhjælpende ægtefæller også omfatter selvstændige erhvervsdrivendes livspartnere, hvor disse anerkendes i national lov.

Denne definition er klar og præcis. Hvorfor indgive vage ændringsforslag baseret på et ustabilt retsgrundlag? Jeg opfordrer ALDE-Gruppen til at trække disse ændringsforslag tilbage. Jeg formoder, at der er tale om en misforståelse mellem gruppens skyggeordfører og hr. Cocilovo. Jeg er i gang med at udrede denne situation.

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har desværre vedtaget en anden betænkning med 74 ændringsforslag, hvoraf de fleste ikke har nogen direkte forbindelse med det oprindelige formål i Kommissionens forslag, nemlig at styrke grundlaget for beskyttelsen i forbindelse med graviditet og barsel ved at forbedre sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer.

Jeg vil gerne gøre det klart, at dette direktiv ikke vedrører kvindelige selvstændige erhvervsdrivende, kvindelige medhjælpende ægtefæller eller selvstændige erhvervsdrivendes partnere. Deres særlige situation vil blive behandlet i det nye direktiv om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, og der vil blive udarbejdet en særskilt betænkning desangående.

(Formanden afbrød taleren)

Edite Estrela, ordfører. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indledningsvis takke skyggeordførerne, de rådgivende ordførere for udtalelserne fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Retsudvalget, sekretariatene for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, arbejdsmarkedets parter, ngo'erne, de eksperter, der deltog i de offentlige høringer i Bruxelles og Lissabon, Kommissionens og Rådets repræsentanter og mine assistenter. Tak til alle for deres støtte og forslag.

Ændringsforslagene i min betænkning er således resultatet af en meget demokratisk proces og af en lang række møder med alle de aktører, der ønsker et tidssvarende EU-direktiv om barselsorlov. Hovedmålsætningen med mine ændringsforslag er for det første at styrke rettighederne for kvindelige arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, for det andet at sikre en bedre balance mellem arbejds-, privat- og familieliv og for det tredje at hjælpe EU-borgere, der ønsker at få børn, og således øge fødselsraten.

Jeg foreslår derfor, at beskyttelsen mod afskedigelse udvides til 12 måneder, at kvinder ikke længere kan pålægges at udføre natarbejde og overarbejde imod deres vilje, og at den daglige arbejdstid nedsættes med to timer til amning uden tab af nogen form for goder. Det mest nyskabende ændringsforslag til Kommissionens forslag vedrører fædreorlov. Princippet om fælles barselsorlov skal forankres i fællesskabslovgivningen for at fremme en mere rimelig fordeling mellem mænd og kvinder af pligter i privatliv og i familien og således forbedre børns livskvalitet og trivsel. Fædre skal inddrages i de familiemæssige opgaver lige fra barnets fødsel eller ved adoptionen. Vi skal bekæmpe de økonomiske, sociale og kulturelle fordomme, der omgærder retten til fædreorlov, og ændre mentaliteten.

I Sverige f.eks. betragtes en mand, der ikke tager del i forældreorloven, som en dårlig far. I de sydeuropæiske lande forholder det sig modsat, og her tvinger arbejdsgivere og kolleger fædre til ikke at tage den orlov, de har ret til i henhold til loven. Jeg foreslår derfor, at faderen får ret til fædreorlov, som ikke kan overdrages til moderen, med fuld løn for en periode på mindst to obligatoriske uger, idet de rettigheder, der har tilknytning til arbejdskontrakten, bevares. Det er blevet påvist, at fordelingen af de familiemæssige pligter mellem mænd

og kvinder er første skridt hen imod at skabe den meget vigtige balance mellem familie- og arbejdslivet. Selv om kvinder har samme ret som mænd til at gøre erhvervskarriere, kan de imidlertid ikke arbejde som mænd uden for hjemmet og lave tre gange så meget derhjemme.

Familielivet er en af grundene til, at der er flere arbejdsløse kvinder end mænd. Et almindeligt spørgsmål ved jobsamtaler er desuden, om ansøgeren har til hensigt at gifte sig eller få børn. Kvinder udspørges indgående om deres privatliv, og de står tilbage som taberen, hvis de giver udtryk for deres naturlige ønske om at blive mor. Moderskabet må ikke opfattes som et problem for arbejdsgivere eller for økonomien. Kvinder yder tværtimod samfundet en tjeneste, da moderskabet giver os mulighed for at imødegå den lave fødselsrate og befolkningens aldring og samtidig sikre de sociale sikringsordningers bæredygtighed.

Det er derfor uacceptabelt, at kvinder straffes, fordi de er mødre. Sandheden er imidlertid, at de ofte ikke har mulighed for at gøre fremskridt i deres karriere, de modtager ikke de sædvanlige produktivitetsbonusser eller andel i udbyttet, og de er nødsaget til at acceptere mindre kvalificeret og mindre fagligt tilfredsstillende arbejde. Vi er nødt til at ændre denne situation.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indledningsvis takke fru Estrela og fru Lulling for deres betænkninger. Jeg glæder mig over deres indsats og Europa-Parlamentets støtte til Kommissionens forslag inden for rammerne af den pakke af foranstaltninger om forening af familie- og arbejdslivet, der blev vedtaget sidste efterår.

En af prioriteterne i Kommissionens plan for ligestilling mellem mænd og kvinder er som bekendt at forene arbejds-, familie- og privatliv. Det er af afgørende betydning at fremme politikker med fokus på disse aspekter, hvis vi skal øge kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse og løse de problemer, der er forbundet med de ændrede familiemønstre, den aldrende befolkning og fremme af ligebehandling af mænd og kvinder. Jeg mener på denne baggrund, at det er nødvendigt at forbedre lovgivningen om barselsorlov og forældreorlov. Det er på samme måde af afgørende betydning at forbedre forholdene for kvinder i selvstændige erhverv.

Jeg glæder mig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til de to lovgivningsforslag, der er blevet forelagt af Kommissionen. Jeg glæder mig ligeledes over det vellykkede resultat af forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter om forældreorlov. Jeg håber, at jeg inden sommerferien vil være i stand til at forelægge et formelt forslag, der vil gøre deres aftale bindende. Jeg vil nu kort nævne sigtet med Kommissionens revision af direktivet om barselsorlov, nemlig at fremme et højt sikkerheds- og beskyttelsesniveau for mødre, at opfordre kvinder til at få så mange børn, som de ønsker, og at støtte kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet. Sigtet med Kommissionens forslag er i denne forbindelse navnlig at forlænge barselsorloven fra 14 til 18 uger, at hæve barselsorlovsydelsen for at give kvinder mulighed for at holde op med at arbejde i en periode og passe deres børn under økonomisk trygge forhold og at sikre den større fleksibilitet, som kvinder bør have til at tilrettelægge deres barselsorlov og vilkårene for deres tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Jeg er klar over, at det er vanskeligt at skabe den rette balance mellem at forbedre beskyttelsen og sikre, at disse yderligere foranstaltninger er økonomisk acceptable for arbejdsgiverne og medlemsstaterne.

Kommissionen glæder sig over Parlamentets mange ændringsforslag, der vil bidrage til at styrke eller præcisere dette forslag, herunder ændringsforslag 11 om demografiske tendenser, ændringsforslag 25 om behovet for at skabe en bedre balance mellem arbejds-, privat- og familieliv, ændringsforslag 50 om støtte til medlemsstaternes fremme af deltidsarbejde, ændringsforslag 35 om den ikkeobligatoriske barselsorlovperiode før fødslen, ændringsforslag 53 om automatisk lønstigning til kvinder på barselsorlov og ændringsforslag 56 om arbejdstagernes pensionsrettigheder. Kommissionen er også villig til at acceptere en række andre ændringsforslag, enten i princippet eller i deres helhed.

Jeg glæder mig også over det ændringsforslag, der vil gøre det muligt at tælle forældreorlov med som barselsorlov under visse betingelser. Med denne bestemmelse tages der højde for forskellene mellem medlemsstaterne og kravene i de medlemsstater, der har indført fordelagtige orlovsordninger af familiemæssige årsager, f.eks. de nordiske lande. Jeg vil imidlertid gerne undgå en situation, hvor revisionen af direktiv 92/85/EØF betragtes som en mulighed for at introducere emner, der bør behandles i en anden sammenhæng. Det vil efter min opfattelse underminere formålet med Kommissionens forslag, der først og fremmest er at øge beskyttelsen af mødre og for det andet at fremme kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet.

Selv om jeg støtter Deres forslag om indførelse af fædreorlov fuldt ud, mener jeg på denne baggrund ikke, at dette direktiv med fokus på beskyttelsen af mødre, er et egnet instrument til gennemførelse af en sådan målsætning. Kommissionen kan derfor ikke støtte ændringsforslagene om fædreorlov. Kommissionen mener ikke desto mindre, at dette spørgsmål bør behandles på et senere tidspunkt med henblik på at sikre, at de europæiske arbejdsmarkedsparter når frem til en endelig aftale om forældreorlov.

Jeg glædede mig også over Parlamentets ændringsforslag om indførelse af adoptionsorlov (ændringsforslag 44). Det er et fornuftigt forslag, men selv i dette tilfælde mener jeg ikke, at det bør ske inden for rammerne af revisionen af direktiv 92/85/EØF. Vi er nødt til at erkende, at situationen for en mor, der adopterer et barn, er en anden. Helt ligesom med fædreorlov mener Kommissionen imidlertid, at dette spørgsmål bør tages op på et senere tidspunkt, navnlig i forbindelse med forældreorlov.

Kommissionen glæder sig over Deres forslag om 20 ugers barselsorlov. Det er i overensstemmelse med logikken i Kommissionens eget forslag om udvidelse af barselsorloven ud over 18 uger i visse tilfælde. Det er imidlertid af afgørende betydning at præcisere indvirkningen af denne udvidelse på de øvrige bestemmelser i Kommissionens forslag. Med hensyn til amning vil kvinder med en barselsorlov på 18 uger have tilstrækkelig lang tid til at amme deres børn, og de behøver således ikke tilpasse deres arbejdstid. På denne baggrund støtter jeg ikke forslaget om at indføre en retlig forpligtelse vedrørende tilpasning af arbejdstiden til støtte for ammende kvinder. Jeg vil hellere opfordre medlemsstaterne til at overveje muligheden for at træffe andre foranstaltninger, der giver kvinder mulighed for at fortsætte amningen selv efter deres 18 ugers barselsorlov. Med hensyn til barselsorlovsydelse indføres princippet om fuld løn i Kommissionens forslag. Dette princip anvendes rent faktisk allerede i mange medlemsstater. Kommissionens forslag giver ligeledes medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en øvre grænse for sådanne barselsorlovsydelse. Kommissionen støtter ikke Parlamentets ændringsforslag om fuldt betalt barselsorlov i en bestemt periode og indførelse af maksimumbeløb for den resterende barselsorlovsperiode, idet mødrene således ikke vil have incitament til at tage hele barselsorloven. Kommissionen mener således ikke, at disse ændringsforslag bør vedtages.

Kommissionen mener også, at en række ændringsforslag udvander forslagens indvirkning, er for detaljerede eller rækker ud over direktivets anvendelsesområde. Det gælder f.eks. ændringsforslag 30 om retten til at nægte overarbejde. Jeg mener, at gravide eller kvinder, som ammer, til enhver tid bør have ret til at nægte natarbejde, uden at de skal forklare hvorfor. Det samme gælder for sanktioner. I denne henseende er Kommissionen af den opfattelse, at det er meget vigtigt at præcisere, at der ikke bør fastsættes en øvre grænse for skadeserstatningen på nationalt niveau. Dette vigtige princip er blevet fastlagt af EF-Domstolen. Kommissionen kan således ikke støtte ændringsforslag 68.

Jeg vil nu komme nærmere ind på fru Lullings betænkning. Jeg vil for det første gerne understrege, at Kommissionen lægger stor vægt på dette forslag. Det er rent faktisk af afgørende betydning at forbedre situationen med hensyn til ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, idet kvinder er underrepræsenteret på dette område. Kun hver tredje erhvervsdrivende i EU er en kvinde. Det er ligeledes meget vigtigt at forbedre medhjælpende ægtefællers situation. Vi kan ikke acceptere den nuværende situation, hvor personer, der regelmæssigt deltager i familievirksomhedens aktiviteter, ikke er omfattet af social beskyttelse.

Jeg glæder mig over, at Parlamentet og Kommissionen er enige langt hen ad vejen. Kommissionen kan således acceptere (helt eller delvis eller i princippet) en lang række af ordførerens ændringsforslag, navnlig ændringsforslag 15 om barselsorlov for kvinder i selvstændige erhverv og ændringsforslag 18, der har til formål at genindføre artikel 7 i direktiv 86/613/EØF om anerkendelse af medhjælpende ægtefællers arbejde, og en lang række ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere i deres helhed eller i princippet. De fleste af disse ændringsforslag præciserer Kommissionens forslag og har således til formål at sikre større retssikkerhed.

Jeg vil ikke desto mindre gerne understrege, at Kommissionen ikke kan acceptere ændringsforslag 14 om social beskyttelse af medhjælpende ægtefæller. Jeg er klar over, at dette er et vigtigt aspekt for Europa-Parlamentet. Dette særlige ændringsforslag skaber imidlertid en række specifikke problemer. For det første er den frivillige tilgang, der indføres i Kommissionens forslag, en betydelig forbedring i forhold til i dag. Det fastslås i Kommissionens forslag – og det er en lovmæssig forpligtelse for medlemsstaterne – at medhjælpende ægtefæller efter anmodning skal have samme beskyttelsesniveau som selvstændige erhvervsdrivende. Medhjælpende ægtefællers obligatoriske deltagelse i sociale sikringsordninger vil desuden have en betydelig økonomisk indvirkning. I den nuværende krisesituation bør vi forsøge at sikre, at virksomhederne, navnlig små familieforetagender, ikke pålægges yderligere udgifter imod deres vilje. Jeg mener derfor, at medhjælpende ægtefæller bør have en valgmulighed. Dette ændringsforslag vil desuden gøre det langt vanskeligere at nå til enighed med Rådet.

Jeg vil gerne afslutningsvis gøre opmærksom på, at Parlamentet har modtaget en skriftlig oversigt over Kommissionens holdning til de forskellige ændringsforslag til begge lovgivningsforslag, der vil blive vedføjet protokollen.

Joel Hasse Ferreira, *for ordføreren for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (PT) Hr. formand! Fru Madeira har forsøgt at sikre reel lighed for gravide arbejdstagere og kvinder i den fødedygtige alder med hensyn til adgang til og fortsat tilknytning til arbejdsmarkedet. Kvinder står ofte over for valget mellem en erhvervskarriere og familien, navnlig i forbindelse med moderskabet, der i sidste ende forhindrer dem i at føle sig som hele mennesker fysisk og mentalt. Vi må derfor anvende en tilgang, der ikke er til skade for kvinders rettigheder og beskyttelse i overensstemmelse med den europæiske sociale model. Vi ønsker også at inkludere forældreorlov i denne lovramme, hvilket Kommissionen som nævnt er imod.

Alle, der er væk fra arbejdspladsen i 18 uger, har brug for efteruddannelse, når de genoptager arbejdet, for at sikre deres legitime karrieremuligheder og at de ikke i straffes to gange i deres karriereforløb. Vi er derfor nødt til at sikre, at deres stilling beskyttes i 12 måneder, således at de kan omorganisere familielivet efter endt barselsorlov, iværksættelse af uddannelses tiltag og nye rutiner. Forlængelsen af perioden fra seks til 12 måneder er derfor sund fornuft. Det er af afgørende betydning, at de enkelte medlemsstater lovgiver om kvindelige selvstændige erhvervsdrivendes rettigheder, og det er derfor et klart politisk signal, som Kommissionen bør reagere på.

Denne ret til at få ændret arbejdstiden efter fødslen bør ikke udelukkende tilfalde kvinder, idet ægtefællen, samleveren eller forælderen også bør have mulighed for at anmode arbejdsgiveren om tilpasning af arbejdstiden. Dette forslag er meget vigtigt og bør overvåges af tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne. Endelig mener vi, at denne tilgang er mere forenelig med den europæiske sociale model, som vi ønsker at værne om. Det handler ikke kun om kvinder. Det handler også om samfundet.

Luigi Cocilovo, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For at spare tid vil jeg gerne indledningsvis understrege, at jeg i bund og grund er enig i ordføreren for det korresponderende udvalg fru Lullings fremstilling.

Emnet er "ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv". Der er en række ændringsforslag, som blev vedtaget af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, og som jeg indgav igen på vegne af min gruppe. Jeg tror, at nogle af ændringsforslagene kan trækkes tilbage, idet de rent faktisk overlapper de ændringsforslag, der allerede er blevet vedtaget af det korresponderende udvalg.

Vi ønsker også at insistere på ændringsforslag 14 vedrørende artikel 6, idet vi mener, at det vil forringe beskyttelsen og åbne døren for vilkår, der underminerer Kommissionens målsætning, hvis vi gør deltagelsen i en social sikringsordning frivillig for den medhjælpende ægtefælle eller livspartner, selv om den er obligatorisk for den selvstændige erhvervsdrivende.

Jeg mener desuden, at vi også kan nå til enighed med fru Lulling om at presse på for at sikre, at der konsekvent henvises til "medhjælpende livspartnere" og ægtefæller i Kommissionens tekst, i stedet for at lade det være åbent for fortolkning. Det er imidlertid helt ærligt sekundært i forhold til den fælles målsætning, som alle er enige om.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (PL) Hr. formand! Formålet med Rådets direktiv fra 1986 var at gennemføre princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, at give medhjælpende ægtefæller en klart defineret erhvervsmæssig status og fastsætte deres minimumsrettigheder og -garantier. Kommissionens nuværende forslag er endnu ikke tilstrækkelig ambitiøst og indeholder meget få bindende løsninger.

Forslaget om at sikre, at kvinder i selvstændige erhverv får mulighed for at holde barselsorlov i op til 14 uger, heraf to obligatoriske uger, bør støttes i lighed med forslaget om at give dem ret til at blive omfattet af sociale sikkerhedsordninger for medhjælpende ægtefæller på samme betingelser som selvstændige erhvervsdrivende.

Forslaget om at fritage selvstændige erhvervsdrivende, og navnlig medhjælpende ægtefæller, fra kravet om at være tilknyttet en social sikkerhedsordning er derimod foruroligende. Denne løsning vil ikke bidrage til ligebehandling af kvinder og mænd, og det kompetente organ for lige rettigheder udpeget i henhold til direktiverne bør således overvåge den korrekte anvendelse af dette direktiv.

Endelig vil jeg gerne lykønske begge ordførere med en meget fremragende betænkning.

Maria Petre, *for PPE-DE-Gruppen*. – (RO) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke ordføreren, fru Estrela, for hendes betænkning og hendes indsats.

Jeg mener, at det vil løse et reelt og alvorligt problem i Europa at forbedre direktiv 92/85. Jeg tænker her både på den aldrende befolkning og den tilbagegang i befolkningstallet, som vi har talt om i lang tid. Gruppen

for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater er af den opfattelse, at da familien er en grundlæggende værdi, er vi helt sikkert berettiget til at udtænke en politisk foranstaltning med fokus på dette spørgsmål, og vi glæder os derfor også over udviklingen med hensyn til direktivet om barselsorlov og mødres sundhed.

Jeg glædede mig over at høre, at kommissær Špidla støtter forslaget om en forlængelse af barselsorloven, der var blevet vedtaget af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Jeg mener ikke, at dette vedrører kvinders lige adgang til arbejdsmarkedet. Vi er også alle klar over, at Verdenssundhedsorganisationen og UNICEF støtter det faktum, der understøttes af videnskabelige argumenter, at kvinder, der har født, rent faktisk har brug for 24 uger til at genvinde deres fulde arbejdssevne.

Vi bør efter min opfattelse ikke tvinge unge kvinder til at vælge mellem familie- og arbejdslivet. Vores drøftelse i dag om ændring af direktivet vil rent faktisk sikre et grundlag for at skabe denne balance mellem arbejde og fritid. Jeg glæder mig over indførelsen af begrebet fædreorlov, selv om det ikke er nødvendigt at indføre en sådan orlov i øjeblikket, idet det i det mindste giver os mulighed for at sende et signal til unge familier, der forventer et sådant forslag fra Europa-Parlamentet.

Jeg mener, at det er af afgørende betydning for spædbørn, at begge forældre er i hjemmet i de første uger. Moder- og faderskab er efter min opfattelse desuden en realitet, og jeg er således enig i, at dette spørgsmål skal behandles behørigt og ikke som et problem eller en mulig ulempe. Som rumænsk medlem af Europa-Parlamentet og mor til to børn, der desværre blev født under det kommunistiske regime, som mit land var underlagt, kan jeg forsikre Dem om, at jeg har flere grunde til at støtte de foreslåede foranstaltninger.

Lissy Gröner, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har ydet et godt bidrag til fremme af et socialt Europa, og jeg vil gerne udtrykke min oprigtige tak til begge ordførere, fru Estrela og fru Lulling.

Efter De Europæiske Socialdemokraters Gruppens opfattelse har dette spørgsmål to meget vigtige aspekter, og jeg vil gerne redegøre kort herfor. Det er på den ene side nødvendigt at inkludere fædre i rammestrategien for at skabe en bedre balance mellem arbejds- og familielivet. Vi ønsker ikke, som påpeget af Kommissionen, 18 ugers barselsorlov, da denne orlov allerede er indført i de fleste europæiske lande, undtagen Tyskland og Malta. Vi ønsker at gå et skridt videre, nemlig at indføre to ugers fædreorlov.

Det er efter vores opfattelse også vigtigt, at begge direktiver sikrer de samme rettigheder for par af samme køn. Det er vigtigt i forbindelse med direktivet om medhjælpende ægtefæller og livspartnere. Jeg vil også gerne understrege, at disse beskyttelsesordninger skal være obligatoriske, idet de i modsat fald vil være vilkårlige.

Jeg vil gerne på ny vende tilbage til arbejdsgivernes argument om, at dette direktiv om udvidet barselsorlov stiller for store krav til virksomhederne i en krisetid. Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt. I Tyskland har vi en ordning, hvor udgifterne, såfremt der er tale om en løbende finansieret ordning, refunderes helt op til 100 %! Derfor opfordrer jeg også den konservative gruppe til at udvise forståelse og samarbejde med os om at forbedre den retlige beskyttelse af udearbejdende mødre.

Inden valget til Europa-Parlamentet ønsker vi at sende borgerne, navnlig fædre og mødre, et klart og konkret signal om, at målet om et socialt Europa ikke vil blive opgivet i krisetider, og at gøre det klart, at vi agter at investere i mennesker, i fremtidige generationer og i demografiske ændringer. Jeg vil også gerne opfordre kommissær Špidla til at tage spørgsmålet om inddragelse af fædre i lovgivningen op til fornyet overvejelse og tage kampen op sammen med os i Rådet for at sikre fremskridt med hensyn til barselsorlov og en bedre balance mellem arbejds- og familieliv.

Claire Gibault, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske og takke fru Estrela med hendes fremragende betænkning.

Det er på tide, at Kommissionen og Parlamentet tager fat på dette spørgsmål. Der er et tvingende behov for foranstaltninger til beskyttelse af gravide kvinder og kvinder, som lige har født, eller som ammer, og det er af afgørende betydning at sikre, at deres rettigheder respekteres. Betænkningen er afbalanceret i denne henseende. Der tages fat på retsfor skrifterne om natarbejde, beskyttelse mod afskedigelse, rettigheder knyttet til social beskyttelse og arbejdsaftaler og beskyttelsen af sådanne rettigheder, herunder navnlig vedrørende barselsorlovsydelse.

Jeg er imidlertid ikke enig i fru Estrelas forslag om obligatorisk fædreorlov og barselsorlovens længde. Det kan ikke nægtes, at moderskab stadig udgør en hindring for unge kvinders karrierer. Mødrenes tilbagevenden til arbejdet er et meget vigtigt aspekt, som således ikke bør ignoreres.

Barselsorloven må ikke være en straf for kvinder. En for lang barselsorlov vil uundgåeligt indskrænke kvinders muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet på gode vilkår. Derfor er Kommissionens forslag om en barselsorlov på 18 uger ledsaget af realistiske foranstaltninger fremragende, idet der tages hensyn til både arbejdstagernes og arbejdsgivernes situation.

Hvis vi ønsker at bekæmpe forskelsbehandling og forsvare kvinders rettigheder, er vi nødt til at sikre, at kvinder ikke resignerer og siger farvel til karrieren, og at det er et aktivt livsstilsvalg at gøre det. Vi skal afsløre den hykleriske idé om det frie valg, der ofte er et direkte resultat af lønforskelle mellem mænd og kvinder og utilstrækkelige børnepasningsordninger.

Jeg mener ikke, at der bør indarbejdes bestemmelser om fædreorlov i dette direktiv. Hvis det sker, skal de imidlertid være mere fleksible. Vedtagelsen i udvalget af kompromiset om at reducere fædreorloven fra fire til to uger er et fremskridt, men hvorfor skal fædreorlov være obligatorisk?

Jeg er enig i, at fædre bør spille en rolle, men det må ikke blive et forgiftet æble, og hvis vi ønsker, at både faderens og moderens tilstedeværelse skal være til gavn for dem selv og deres spædbarn, skal vi fastholde det frie valg. Foreningen af arbejds- og familieliv er et centralt aspekt i det europæiske sociale projekt, og der bør være bred enighed om en så vigtig kulturel ændring, inden den gennemføres.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Dette forslag, der har til formål at forlænge minimumsperioden for barselsorlov, og som indeholder andre bestemmelser, der vil gøre det nemmere at forene arbejds- og familieliv, er et skridt i den rigtige retning. Vi støtter forslaget, selv om vi ikke mener, at det er vidtgående nok.

I en tid præget af drastisk demografisk nedgang i Europa er enhver form for støtte til familien værdifuld. Det lille barns kontakt til moderen, herunder navnlig spædbarnets, fremmer barnets sunde følelsesmæssige udvikling. Amningen er meget vigtig for barnets immunforsvar og biologiske sundhed. Den foreslåede ændring er imidlertid ikke tilstrækkelig. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør de enkelte medlemsstater altid søge bedre løsninger.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på to problemer. I forbindelse med fastlæggelsen af kvinders pensionsrettigheder tages der ofte eller kun i utilstrækkelig grad hensyn til børnepasningsperioder. Kvinder og mødre i familier med mange børn udsættes for forskelsbehandling både på arbejdsmarkedet og med hensyn til pension. Vi bør arbejde for løn for børnepasning.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg glæder mig over, at der er ved at komme mere og mere fokus på ligestilling mellem mænd og kvinder, og navnlig ikkeforskelsbehandling af mænd og kvinder, på socialt og politisk plan. De forhandlinger, som vi har ført igennem de sidste par uger i forbindelse med ændringen af disse to direktiver, viser, at der stadig er en hel del at drøfte, og at der er mange, der skal overbevises.

Jeg er enig med dem, der påpeger, at vi kun kan opnå reel ligestilling, hvis vi har fastlagt et passende retsgrundlag, således at der ikke diskrimineres mod kvinder i det offentlige liv og i privatlivet, og hvis dette retsgrundlag vel at mærke gør det muligt for og rent faktisk tvinger mænd til at påtage sig deres familiemæssige ansvar.

I lyset heraf ønsker jeg at understrege, at barselsorloven bør være mindst 24 uger på EU-plan, hvilket rent faktisk er et krav fra Verdenssundhedsorganisationen og Europæisk Kvindeforum. Jeg vil også gerne understrege, at det er tvingende nødvendigt, at par påtager sig et fælles, lige ansvar og således deler arbejdsbyrden og et fælles ansvar for opdragelsen af deres børn.

Věra Flasarová, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Fru Lulling har påtaget sig en vanskelig, men nødvendig opgave. I de fleste EU-medlemsstater har plejere og medhjælpere, navnlig ægtefæller, ingen retlig status, og deres arbejde anerkendes ikke, selv om deres aktiviteter tegner sig for over 11 % af alt selvstændigt arbejde i EU. Disse personer er desuden ikke omfattet af sociale sikringsordninger. Hvis der forsat skal være valgfrihed på dette område, vil mange vælge ikke at indbetale til en forsikringsordning af omkostningsmæssige årsager. Personer, der påtager sig disse opgaver, kommer således ofte i en situation, hvor de, f.eks. hvis partneren forlader dem eller dør, bliver ladet alene uden subsistensmidler og uden sociale sikrings- eller pensionsrettigheder. Derfor støtter jeg forslaget om at gøre deltagelse i en social sikringsordning

obligatorisk i EU-medlemsstaterne. Jeg vil imidlertid gerne tilføje, at forsikring skal være en motiverende faktor for disse personer, og den bør derfor være til at betale.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hr. formand! Jeg lykønsker fru Lulling og fru Estrela med deres betænkninger, og jeg er helt sikker på, at disse betænkninger vil hjælpe mange familier, bekæmpe forskelsbehandling i virksomhederne og på området for barselsstøtte. Mange kvinder arbejder som medhjælpende ægtefæller i deres ægtefællers virksomhed, og de er ikke omfattet af de nuværende sociale sikringsordninger. Jeg støtter bestemmelsen om, at ægtefæller, der hjælper til i familieforetagender, modtager samme beskyttelse som selvstændige erhvervsdrivende.

Der må naturligvis ikke være tale om fiktivt arbejde, men arbejde, der indgår i en virksomheds rutinemæssige opgaver. Aflønningen for denne bistand skal også stå i rimeligt forhold til det udførte arbejde. Jeg er enig med ordføreren i, at i modsætning til Kommissionen støtter vi ikke frivillig tilknytning, men derimod medhjælpende ægtefællers ret til at blive tilknyttet de samme sociale sikringsordninger som selvstændige erhvervsdrivende, der omfatter sygesikring, invaliditet og alderspension.

Direktivforslaget er meget vigtigt for bekæmpelsen af forskelsbehandling af kvinder, der hjælper til i deres ægtefællers virksomheder, og som ikke modtager barselsorlovsydelse eller alderdomspension, hvilket gør dem afhængige eller meget sårbare. Disse situationer opstår navnlig ofte i de nye medlemsstater, hvor de selvstændige erhvervsdrivendes aktiviteter stadig ikke er behørigt planlagt.

Edith Bauer (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Familien er en grundlæggende værdi for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Vi er naturligvis opmærksom på den nuværende demografiske krise. Selv om der er mindre fokus på dette problem i dag, er dens følger mindst lige så alvorlige som følgerne af den økonomiske krise. På denne baggrund bør der være særlig fokus på bestemmelser om sikkerhed på arbejdspladsen for mødre. Den europæiske offentlige mening og Parlamentet har imidlertid delte meninger om direktivforslaget.

Det er ikke en god idé at udvide de bestemmelser om sikkerhed på arbejdspladsen, der udelukkende gælder for gravide kvinder og ammende mødre, til at omfatte fædre, idet det ikke er nødvendigt at ændre de ordninger for sikkerhed på arbejdspladsen, der gælder for dem, fordi de er blevet fædre. Hvis vi bliver enige om at udvide direktivets retsgrundlag til at omfatte EF-traktatens artikel 137, og hvis vi udvider direktivets anvendelsesområde til at dække forældreorlov, vil forældreorlov, herunder fædreorlov, være omfattet af to forskellige retsakter. Vi har opfordret arbejdsmarkedets parter til at nå til enighed om direktiv 96/94/EØF om forældreorlov, hvilket kommissær Špidla også var inde på. Hvorfor forsøger vi at foregribe udfaldet?

I en række lande er uoverensstemmelserne mellem lovgivning og praksis så stor, at det virkelig kræver en meget stor indsats at ændre direktivet. Det ville ikke være hensigtsmæssigt, hvis Parlamentet blandede sig i diskussionen som en elefant i en glasbutik. En mangelfuldt affattet beskyttelseslovgivning kunne i visse tilfælde være til hinder for ansættelsen af unge kvinder, idet det ville være dyrere at ansætte dem end deres mandlige kolleger.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske fru Estrela med hendes fremragende betænkning. Parlamentets forslag om at forlænge barselsorloven til 20 uger med fuld løn, hvoraf seks uger skal tages efter fødslen, er på ingen måde grebet ud af luften. I mange lande har mødre allerede ret til over 18 ugers barselsorlov med en orlovsydelse på 80-100 % af deres løn. Jeg kan derfor ikke forstå, hvorfor mine kolleger i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater ønsker at reducere EU's ambitioner til sølle 16 uger.

Jeg vil gerne påpege over for dem, der mener, at omkostningerne er for høje, at kvinder ikke må blive tabere, fordi de bliver mødre. I dag må kvinder ofte benytte sig af andre former for forældreorlov, men ikke alle kvinder har ret hertil. Orlovsydelsen er desuden meget lavere, og mindre velstillede kvinder kan således ikke benytte disse ordninger.

Det er efter vores opfattelse også vigtigt, at fædreorlov og fælles barselsorlov omfattes af dette direktiv, da direktivet også vedrører ligebehandling af kvinder og mænd. Hvis vi skal sikre en rimelig fordeling af ansvaret for børneopdragningen, skal fædre også have ret til orlov efter barnets fødsel. To uger er helt ærligt en meget beskeden start, men den er vigtig i de lande, hvor fædre endnu ikke har fået en plads i en ung familie.

Arbejdsmarkedets parter nåede ikke til enighed om fædreorlov og adoptionsorlov, og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe anser det således for at være vores pligt at regulere dette område i dette direktiv til gavn for fædre og adoptivforældre. Jeg er sikker på, at et flertal i Parlamentet vil støtte os i dette.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! En bedre forening af arbejds-, familie- og privatliv er et af de seks prioriterede områder i retningslinjerne for ligestilling mellem kvinder og mænd. Vi er trods alt helt klar over, at EU står over for demografiske problemer såsom en lav fødselsrate og en aldrende befolkning. Den bedste løsning vil dog helt sikkert ikke være at støtte arbejdsgiverne økonomisk, hvis de tilskynder deres kvindelige ansatte til at få børn.

Jeg kan ikke støtte ændringsforslag 22, navnlig ikke anden del. Moder- og faderskab er grundlæggende rettigheder af afgørende betydning, hvis vi skal sikre et samfund i balance. Det er også meget vigtigt, at begge forældre deltager i barnets liv helt fra de første måneder. Jeg er imidlertid ikke enig i forslaget om at indføre obligatorisk fædreorlov. Hvis vi gjorde det, ville vi gøre de nybagte forældre en bjørnetjeneste, da det ofte er fædrene, der tjener mest. Vi kan kun opnå et positivt resultat, hvis bestemmelserne om fædreorlov er fleksible. Endelig vil jeg gerne takke fru Estrela for hendes ihærdige indsats.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Fru Lullings betænkning om selvstændige erhvervsdrivende er omfattende, og hun har arbejdet så meget med dette spørgsmål, at jeg ikke tror, at vi behøver at sige mere. Vi er imidlertid nødt til at gøre medlemmerne opmærksom på betænkningen udarbejdet af fru Estrela, der naturligvis er positivt indstillet på at beskytte kvinder, men som måske er gået glip af pointen. Her i Europa-Parlamentet tror vi, at vi er små guder, og at vi kan få opfyldt vores drømme gennem vores beslutninger. Problemet er, at vi ikke skal gøre, hvad vi vil, men hvad der er muligt, det, der reelt er i kvinders interesser.

Vi har et direktiv, der kun vedrører kvinder, fordi det kun er dem, der føder, det kun er dem, der bliver gravide, og det kun er dem, der kan amme. Vi ønsker således at fastlægge rettigheder for mænd i dette direktiv, selv om vi har fædreorlovsdirektivet baseret på en rammeaftale mellem arbejdsmarkedets parter, der kan beslutte, på hvilken måde mænd skal omfattes af dette direktiv. Vi bør således ikke "sælge ud af" kvinders rettigheder i en unik periode i deres liv, ved at give andre ret til at nyde godt af alt det, som kvinder går igennem fysisk, og vi bør ikke straffe kvinder ved at tvinge dem til at blive væk fra arbejdet på grund af overdreven orlov, som ikke er i arbejdsgivernes interesse, og som således først vil ansætte dem, når de er 40 år.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Hr. formand! Nogle spørgsmål er vigtige for EU-institutionerne, mens andre er mindre vigtige. De vigtige spørgsmål drøftes ved begivenheder med størst mulig deltagelse og under størst mulig offentlig bevågenhed, og der gøres i det mindste forsøg på at finde løsninger og svar. Desværre må vi sige, at kvinders rettigheder ikke har været et af disse spørgsmål.

De konservative i Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne er mere eller mindre enige om, at løsningen af ligestillingsspørgsmål er af sekundær betydning. Da dette er den sidste plenarforhandling i denne valgperiode om dette spørgsmål, bør vi anerkende, at Parlamentet afgjort har været den europæiske institution, der har taget kvinders, herunder gravides og kvindelige selvstændige erhvervsdrivendes, rettigheder og socioøkonomiske situation mest alvorlig.

Vi har gennem lovgivning og initiativbetænkninger forsøgt at få gennemført nogle af de principper, der allerede er nedfældet i traktaterne, så vi kan sætte "usynlige" grupper på den offentlige dagsorden. Det er ganske vist oftest sket ud på de små timer, eller lige efter vores ankomst fra lufthavnen. Der er imidlertid manglende politisk vilje. Dette er meget tydeligt i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af den nødvendige og længe ventede lovgivning, som vi udarbejder. Medlemsstaterne gennemfører ofte lovgivningen for sent, og håndhævelsen er utilstrækkelig.

Vi opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undlade at bruge krisen som en undskyldning for at ignorere andre afgørende spørgsmål relateret til anvendelsen af EU-lovgivningen på dette område, hvad enten der er tale om tidligere eller nuværende lovgivning. Hvis vi ofrer kvinder og deres rettigheder til fordel for en række påståede økonomiske interesser, skaber vi social tilbagegang. Jeg ved ikke, om kvinder indgår i mænds fremtid, men én ting er sikkert, nemlig at den fremtidige udvikling i samfundet afhænger af kvinder og deres sundhed.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Hr. formand! Forskningsresultater fra Verdenssundhedsorganisationen viser, at en barselsorlov på 16 uger er for kort, og anbefalingen er en barselsorlov på 24 uger. I lighed med Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har Kommissionen nu foreslået 18 uger. Parlamentet har lagt sig fast på 20 uger, selv om vores gruppe og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe endnu ikke er nået til enighed. Vi går ind for 16 uger plus fire uger, og PSE-Gruppen ønsker 20 uger. Jeg kan i sidste ende acceptere 20 uger.

Min anden bemærkning vedrører forældre-, fædre- og adoptionsorlov. Jeg går stærkt ind for, at fædre også inddrages i pasningen i de første par uger efter barnets fødsel, men alle her ved, og jeg vil gerne takke kommissær Špidla for hans klarhed, at disse orlovsordninger ikke kan omfattes af dette direktiv. Når alt kommer til alt, vedrører dette direktiv sundhed og sikkerhed og ikke forældreorlov. Disse specifikke ordninger skal udformes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Min tredje bemærkning vedrører barselorlov for kvindelige selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller. Fru Lulling har efter min mening stillet en række fremragende forslag på dette område.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Det er yderst fornuftigt at behandle ændringsforslagene til direktivet om barselorlov på dette tidspunkt, da det giver os mulighed for at udvise ansvarlighed for løsningen af en række problemer i samfundet med fokus på Europas fremtid. Med fru Estrelas betænkning indarbejder vi en ny filosofi i den pleje, vi tilbyder mødre, gravide, ammende mødre og forældre generelt. Det er især vigtigt, at fædre inddrages i opdragelsen af børn. Det vil styrke familiens rolle. Lad os benytte denne lejlighed til at genskabe balancen, som også er vigtig i forbindelse med opdragelsen af børn fra deres første år. Betænkningen vil supplere alle vores andre beslutninger vedrørende EU's antidiskriminationspolitikker.

Det er af afgørende betydning, at vi giver gravide kvinder sikkerhed og tryghed, både i familien og på arbejdspladsen. Vi skal også sikre lige adgang til beskæftigelse, mere fleksible arbejdstider og særlige sundhedstjenester og håndhæve lovgivningen fuldt ud. Det er uacceptabelt at nægte at ansætte en gravid kvinde, der står over for at skulle på barsel. Vi skal sikre, at kvinder på barselorlov også automatisk nyder godt af eventuelle ændringer, der indføres, mens de er på orlov.

I mit hjemland, Bulgarien, har vi en yderst fordelagtig lovgivning om barselorlov, der sikrer en lang periode med betalt barselorlov og andre muligheder, som kvinder kan vælge imellem. Kombinationen af rettigheder og frie valgmuligheder samt familiemæssige forpligtelser og en karriere er en god praksis, som kan anbefales til alle medlemsstaterne. Dette er rent faktisk et led i den integrerede politik om ligebehandling af kvinder og mænd.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Medlemsstaterne er helt klart ansvarlige for lovgivningen på området for sundhedspleje. EU har fastsat minimumsstandards for barselorlov. Medlemsstaternes forskellige lovgivning kan ikke sammenlignes. I visse lande finansieres barselorlov over skatterne. I andre lande som f.eks. Tyskland finansieres den via sygeforsikringsselskaber, og virksomhederne bærer den største del af omkostningerne. Både længden af og den økonomiske støtte under barselorloven varierer. Moderen er imidlertid generelt sikret beskyttelse i tilfælde af sygdom, selv efter barselorlovens udløb.

De blander to ting sammen. Som kommissær Špidla påpegede, er barselorlov og forældreorlov to forskellige ting. Jeg vil gerne vide, om en kombineret barsel- og forældreorlov i f.eks. Tyskland ville opfylde kravene i det nye direktiv? Udvidelsen af barselorloven med henblik på at beskytte moderens sundhed er ikke altid en fordel for kvinder. Virksomhederne vil ansætte færre kvinder, da mænd ikke tager barselorlov.

Skærpelsen af den retlige beskyttelse mod afskedigelse gør det desuden ikke nemmere at finde et nyt job. Vi er også nødt til at sikre, at kvinder kan finde beskæftigelse og arbejde på lige vilkår. I denne forbindelse opfordrer vi virksomhederne til at bidrage til at sikre et familievenligt arbejdsmiljø.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Der, hvor jeg kommer fra, har vi et ordsprog, der siger, at børn er vores største skat, fordi de er vores fremtid. Desværre viser vi europæere tilsyneladende ingen interesse for denne skat, og dette er årsagen til, at den europæiske kultur og identitet er ved at komme i fare.

Jeg glæder mig over Estrela-betænkningen, der har til formål at sikre den bedst mulige sundhedspleje for gravide kvinder og mødre. Det vil samtidig betyde bedre sundhed for børn og færre problemer under opvæksten. I en række af de mindre velstående EU-lande har kvinder meget længere barselorlov end i de mere velstående vestlige lande. Jeg er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet bør støtte de bedst mulige løsninger for både mødre og børn. Beparelser på bekostning af børn er den værste form for investering i fremtiden.

Vi kvinder ønsker at blive mødre, men vi ønsker naturligvis også samtidig at tage vare på vores egen sociale sikkerhed i en usikker verden og i en tid, hvor man ikke kan regne med, at ægteskabet holder. Det bør være vores vigtigste prioritet i forbindelse med løsningen af Europas demografiske problemer at kombinere familie- og arbejdsliv.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere fru Estrelas betænkning om forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide. Den er et lille fremskridt i beskyttelsen af moder- og faderskabet, som er grundlæggende rettigheder og værdier i vores samfund.

På vegne af min gruppe, Den Europæiske Vestrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, opfordrede jeg til større fremskridt i beskyttelsen af moderskabet og faderskabet, herunder navnlig 22 ugers orlov med fuld løn. Der foreslås blot 20 uger i betænkningen og ikke med fuld løn i hele perioden. Jeg forstår således ikke den holdning, der indtages af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, der ikke engang vil acceptere dette.

Vi bør godkende de små skridt, der foreslås i denne betænkning, i dag for at fremme kvinders, børns og familiernes rettigheder. Det er ikke nok at sige, at vi forsvare disse rettigheder. Vi er nødt til at tage små skridt fremad for at fremme og forsvare disse rettigheder.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Moderskab er Guds største mirakel til kvinder. Det bør ikke give anledning til forskelsbehandling af kvinder, men bør derimod værdsættes af samfundet både i løbet af en kvindes aktive liv og i hendes alderdom.

Vi skal imidlertid være realistiske, fordi velmente forslag undertiden kan skabe problemer. EU-medlemsstaterne har forskellige sociale systemer. De skandinaviske lande er nået langt på dette område, men de 12 nye EU-medlemsstater har en del at indhente, og det vil derfor formentlig være meget vanskeligt at fastsætte harmoniserede regler, som kan indføres i hele EU.

Selv om Estrela-betænkningen indeholder en række meget positive ændringsforslag til direktivforslaget, er der også en række omstridte punkter, som efter min mening ikke hører hjemme i denne betænkning, og som skal fjernes, hvilket kommissær Špidla allerede var inde på.

Ændringsforslagene fra min politiske gruppe, Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, vedrører en række af disse punkter, f. eks varigheden og størrelsen af barselsorlovsydelsen og udvidet orlov i tilfælde af for tidlig fødsel eller flerfødsler eller af hensyn til amningen, fritagelse fra arbejde til amning og de beskæftigelsesmæssige rettigheder for kvinder, der genoptager arbejdet efter endt barselsorlov. Jeg håber, at disse ændringsforslag vil blive vedtaget under afstemningen.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Det er klart, at vi skal anerkende behovet for en mere effektiv gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv eller medhjælpende ægtefæller.

Medhjælpende ægtefæller udgør desværre ikke en stor og homogen gruppe, deres status er ikke reguleret i medlemsstaterne, og deres arbejde er ikke anerkendt. De er ikke omfattet af sociale sikringsordninger, de løber en høj risiko for fattigdom, og i en skilsmisssituation falder de helt uden for enhver social sikringsordning.

Jeg mener således, at deltagelsen i en social sikringsordning for medhjælpende ægtefæller bør gøres obligatorisk, og at der skal fastlægges en ramme for minimumsgarantier.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem for denne drøftelse, hvor forslaget er blevet behandlet fra mange forskellige vinkler. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at nævne alle forslagene. Langt de fleste begrundelser var helt klare, som jeg påpegede indledningsvis. Der var imidlertid efter min opfattelse to forslag, som dukkede op flere gange fra forskellige sider, og som blev drøftet ud fra forskellige vinkler. Det første er forslaget om fædreorlov. Jeg vil gerne gøre det klart, at selv om jeg går ind for fædreorlov, er jeg stadig overbevist om, at et direktiv, der har til formål at beskytte mødres sundhed, ikke er et velegnet instrument til indførelse af dette princip. Jeg påpegede indledningsvis, at arbejdsmarkedets parter havde indgået en aftale om forældreorlov, og det ville være logisk at medtage muligheden for fædreorlov i denne aftale. Der er således efter min opfattelse andre værktøjer end direktivet. Det andet spørgsmål er ændringsforslag 14, nemlig indførelse af obligatorisk forsikring. I denne forbindelse vil jeg gerne tilføje, at selv om jeg forstår argumentet, mener jeg stadig, at det ikke er hensigtsmæssigt at gå så radikalt til værks, navnlig fordi det i høj grad ville mindske mulighederne for at nå frem til et kompromis. På den anden side vil jeg gerne understrege, at vores forslag er et stort skridt fremad, da der i nogle lande ikke er nogen mulighed for at tilslutte sig en sådan ordning på nuværende tidspunkt, selv ikke efter anmodning. Der vil således blive indført en ny forpligtelse. Jeg mener, at dette er et typisk eksempel på opadgående harmonisering.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand*

Astrid Lulling, ordfører. – (FR) Fru formand! Jeg er ked af, at kommissæren er imod det vigtigste ændringsforlag i min betænkning, som støttes af alle de politiske grupper, hvori der stilles krav om, at medhjælpende ægtefæller og anerkendte partnere skal have ret til den samme sociale beskyttelse som selvstændige erhvervsdrivende på obligatorisk basis og ikke kun efter anmodning. Erfaringen viser, at hvis de ikke er forpligtet til at yde bidrag til social sikring, undlader de at tilmelde sig en social sikringsordning af den uheldige årsag, som kommissæren var inde på, nemlig omkostningerne.

Social beskyttelse koster naturligvis penge for selvstændige erhvervsdrivende såvel som for arbejdstagere. Ønsket om at spare penge på sociale bidrag er en meget stor fejl, som vi må undgå.

Hvis der ikke findes nogen sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende i en medlemsstat, kan vi naturligvis ikke kræve, at der indføres obligatoriske ordninger for deres partnere. Men partnere bør have ret til en sådan beskyttelse efter anmodning. Jeg vil stille et mundtligt ændringsforslag herom på linje med hr. Cocilovo.

Tillad mig at tilføje et par ord om barselsorlov, da vores holdning er blevet fuldstændig misforstået. Hvis vi ønsker at øge beskyttelsen i forbindelse med graviditet og barsel ved at udvide barselsorloven, må vi ikke glemme, at en udvidelse til 18 uger, hvoraf kun en tredjedel vil falde sammen med de obligatoriske seks uger, der skal tages efter fødslen, er i strid med målsætningen om bedre beskyttelse af moderens og spædbarnets sundhed.

Derfor ville den bedste løsning efter vores opfattelse være seks obligatoriske uger og en udvidelse til 20 uger af hensyn til flerfødsler og amning. Vi må ikke glemme de problemer med ansættelse og forfremmelse, som kvinder i den fødedygtige alder allerede har.

Med hensyn til alder er det absurd at mene, at fædre skal tage samme orlov som gravide kvinder. Den stigende infertilitet hos mænd i Europa er naturligvis foruroligende, men efter min mening ikke lige så foruroligende som den fortsatte ulighed mellem mænd og kvinder med hensyn til fordeling af de familiemæssige forpligtelser, idet denne ulighed er grunden til, at mange kvinder beslutter sig for ikke at få børn. Herudover vil vi ikke løse Europas demografiske problem gennem overbeskyttelse, da dette blot vil gøre kvinder uansættelige.

Edite Estrela, ordfører. – (PT) Fru formand, fru kommissær! Jeg er chokeret over Kommissionens holdning til mit forslag om fædreorlov. Det er en konservativ og uacceptabel holdning, som er ude af trit med virkeligheden.

Jeg har ikke talt om forældreorlov, men om fædreorlov. Det er to meget forskellige begreber.

Hvis fædreorlov ikke falder ind under dette direktiv, hvorfor har Kommissionen foreslået at udvide retsgrundlaget, og hvorfor er det ikke udelukkende baseret på artikel 137 vedrørende beskyttelse af sundhed? Hvorfor har Kommissionen tilføjet EF-traktatens artikel 141 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder?

Jeg vil gerne påpege over for kommissæren og medlemmerne af Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, at moder- og faderskab er væsentlige sociale værdier, som skal respekteres og forenes. Fædre- og barselsorlov skal forenes i dette direktiv. Vi må tænke på børnene. Vi må tænke på børns trivsel. Hvis de støttes af deres far og mor fra en tidlig alder, kan deres fysiske og psykologiske udvikling blive væsentlig forbedret.

De kan desuden ikke være uvidende om, at fædreorlov allerede er indført ved lov i mange medlemsstater, hr. kommissær! Forsøger Kommissionen virkelig at holde sig ude af trit med den virkelighed, der allerede eksisterer i medlemsstaterne?

Jeg er meget overrasket over denne holdning. Det er netop fordi de europæiske institutioner er ude af trit med virkeligheden, at borgerne føler sig fremmedgjorte i forhold til EU. Det er netop årsagen til den lave valgdeltagelse.

Vi er nødt til at give borgerne grund til at møde op og stemme. Vi skal således vedtage lovgivning, der hjælper dem. Hvis de kan se, at de beslutninger, der træffes i Parlamentet, forbedrer deres tilværelse, vil de helt sikkert have mere grund til at møde op og stemme i næste måned.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 6. maj kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. – (EN) Selv under en krise bør ligebehandling stå højt på den politiske dagsorden. Kvinder vil blive ramt af den nuværende krise på lang sigt og vil blive ofre for den næste bølge af afskedigelser. De skal tumle med en ustabil social og økonomisk situation og kravet om at tjene penge og opfylde deres plejeansvar, hvilket er en voksende byrde. I denne situation må vi ikke tillade, at kvinder fratages deres rettigheder.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er af stor betydning for kvinder, idet det i høj grad vil gøre det nemmere at undgå arbejdsløshed og sikre bedre muligheder for at forene arbejds- og familieliv. Kvinder vil på denne måde få et effektivt redskab til at bidrage til den økonomiske udvikling. Kvinder bør have lige muligheder for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed og etablere virksomheder, og barselsorlovsordninger bør sikre, at kvinder i selvstændige erhverv kan drage fordel heraf på samme måde som arbejdstagere. Sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, der er gravide, som lige har født, eller som ammer, er af afgørende betydning i denne forbindelse.

Foranstaltninger på dette område er ikke blot med til at sikre, at Europa får gavn af kvinders kvalifikationer og tilstedeværelse på arbejdsmarkedet, men bidrager også til at imødegå den nuværende demografiske udvikling og sikre, at børn får en sund fysisk, følelsesmæssig og mental udvikling.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Som socialdemokrat og mor støtter jeg dette direktiv, da det vedrører sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, ligestillingsspørgsmål, retten til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde, retten til en karriere, bestemmelser om orlov og rettigheder i henhold til arbejdsaftaler og større økonomisk støtte under barselsorlov.

På nuværende tidspunkt varierer barselsorlovens varighed fra 14 uger i nogle medlemsstater til 28 uger i andre medlemsstater. I visse tilfælde går den helt op til 52 uger, dog uden udbetaling af ydelser i alle uger. Jeg mener derfor, at udvidelse af barselsorlovens varighed og en højere ydelse i den pågældende periode er en hensigtsmæssig løsning, hvis vi skal sikre kvinders sundhed og sikkerhed, som samtidig giver kvinder mulighed for at skabe balance mellem deres arbejds- og familiemæssige forpligtelser, hvorved der skabes lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet.

Stressfremmende faktorer på arbejdspladsen kan have en indvirkning på gravides og nybagte mødres psyke. Vi er derfor nødt til at træffe forebyggende foranstaltninger, der sikrer, at der foretages en passende vurdering af risici på arbejdspladsen.

17. Aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelsen fra formanden for Europa-Parlamentets Delegation til Forligsudvalget om tilrettelæggelse af arbejdstiden [2004/0209(COD)].

Mechtild Rothe, formand for Europa-Parlamentets Delegation til Forligsudvalget. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Som De ved, strandede forligsproceduren vedrørende arbejdstidsdirektivet. I henhold til forretningsordenens artikel 65, stk. 5, skal formanden for Europa-Parlamentets delegation til Forligsudvalget i denne situation afgive en redegørelse på plenarmødet. Jeg vil således nu afgive en kort redegørelse om udviklingen i forhandlingerne om arbejdstidsdirektivet.

Efter flere triloger og tre møder i Forligsudvalget blev det klart under det sidste møde kort efter midnat og kort før udløbet af fristen, at det ikke ville være muligt at nå til enighed. Europa-Parlamentets delegation havde tidligere med et klart flertal på 15 stemmer for, ingen imod og 5 hverken/eller forkastet Kommissionens sidste forligsforslag. Dette forslag blev ikke accepteret som grundlag for et reelt kompromis. Det blev samtidig forkastet af De Faste Repræsentanternes Komité, der var forsamlet i det tilstødende mødelokale. I et brev af 29. april 2009 meddelte de to medformænd for Forligsudvalget Parlamentet og Ministerrådet, at det ikke var muligt at nå til enighed om et fælles udkast inden for den frist, der er fastsat i EF-traktatens artikel 251, stk. 5.

Jeg beklager meget, at det ikke er lykkedes de to institutioner at finde fælles fodslag. Men hvis vi ser på de tre spørgsmål, som parterne var uenige om lige til det sidste – opt-out (undtagelser) fra den ugentlige arbejdstid, betingelserne for rådighedsvagter og flere kontrakter pr. arbejdstager – var holdningerne så forskellige, at det ikke var muligt at nå frem til en aftale, som ville have været i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2008.

Rådet flyttede sig navnlig ikke en tomme med hensyn til spørgsmålet om opt-out. Parlamentet foreslog flere kompromiser, som ville have givet arbejdsgiverne stor fleksibilitet med hensyn til arbejdstiden. Parlamentet var navnlig parat til at samarbejde omkring spørgsmålet om betingelserne for rådighedsvagter, fordi de fleste medlemsstater, i dette tilfælde ni, udelukkende bruger opt-out-muligheden i forbindelse med rådighedsvagter. Et blokerende mindretal i Rådet forhindrede imidlertid ethvert forsøg på at indføre en fravigelse. End ikke et forslag om at fjerne opt-out-muligheden blev accepteret.

Med hensyn til rådighedsvagter har EF-Domstolen fastslået, at rådighedsvagter betragtes som arbejdstid. Selv den inaktive del af rådighedsvagten kan ikke helt eller delvis betragtes som en hvileperiode, som Rådet krævede. Det var også indlysende for Parlamentets delegation, at rådighedsvagter er nødvendige, når det er påkrævet, at arbejdet fortsætter. Rådet var ikke parat til at acceptere dette krav. Hvad er resultatet af dette? Hvis en tjener sidder i en tom restaurant, betragtes dette som en inaktiv del af en rådighedsvagt, som naturligvis vil blive medregnet på en anden måde. Det bør ikke være tilfældet. Parlamentet havde en fleksibel tilgang og støttede også forslaget om en maksimal arbejdstid på 48 timer pr. arbejdstager og ikke pr. kontrakt. Her kunne vi ikke engang blive enige om at fastlægge dette princip i en betragtning.

Det stod klart for Parlamentets delegation, at intet kompromis er bedre end et dårligt kompromis på bekostning af arbejdstagerne. Parlamentet forelagde en lang række forslag for Rådet, indtil vi følte, at vi ikke kunne holde til mere. Der var imidlertid en gruppe i Rådet, der overhovedet ikke var parat til at gå på kompromis. Jeg mener desuden, at Kommissionen på visse områder kunne have forelagt forslag med henblik på at sikre en tilnærmelse mellem Rådets og Europa-Parlamentets holdninger.

I denne valgperiode har Parlamentet vedtaget 389 retsakter under den fælles beslutningsprocedure, hvoraf 24 blev vedtaget ved tredjebehandlingen efter en vellykket forligsprocedure. Dette viser klart, at der er en samarbejdskultur mellem institutionerne. For første gang siden Amsterdamtraktatens ikrafttræden er det ikke lykkedes Forligsudvalget at nå til enighed om arbejdstidsdirektivet. Jeg håber, at den nye Kommission meget snart vil forelægge et nyt forslag, som forhåbentlig vil føre til en aftale.

Endelig vil jeg især gerne takke Forligsudvalgets sekretariat for dets fremragende forarbejde.

Michal Sedláček, *formand for Rådet*. – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne på vegne af det tjekkiske formandskab redegøre for Rådets holdning til afslutningen af forhandlingerne om revisionen af arbejdstidsdirektivet. Som De uden tvivl er klar over, brugte Rådet fire lange år på drøfte en ændring af dette direktiv, inden det endelig nåede frem til en fælles holdning om indholdet efter nogle meget komplekse forhandlinger.

Et kvalificeret flertal af medlemsstaterne er nået til enighed om at bibeholde den centrale omstridte opt-out-bestemmelse i direktivet, samtidig med at anvendelsesbetingelserne skærpes betydeligt. Rådet ønskede f.eks. at reducere den maksimale ugentlige arbejdstid ved brug af opt-out fra 78 timer til 60 eller 65 timer og foreslog at forbyde undertegnelsen af en opt-out-ordning ved undertegnelsen af en ansættelseskontrakt og at begrænse gyldighedsperioden for arbejdstagerens opt-out-ordning til et år. Rådets formål var at stramme op på anvendelsen af opt-out i medlemsstaterne, men først og fremmest at forbedre beskyttelsen af arbejdstagere, der anvender opt-out-muligheden. Rådet mente, at dets direktivforslag var et velafbalanceret dokument, der fremmede beskyttelsen af arbejdstagerne, og håbede, at det også ville være acceptabelt for Parlamentet, som forventedes at godkende det ved andenbehandlingen.

Siden afstemningen i december sidste år har det tjekkiske formandskab været helt klar over de to institutioners forskellige holdninger til direktivforslaget, men har ikke betragtet forhandlingsproceduren som en prestigekamp mellem de to institutioner. Det har i stedet anlagt en pragmatisk, uideologisk og realistisk tilgang under hensyntagen til situationen på det europæiske arbejdsmarked. Det er en ubestridelig kendsgerning, at opt-out i dag anvendes af 15 af de 27 EU-medlemsstater. Siden januar i år, da Den Tjekkiske Republik overtog formandskabet, har vi ført meget intense forhandlinger på alle niveauer i et forsøg på at finde frem til et muligt kompromis med Parlamentet. Medlemsstaternes første møde om dette spørgsmål blev afholdt i Prag den 13. januar. Der har været afholdt mindst otte uformelle trilogrunder til dato samt tre runder i den egentlige forhandlingsproces. Jeg vil gerne takke Kommissionen, herunder navnlig kommissær Špidla, for dens ekspertbistand og konstruktive tilgang til bestræbelserne på at nå frem til et muligt kompromis

om direktivets ordlyd. Rådet var parat til at indgå en aftale og gå på kompromis om den fælles holdning, men på trods heraf er parterne ikke nået til enighed. I løbet af de sidste fire måneder har det tjekkiske formandskab været meget aktivt og ansvarligt og afholdt møder med Parlamentet og forelagt mange kompromisløsninger for Parlamentet om de forskellige spørgsmål i direktivet i et forsøg på at finde en endelig løsning, der er acceptabel for Rådet og Parlamentet.

Jeg vil gerne understrege her i dag, at Rådet har gjort en række indrømmelser for at imødekomme Parlamentets krav, og disse var alligevel ikke tilstrækkelige for Parlamentet. Rådet var f.eks. parat til at se bort fra den fælles holdning og acceptere Parlamentets forslag om, at alle rådighedsvagter rent faktisk bør betragtes som arbejdstid. Rådet gjorde også indrømmelser under forhandlingen om forening af arbejds- og familieliv med hensyn til fristen for ydelse af kompenserende hvileperioder og med hensyn til definitionen af ledende personale, og jeg kunne nævne flere eksempler. Rådet ønskede at nå frem til en aftale med Parlamentet om den centrale opt-out-bestemmelse og var parat til at imødekomme Parlamentets krav og til at acceptere dets øvrige forslag, f.eks. forbud mod at anvende opt-out-muligheden i prøvetiden og fjernelse af de øvre grænser for den arbejdstid, som arbejdstagere med en opt-out-ordning kan pålægges, selv om vi naturligvis følte, at vi handlede imod arbejdstagernes interesser. Vi var endda parat til at acceptere forslaget om at indføre registrering af det faktiske antal arbejdstimer i opt-out. Parlamentet mødte imidlertid ikke engang Rådet på halvvejen.

Jeg vil gerne på vegne af det tjekkiske formandskab understrege, at jeg ærlig talt er ked af, at Parlamentet ikke var parat til at gå på kompromis og til at nå til enighed om et revideret direktiv, som ikke blot medlemsstaterne, men også EU-borgerne har ventet på i fem lange år. En aftale om et revideret direktiv ville bidrage til en bedre beskyttelse af arbejdstagerne, til at løse problemet med rådighedsvagter og hviletid og bane vejen for en gradvis nedgang i anvendelsen af opt-out-muligheden i medlemsstaterne. Parlamentsmedlemmerne i Forligsudvalget ignorerede imidlertid disse forslag. De nægtede at acceptere dem, og de nægtede at acceptere Rådets modforslag og Kommissionens kompromisforslag og fremførte i stedet deres egen ideologiske holdning. Da Parlamentet ikke var villig til at respektere situationen i Rådet og situationen, som den ser ud her og nu, vil det eksisterende direktiv forblive i kraft. Anvendelsen af opt-out-muligheden vil ikke blive begrænset, der vil ikke blive indført overvågning, og arbejdstagerne kan fortsat blive pålagt at arbejde op til 78 timer om ugen. Efter al sandsynlighed vil Parlamentets holdning føre til øget anvendelse af opt-out-muligheden. I dag har to andre medlemsstater tilkendegivet over for Kommissionen, at de agter at indføre opt-out, og dermed er ethvert håb om dens fremtidige afskaffelse svundet yderligere ind. Rådet ønskede at forhindre dette, men Parlamentet ville det anderledes.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg beklager virkelig, at Rådet og Parlamentet ikke har kunnet nå til enighed i den afsluttende runde af forhandlingerne om revisionen af arbejdstidsdirektivet. Kommissionen har gjort sit yderste for at finde en kompromisløsning og forelagt en lang række forslag på alle de vigtigste områder for at hjælpe begge lovgivende organer med at komme tættere på en endelig version. I sidste ende stod Rådet og Parlamentet fast på deres forskellige holdninger til den fremtidige udformning af opt-out-bestemmelsen, som ikke kunne forenes.

Jeg forstår og respekterer Parlamentets ønske om at sætte en definitiv stopper for brugen af opt-out-muligheden. Det ville også være den ideelle løsning for mig, og vi indarbejdede dette forslag i Kommissionens ændringsforslag til direktivet i 2005. Efter flere års forhandlinger stod det ikke desto mindre helt klart, at dette element ikke ville fremme en aftale i Rådet, og at det ikke ville være muligt at overvinde det blokerende mindretal. Alt for mange medlemsstater insisterede simpelthen på at bruge den individuelle opt-out og på at bibeholde denne bestemmelse i direktivet. Det var grunden til, at Kommissionen forelagde alternative forslag med henblik på at forbedre den retlige beskyttelse af arbejdstagere, der bruger opt-out-muligheden, og dermed begrænse dens anvendelse i praksis. Kommissionen foreslog desuden indførelse af konsekvent overvågning af anvendelsen af opt-out på nationalt og europæisk plan og indførelse af restriktioner for samtidig anvendelse, hvilket ville have reduceret medlemsstaternes incitament til at anvende opt-out. Jeg er overbevist om, at denne fremgangsmåde i praksis rent faktisk ville have forbedret vilkårene for arbejdstagerne, og ikke mindst på lang sigt øget muligheden for, at medlemsstaterne i sidste ende blev enige om helt at fjerne opt-out-bestemmelsen. Parlamentet indtog den holdning, at den bedste løsning er en fuldstændig afskaffelse af opt-out-muligheden. Jeg respekterer begrundelsen for en sådan beslutning, men jeg har en anden holdning.

Som jeg har nævnt ved mange tidligere lejligheder, er jeg overbevist om, at det fejlslagne forsøg på at nå til enighed om det reviderede forslag er et dårligt budskab at sende til europæiske arbejdstagere og virksomheder, europæiske institutioner og i udvidet forstand Europa som helhed. Det betyder først og fremmest, at problemet med opt-out ikke er blevet løst. Der vil således fortsat blive gjort brug af opt-out under det eksisterende

direktiv, og der vil ikke blive fastlagt en dato for ophævelse af opt-out-bestemmelsen. Der vil være et meget begrænset antal restriktioner og ingen specifik evaluering overhovedet. Jeg ved, at mange af Parlamentets medlemmer har påpeget, at arbejdstagerne vil kunne pålægges en arbejdsuge på 65 timer, og jeg har fuld forståelse for disse bekymringer, men faktum er, at det nuværende direktiv giver mulighed for en arbejdsuge på op til 70 timer. Selv om EF-Domstolens afgørelse vedrørende rådighedsvagter og kompenserende hvileperioder ikke vil blive ændret, er jeg for det andet bange for, at den i mange tilfælde ikke vil sikre en bedre beskyttelse af arbejdstagerne i praksis. Mange medlemsstater gør omfattende brug af rådighedsvagter på en række områder, og de har reelle problemer med at efterkomme afgørelserne i SIMAP- og Jaeger-sagerne. Flere og flere medlemsstater er således begyndt at gøre brug af opt-out-muligheden for at løse dette problem. Det drejer sig i øjeblikket om 15 lande, og jeg er bange for, at nu, da der ikke er nogen aftale på plads om rådighedsvagter, vil endnu flere medlemsstater begynde at bruge opt-out for at efterkomme EF-Domstolens afgørelse, da de ikke har noget andet valg. Med et stigende antal medlemsstater, der anvender opt-out, vil det blive langt vanskeligere at nå til enighed i Rådet om at fjerne opt-out-muligheden. Sammenbruddet i forhandlingerne betyder for det tredje, at en række meget væsentlige særlige garantier for arbejdstagere over hele Europa, der i dag anvender opt-out, og som Rådet har accepteret, ikke vil være gyldige og ikke vil træde i kraft. Og endelig er vi også gået glip af muligheden for at forbedre foranstaltningerne med henblik på forening af arbejds- og familieliv og for at fastlægge en klarere definition af de forskellige former for selvstændige erhvervsdrivende. Begge lovgivende organer har imidlertid nu truffet deres afgørelse, og det umiddelbare resultat er, at der ikke vil blive foretaget særlige evalueringer af opt-out-ordninger, hvilket er et krav i det eksisterende direktiv. Jeg respekterer denne afgørelse. Sammen med de øvrige medlemmer af Kommissionen er vi nu nødt til at overveje den situation, der er opstået som følge af lovgivernes fejlslagne forsøg på at nå frem til en aftale.

Jeg vil imidlertid også gerne understrege, at efter fem års forhandlinger, hvor der blev forelagt en række delforslag og gjort mange forsøg på at finde en løsning, blev der ikke fundet en løsning. Det bliver således ikke let at forelægge et nyt forslag, der måske kunne løse situationen på mirakuløs vis. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt at revurdere situationen meget nøje med arbejdsmarkedets parter. Først da kan Kommissionen træffe en ny beslutning og ændre strategi.

Hartmut Nassauer, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! På vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil jeg først og fremmest gerne påpege, at det ikke er til gavn for de europæiske arbejdstagere, at forligsproceduren om en ny lovgivning om arbejdstid er strandet, og at den hidtidige lovgivning om arbejdstid fortsat er gældende.

Jeg vil også gerne sige, at det er en myte, at dette udelukkende skyldes Rådet, og at et flertal af medlemmerne i Parlamentet som riddere i skinnende rustning har ofret sig af hensyn til arbejdstagerne. Realiteten er, at det er begge parter skyld. Det er rigtigt, at Rådet ikke flyttede sig en tomme med hensyn til spørgsmålet om opt-out, men flertallet i Parlamentet indtog en lige så ufleksibel holdning ved at insistere på, at en løsning kun var mulig, hvis opt-out-muligheden blev fjernet. Begge parter gled således forbi hinanden som skibe i natten, og resultatet var let at forudse.

De har således forspildt en chance. Det ville f.eks. have været muligt at indføre europæiske bestemmelser om rådighedsvagter, hvori det blev fastlagt, at "rådighedsvagter betragtes som arbejdstid", jf. EF-Domstolens afgørelse. I så fald havde flertallet i Parlamentet været nødt til at rykke sig ganske lidt i forhold til spørgsmålet om opt-out, f.eks. i forbindelse med fastsættelsen af betingelserne for anvendelse af opt-out, som bør være så strenge som muligt, og med hensyn til hvem der træffer beslutningen om opt-out. Arbejdsmarkedets parter skulle have været inddraget. Men intet af dette er sket. Fastholdelsen af kravet om afskaffelse af opt-out-muligheden for enhver pris blev en hellig ko. Dette var den anden side af den uforsonlige adfærd, der betød, at det ikke var muligt at nå til enighed om en ny løsning. Det er en meget beklagelig situation. Det er som sagt ikke i arbejdstagernes interesse.

Alejandro Cercas, for PSE-Gruppen. – (ES) Fru formand! Selv om man bliver tungsindig af udsigtsløse bestræbelser, vil jeg gerne gentage, at opt-out-muligheden bør fjernes, fordi det var hensigten, at den skulle gælde i en tiårig periode – som udløb i 2003 – og det er ekstremt vigtigt, at den fjernes af hensyn til menneskers sundhed, foreningen af familie- og arbejdsliv, hvis vi skal have en diskussion, der er i overensstemmelse med den, vi havde for en halv time siden, og den, der vil følge, hvis de internationale konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation skal overholdes, hvis den europæiske sociale lovgivning skal gennemføres, hvis arbejdstagerorganisationerne skal beskyttes, og hvis borgerne fortsat skal have tillid til de europæiske institutioner.

Som vores formand påpegede, er der ikke blevet indgået en aftale, fordi alle Rådets forslag har været et tilbageskridt, et tilbageskridt til før det 19. århundrede. Arbejdsmarkedslovgivningen blev reduceret til et bilateralt forhold mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren, der ikke var omfattet af love eller bestemmelser, og hvor det eneste, der skulle respekteres, var det såkaldte "frie valg", uden hensyntagen til at der altid vil være en ulige magtfordeling mellem arbejdstageren og arbejdsgiveren.

Det er ikke sandt. Rådet narrer sig selv. Parlamentet har gjort indsigelser. Det har foreslået en lang række forskellige alternativer til løsning af reelle problemer, men det er et ideologisk problem. Rådet ønskede ikke at fjerne opt-out-muligheden. Et mindretal i Rådet ønskede, at opt-out-bestemmelsen, der blev indført som en midlertidig foranstaltning i 1993, blev gjort permanent, og at den med Parlamentets støtte blev foreviget, og det var således op til os at kæmpe for håb og værdighed.

Rådet ønskede ikke at fjerne opt-out-bestemmelsen. Det ønskede blot at give den en overfladisk make-over – og gøre den permanent vel at mærke – og således at ødelægge et af de grundlæggende instrumenter i den europæiske sociallovgivning. Det er sandheden, og det er ikke rigtigt at sige, at der blev stillet forslag om nedsat arbejdstid – Kommissionens og Rådets forslag gav mulighed for en arbejdsuge på op til 78 timer på grund af loftet på 60 eller 65 timer om ugen beregnet som et gennemsnit over tre måneder.

Hold op med at sige usandheder. Hold op med at føre den offentlige mening bag lyset. Indrøm, at Rådet ønskede at gøre en bestemmelse, der var blevet indført som en midlertidig foranstaltning i 1993, permanent, og indrøm, at det ønskede at gøre undtagelsen til reglen.

Rådet foreslog, at det skulle være en fravigelse, jf. artikel 20, en fravigelse og ikke en undtagelse, at det skulle være reglen. Forslaget var desuden samtidig et uuhæmmet angreb på EF-Domstolens retspraksis. Lægernes rettigheder og arbejdsvilkår blev forringet. Rådet har aldrig forsøgt at tilnærme sig vores eller Domstolens holdning til kompenserende hvileperioder for læger. Det var et uuhæmmet angreb på arbejdstagerne. Hvad mere er, har Rådet beskyldt os for at indtage denne holdning med tanke på valget. Det er en ære at lytte til borgerne og arbejdstagerne.

Vi befinder os i en alvorlig social krise. Der er en meget stor afstand mellem borgerne og vores institutioner. Heldigvis er Parlamentet ikke faldet på knæ for Rådet, og heldigvis vil der blive indvalgt nye medlemmer i Parlamentet. Rådsformandskabet vil blive udskiftet, og der vil sandsynligvis ske ændringer i medlemsstaternes regeringer. De europæiske arbejdstagere har fortsat grund til at håbe. Vi holder fast i det mandat, vi fik den 17. december, og vi vil fortsætte vores kamp.

(Bifald)

Elizabeth Lynne, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi er naturligvis klar over, at situationen gik i håarknude, men efter min mening er det bedre ikke at indgå en aftale end at indgå en dårlig aftale.

Vi har altid vidst, at det ville være uundgåeligt, men det tog rent faktisk lang tid at anerkende det. Jeg tror, at det mere end noget andet handlede om, at nogle parlamentsmedlemmer ønskede at give deres vælgere indtryk af, at de førte en hård linje.

Da et flertal i Parlamentet stemte for fjernelsen af opt-out-bestemmelsen, var det naturligvis ikke længere muligt at nå til enighed, idet 15 lande bruger opt-out, som vi allerede har hørt.

Jeg støtter opt-out af arbejdstidsgrænsen på 48 timer i arbejdstidsdirektivet, forudsat at det sker frivilligt. Jeg forsøgte at stramme op på denne bestemmelse i udvalget og sikre, at arbejdstageren ikke kunne undertegne opt-out-aftalen i forbindelse med undertegnelsen af ansættelseskontrakten, og at arbejdstageren til enhver tid kunne hæve opt-out-aftalen. Rådet har rent faktisk også foreslået det samme. Det er vigtigt både af hensyn til fleksibiliteten og af hensyn til arbejdstageren og arbejdsgiveren. Hvorfor skulle arbejdstagere ikke have lov til at arbejde over, hvis de ønsker det?

Jeg frygtede desuden, at arbejdstagerne kunne blive tvunget ud i sort arbejde og således ikke ville være omfattet af lovgivningen om sundhed og sikkerhed, herunder maskindirektivet.

Problemet med flere kontrakter og definitionen af selvstændigt arbejde er langt alvorligere. Der sker et langt større misbrug på dette område end med opt-out, men Rådet flyttede sig i realiteten ikke væsentligt på dette område, og Parlamentet pressede heller ikke rigtigt på.

Hvad angår "rådighedsvagter", bør rådighedsvagter efter min opfattelse betragtes som arbejdstid. Jeg var glad for, at Rådet ændrede holdning til dette spørgsmål.

Som jeg sagde, da denne debat blev indledt for fem år siden, bør vi udelukkende fokusere på EF-Domstolens afgørelser i SIMAP- og Jaeger-sagerne. Det vil vi måske gøre fremover og udelukkende fokusere på sundhedssektoren.

Endelig må jeg sige, at jeg er glad for, at vi har bibeholdt opt-out af arbejdstidsgrænsen på 48 timer, især af hensyn til brandmandskabet i Det Forenede Kongerige, der ville have haft yderst vanskeligt ved at sikre beskyttelse, hvis opt-out-muligheden var blevet fjernet, og jeg lykønsker dem med deres kampagne.

Elisabeth Schroedter, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. Špidla! Med tanke på valget ville vi gerne have haft mulighed for at præsentere borgerne i Europa for et arbejdstidsdirektiv med minimumskrav for sikkerhed og sundhed.

Det ville have været vores bidrag til forbedring af arbejds kvaliteten. Med vores beslutning ville vi have fastsat minimumsstandards og samtidig sikret en vis grad af fleksibilitet, som ville have været en løsning for hospitaler. Rådet har imidlertid blokeret sagen i flere uger, og proceduren er endelig strandet. Desværre er Kommissionen også delvis ansvarlig herfor, fordi den ikke har bidraget til at finde en løsning. Kommissionen lod i sine forslag hånt om arbejdsretten og satte spørgsmålstegn ved forslag, der generelt ville være blevet betragtet som en retlig minimumsstandard. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og et stort flertal i Forligsudvalget ønskede ikke at stemme for legaliseret udnyttelse.

Det er velkendt, at den tyske arbejdsminister og socialdemokrat, Olaf Scholz, tilhørte den hårde kerne af modstandere i Rådet. Han ønskede i ramme alvor at indføre opt-out i en langsigtet løsning, som ville gøre det muligt for arbejdstagere at arbejde op til 78 timer om ugen. I Tyskland hævder han at være arbejdstagernes repræsentant, mens han i Bruxelles er talsmand for de medlemmer af Rådet, der er imod de europæiske arbejdstagernes interesser. Han har dolket Socialdemokraterne i ryggen.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Vi ser positivt på den manglende enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om ændringsforslag til direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstiden, fordi det, der blev foreslået, var værre end det, der er i øjeblikket – både med hensyn til den gennemsnitlige arbejdsdag og rådighedsvagter.

Rent faktisk forsøgte Kommissionen og Rådet at åbne døren for en yderligere nedvurdering af folks arbejde, og det var et angreb på fagforeningernes forhandlingsret og de kollektive overenskomstforhandlinger. Dette ville man have fået ud af at lade simple administrative bestemmelser regulere tilrettelæggelsen af arbejdstiden og betalingen for arbejdet, hvorved man ville sætte rådighedsvagter og retten til hviletid på spil, og det ville være et stort tilbagekridt for 100 års kamp for arbejdstagernes rettigheder.

Forpligtelsen til at give fuld løn for rådighedsvagter, herunder hviletid – det være sig i sundhedssektoren og redningstjenesterne eller i brandvæsenet eller i enhver anden erhvervssektor – er således fortsat gældende i overensstemmelse med gældende ret.

Vi vil fortsat gøre offentligheden opmærksom på arbejdstagernes kamp mod den berygtede opt-out-mulighed og for passende betalingsmæssig påskønnelse af folks arbejde. Vi vil fortsat argumentere for en kortere arbejdsdag uden løntab, hvilket er et vigtigt krav i nedgangstider med henblik på at skabe nye arbejdspladser og reducere arbejdsløsheden. Vi vil også fortsætte med at fremme arbejdstagernes arbejdsmiljø og foreningen af arbejds- og familielivet.

Vi ønsker et ægte socialt Europa, som ikke er glemt efter valget til Europa-Parlamentet.

Derek Roland Clark, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Præsident Klaus nævnte den 18. februar, at EU's struktur er et dogme, som modsiger nedarvede erfaringer.

Medlemsstaterne bærer på en arv. De gør tingene på deres egen måde, bl.a. den måde, de arbejder på. Da jeg fremhævede dette på det første samrådsmøde og nævnte, at medlemsstaterne ikke skal tvinges ind i nogen spændetroje, spurgte et andet parlamentsmedlem faktisk, om jeg burde have været inviteret med til mødet. Det kan man da kalde demokrati!

Det dokument, som kommissæren senere på aftenen fremlagde, omfattede teksten "arbejdstagernes præferencer og behov gør det umuligt at fastsætte en dato for ophør af opt-out-mulighederne" – det er da dejligt at høre et ekko!

Som præsident Klaus sagde, er der stor afstand mellem borgerne og de valgte EU-repræsentanter, men meget mindre afstand i medlemsstaterne, hvilket gør EU udemokratisk. Jeg er enig, og for mit vedkommende

insisterer jeg på bedre at repræsentere borgerne. Hvor der i 2004 kun var fire medlemsstater, som ønskede at gøre brug af opt-out-mulighederne, er der immervæk nu 15. Siger det ikke et eller andet? Og nogle parlamentsmedlemmer havde den frækhed at kalde 15 stater ud af 27 for et blokerende mindretal – Parlamentet kan afvise dette!

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Fru formand! To spørgsmål skilte sig ud i denne forhandling, nemlig de såkaldte rådighedsvagter og opt-out-muligheden.

Vedrørende rådighedsvagter vil jeg gerne sige, at vi var meget tæt på et kompromis, men at Rådet i sidste øjeblik af uforklarlige årsager trak i land igen.

Med hensyn til opt-out-muligheden ville Parlamentet aldrig have accepteret den udefinerede generalisering, fordi dette i praksis ganske enkelt ville have betydet en deregulering af arbejdsmarkedet.

Når der i øjeblikket er 15 lande, som benytter sig af opt-out-muligheden, skyldes det, at omfanget af rådighedsvagter ikke er tilstrækkeligt til at opfylde de faktiske behov. Systemet med rådighedsvagter er ikke tilstrækkeligt til at opfylde de faktiske behov, især inden for sundhedssektoren. Dette blev løst i Parlamentets forslag, og det ville ikke have været nødvendigt for så mange lande at gøre brug af opt-out-muligheden. Dette erkendte formandskabet oven i købet under forhandlingerne.

En ting står helt klart, og det er, at opt-out-muligheden absolut intet har med fleksibilitet at gøre. Fleksibilitet kan fuldt ud opnås ved at sætte referenceperioden til et år som foreslået af Parlamentet i 2005.

Parlamentet har altid kæmpet på dette område, således at vi i det mindste kunne skimte en fremtidig dato, hvor opt-out-muligheden blev afskaffet. Men et blokerende mindretal i Rådet accepterede ikke alene denne opt-out-mulighed, men ønskede også at gøre anvendelsen deraf til reglen frem for undtagelsen. Jeg vil gerne understrege, at opt-out-muligheden blev accepteret i 1993, men som en klar undtagelse.

Ansættelseskontrakter kan ikke sammenlignes med alle andre typer kontrakter, hvor parterne står på lige fod. Arbejdsmarkedsret og forskning i arbejdsforhold findes i Europa, fordi det i lang tid har været accepteret, at den ene af parterne står svagt og derfor skal beskyttes.

Det blokerende mindretal i Rådet ønskede med sin klare ufleksible holdning at gøre en ende på denne beskyttelse, hvilket efter min mening er helt og aldeles uacceptabelt for enhver, der forsvarede de fundamentale værdier, som udgør selve grundlaget for den europæiske sociale model.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke mine kolleger i forhandlingsteamet for deres konstruktive samarbejde. Det er beklageligt, at vi ikke nåede frem til enighed. Det skyldes den nuværende situation, nemlig at 15 medlemsstater gør brug af opt-out-muligheden. Der kan meget vel yderligere være nogle stykker, og det er ikke nogen god situation.

Jeg kan også fortælle, at vi gjorde visse fremskridt under forhandlingerne. Hvad angår rådighedsvagter og afspadsering, mener jeg, det er et fremskridt, at vi alle sagde, at rådighedsvagter talte som arbejdstimer. Jeg tror, vi kunne være nået til enighed der. Grunden til, at vi ikke nåede til enighed, var opt-out-muligheden. På den ene side var der Rådet med et blokerende mindretal, som absolut ikke ønskede at fjerne opt-out-muligheden, og på den anden side – og det glemmer man ofte – var der et stort flertal i Europa-Parlamentet, som meget gerne ville af med opt-out-muligheden, fordi den intet har med sundhed og sikkerhed at gøre. Vi medlemmer af Parlamentet gjorde et forsøg, og vi foreslog, at Rådet selv burde komme med en dato, hvor muligheden skal ophøre. I sidste ende var vi endda villige til at sige, at vi bare ville fastsætte en dato for yderligere forhandlinger med henblik på at nå frem til en dato, hvor muligheden skal ophøre. Rådet var end ikke villig til at acceptere dette. Det var derefter umuligt at nå frem til noget resultat. Jeg må sige til hr. Sedláček, at det ikke var sådan, at Rådet accepterede alle de betingelser, som Parlamentet havde fastsat med hensyn til betingelserne for opt-out-muligheden. Da vi påbegyndte forhandlingerne den sidste dag blev mere eller mindre alle forslag forkastet. Jeg kan bekræfte, at der rent faktisk er flertal for at fjerne opt-out-muligheden. Der er et stort flertal i Parlamentet og et flertal i Rådet, men desværre er der et mindretal i Rådet, som får lov til at bestemme, at opt-out-muligheden fortsat skal gælde. Dette er utilfredsstillende. Jeg håber, at Kommissionen kommer tilbage, at folk vil acceptere deres ansvar, og at udgangspunktet for et nyt forslag vil være det, som direktivet drejer sig om, nemlig sundhed og sikkerhed for arbejdstagerne, og at opt-out-muligheden derefter vil blive udfaset.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Fru formand! Parlamentet og dets ordfører har været tvunget til at forkaste et dårligt kompromis, hvilket de gjorde ret i. Vores delegation har forholdt sig tro mod den holdning, som

et meget stort flertal i mødesalen stod bag, og hvor man opfordrede til, at enhver undtagelse vedrørende den lovbestemte arbejdstid i sidste ende skulle fjernes.

Sandheden er imidlertid, at Parlamentet var alene om at ønske, at der skulle ske fremskridt. Repræsentanterne for den europæiske befolkning var gået ud over partiskel for at få sat en stopper for den anakronisme, som opt-out-muligheden er. Vi var alene om at foreslå en ægte kompromistekst, som Rådet så fortræffeligt så bort fra, ligesom Kommissionen gjorde. Rådet og Kommissionen har slået pjalterne sammen med dem, der indædt modsætter sig ethvert fremskridt vedrørende arbejdstagernes rettigheder i Europa.

Det står klart, at formanden for Rådet har nået sine mål. EF-Domstolen tvinger ham til at betragte alle rådighedsvagter som arbejdstid, og han har således ikke mistet noget på den konto. Den opt-out-mulighed, han ønsker, findes stadig i praksis, da modstanden mod fremskridt har gjort, at den kører videre. Mere end nogensinde før vil de nye medlemmer, der bliver valgt til juni, skulle kæmpe for topstyret harmonisering af sociale standarder.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Rådet bærer sammen med Kommissionen det fulde ansvar for fiaskoen med at finde frem til et kompromis, og grunden er ganske enkel. Det er fordi, man insisterede på, at vi skulle acceptere et kompromis, som ville bevare opt-out-muligheden for evigt. Man ønskede at bedrage og ydmyge os og millioner af arbejdstagere ved at gøre en midlertidig undtagelse, som Storbritannien fik i 1993, til en varig, arbejdstagerfjendsk bestemmelse. Et stort flertal i Europa-Parlamentet sagde heldigvis nej. Enhver, som måtte være i tvivl om, hvem der bærer ansvaret, behøver blot at lytte til indlægget fra repræsentanten for det tjekkiske formandskab: dogmatisk neoliberalisme, hårdkogt ideologi, arrogance og et billigt forsøg på at bedrage de europæiske borgere.

Hr. Špidla har ikke ret til at fortolke og anvende EF-Domstolens domme a la carte – han bliver nødt til at anvende EF-Domstolens retspraksis og indlede en overtrædelsesprocedure mod de medlemsstater, som i årevis har undladt at anvende Domstolens domme. Han kan ikke sige, at det vil man ikke, fordi man vil revidere direktivet. Lad det være sagt helt tydeligt, at Parlamentet på ingen måde vil indgå et kompromis, hvor opt-out-muligheden ikke afskaffes.

Edít Bauer (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Efter de oprindelige forhåbninger om, at vi var tæt på en aftale om det reviderede arbejdstidsdirektiv, er det virkelig beklageligt, at dette ikke var tilfældet. Der er mindst to årsager til, at dette ikke var den bedste betænkning for vælgerne inden EU-valget. Den første årsag er en interessant og uventet udvikling, som finder sted i de nye medlemsstater.

En række investorer, navnlig fra de østasiatiske lande, forsøger ikke alene at indføre den østasiatiske arbejdsmoral, som arbejdstagerne beder om beskyttelse mod i henhold til loven, men bringer et ny fænomen ind på arbejdsmarkedet. De forsøger nemlig at erstatte indenlandsk arbejdskraft med østasiatisk arbejdskraft, som er vant til en anden arbejdskultur og et ubegrænset antal arbejdstimer. I den aktuelle krisesituation med stigende arbejdsløshed bliver det asymmetriske forhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager stadig mere tydeligt. Det er derfor så meget desto mere nødvendigt at begrænse arbejdstiden under hensyntagen til behovet for arbejdstagernes frihedsrettigheder.

Det andet problem, beregningen af rådighedsvagter, er fortsat ikke løst og har alvorlige konsekvenser for de nye medlemsstater. Under de givne omstændigheder er vi nødt til at vælge opt-out-muligheden, som vi havde foretrukket at undgå, men uden hvilken vi ikke ville kunne garantere befolkningen grundlæggende pleje. Jeg ønsker ikke at pege fingre, men jeg vælger at tro, at vi i den nye valgperiode vil kunne finde en acceptabel løsning på disse presserende problemer.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Fiaskoen med arbejdstidsdirektivet var uundgåelig. Rådet fastholdt sin provokerende holdning, som vi hørte her i Parlamentet tidligere, ved at ignorere parlamentsafstemningen, hvilket derefter gentog sig ved andenbehandlingen nogle år senere. Det er med det afstemningsresultat, vi stiller os op over for vælgerkorpset – vil jeg gerne sige til fru Lynne – da vi faktisk har et mandat fra vælgerkorpset.

Det foruroligende er selve genstanden for denne ekstremisme. Rådet ønsker at bevare både opt-out-muligheden og den årlige beregning af arbejdstiden. Jeg vil gerne påpege over for kommissæren og Rådet, at man er nået frem til arbejdsugen på 78 timer ved at udskyde den hviletid, der fremgår af den tekst, som Rådet har forsvaret. Der er derfor tale om, at situationen er værre end med det tidligere direktiv. Det er oprigtig talt vanskeligt at forstå, hvilken opfattelse Rådet har af arbejde og arbejdsvilkår, men også dets opfattelse af fagforeninger og kontrakter.

Hvis vi fortsætter med opt-out-muligheden, og hvis vi ikke arbejder hen imod en harmonisering af arbejdsvilkårene, arbejder vi ikke for Europa, men imod Europa, og vi skaber med andre ord vilkår, som svækker den sociale orden i Europa og hindrer EU i at håndtere de reelle årsager bag den aktuelle krise.

Ansvar for fiaskoen ligger således helt og holdent hos Rådet. Parlamentet har gjort sin pligt.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Erkendelse af en fiasko er det første skridt i retning af, at befinde sig i en position, hvor man kan opnå succes. Samrådet har helt klart været en fiasko, men vi har her i dag chancen for at opbygge en dialog igen.

Det vanskelige bestod ikke i de praktiske omstændigheder ved individuel fravigelse fra den maksimale arbejdsuge på 48 timer, fordi det var præcis for at overvinde denne vanskelighed, at Parlamentet tilbød lange overgangsperioder. Problemet bestod i, at der var yderst forskellige synspunkter, når der var tale om fastlæggelse af en fællesskabsregel med det endelige mål at sikre arbejdsmiljøet. Det efterfølgende problem var også at regulere rådighedsvagterne under overholdelse af Domstolens afgørelser.

Vedrørende hovedproblemet med opt-out-muligheden er det min opfattelse, at det, Rådet tilbød, var juridisk selvmodsigende og frem for alt i modstrid med det, jeg mener, er helt afgørende elementer for et Europa, der ikke kan og skal frasige sig sin sociale dimension uden at miste sin identitet. Det var utænkeligt, at man i fællesskabslovgivningen tillod en generel, varig lov, som gik imod henstillingen fra Kommissionen, der via sin sociale dagsorden indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at overholde Den Internationale Arbejdsorganisations konvention. Det var også muligt at nå til enighed ved at handle ud fra et sæt undtagelser og generelle regler. Endvidere kunne vi have gjort brug af bidrag fra sociale aktører, med hvem man, hvis deres uafhængighed ellers bliver respekteret, kan indgå rimelige, effektive aftaler.

Kort sagt indeholdt Parlamentets forslag løsninger, som kunne levere det, virksomhederne har brug for, nemlig fleksibilitet med hensyn til at tilpasse arbejdstiden til forskellige arbejdsbelastningssituationer, fordi det er en kendsgerning, at ikke to brancher er ens, og heller ikke virksomheder inden for den enkelte branche er det, og fordi det, vi har brug for, og det, mit hjemland navnlig har brug for – vi har den triste rekord at være det land med den højeste arbejdsløshed i EU – er, at virksomhederne kan skabe mere beskæftigelse og foretage færre afskedigelser.

Jeg hører til blandt dem, der er overbevist om, at vi har brug for en omgående reform af vores socialordninger. Jeg tror også, det fuldt ud er muligt at forene økonomisk effektivitet med håbet om sociale forbedringer og at forene frihed med retfærdighed, hvilket præcis er grunden til, at vi skal fastsætte grænser og sociale minimumsstandarder for samtlige medlemsstater.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Når fremtidige generationer skal til at fælde dom over Parlamentet i denne periode og dets arbejde med spørgsmålet om arbejdstid, tror jeg, de vil se på parlamentsmedlemmernes adfærd under trilogprocessen med ren og skær vantro. De vil se, at et direktiv her blev født og passet og plejet i starten af 1990'erne, da socialdemokraterne var den største partigruppe her i Parlamentet, og da venstrefløjen var ved magten i de fleste medlemsstater. Det her var et direktiv, som, uanset hvor velment det er, afspejler det socialistiske standarddogme om, at mennesker ikke kan betros at træffe deres eget valg med hensyn til balancen mellem arbejds- og privatliv, at politikere altid er bedrøvelige, og naturligvis at europæiske politikere er allermest bedrøvelige. Det her var et direktiv om arbejdstid, som bare aldrig fungerede.

Opt-out-bestemmelsen, der oprindeligt var tiltænkt Det Forenede Kongerige, blev en undtagelsesbestemmelse, som 14 andre lande i stigende grad havde brug for at anvende, og vi hørte fra det tjekkiske formandskab i dag, at mindst to andre lande nu tilslutter sig gruppen. Imidlertid kunne 21 ud af 27 lande aldrig få direktivet til at fungere, for så vidt angik deres nationale sundhedstjenester, så Kommissionen kom med forslag om at løse dette.

Vi har et direktiv, som åbenlyst ikke kan gennemføres, og hvad har Parlamentets reaktion været? At folk tager fejl, at medlemsstaterne tager fejl, at Kommissionen tager fejl, og at alle skal tvinges ind i denne spændetroje, der kun findes i én størrelse, og som simpelthen ikke passer til nogen. Forståeligt nok nægtede Rådet at give efter, fordi medlemsstaternes regeringer ligesom parlamentsmedlemmerne er valgt for at give mennesker flere muligheder, ikke at begrænse deres frihed. I Rådet huskede man imidlertid det, visse parlamentsmedlemmer har glemt.

Så opt-out-bestemmelsen fortsætter p.t. uforandret, men det samme gør problemerne, og bolden bliver nu givet videre til næste hold parlamentsmedlemmer i næste mandatperiode. Jeg håber bare, at vores nye kolleger

fra alle politiske grupper vil udvise mere fornuft, vil vise, at de lytter til folk og ikke udsteder diktater til dem, vil skrotte direktivet snarere end at forbyde opt-out-bestemmelsen og vil begynde på en frisk.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Det er en kendsgerning, at vi efter fem års hård indsats for at ændre direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstiden i dag må erkende, at fiaskoen efter vores bestræbelser er en realitet. Parlamentet har ikke kunnet nå frem til en forståelse med Rådet og vedtage ny og bedre lovgivning, som ville forbedre arbejdstagernes situation, herunder reduktion af den tilladte maksimale længde for arbejdsugen under forudsætning af arbejdstagers samtykke fra 78 timer til 65 timer.

Jeg beklager at måtte sige – og her har jeg en anden holdning end de foregående talere, navnlig fra venstre side i Parlamentet – at en væsentlig del af ansvaret for denne afslutning ligger hos Parlamentet, som vedtog en urealistisk forhandlingsstrategi. Mange lande i Europa har en talemåde om, at man hellere må nøjes med det, man kan få. Desværre bemærkede jeg under forhandlingerne, at dette stykke folkevid syntes at være gået helt i glemmebogen hos de fleste af mine kolleger, navnlig fra venstre side i Parlamentet.

Jeg vil gerne sige noget, selv om jeg ikke gør det med glæde. Jeg vil over for Parlamentet gerne understrege, at jeg under det første møde i Forligsudvalget foreslog vedtagelse af en kompromistilgang, samtidig med, at det, da de fleste medlemsstater i årevis har anvendt fleksible principper om tilrettelæggelse af arbejdstiden med arbejdstagernes samtykke, ikke var berettiget at forvente radikale ændringer, og at dette evt. kunne føre til fastlåsning af forhandlingerne. Det er desværre det, der er sket, og jeg frygter, at dette blev gjort med den kommende valgkamp in mente og ikke med tanke på de europæiske arbejdstageres interesser.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Fru formand! Det er virkelig bizart, at Rådet skyder skylden for forhandlingssammenbruddet på Parlamentet. Parlamentet lavede al fodarbejdet, og det udarbejdede alle kompromisforslagene. Sent på dagen kom Kommissionen frem med et kompromisforslag, men Rådet rykkede sig ikke en tomme, så man bør ikke skyde skylden for sammenbruddet på Parlamentet.

Nu hører vi så i aften Philip Bushill-Matthews tale om arbejdstagernes valgfrihed – friheden til at arbejde det antal timer, de ønsker. Jeg vil gerne bede Philip se på situationen i Det Forenede Kongerige, som netop er den medlemsstat, der i længst tid har gjort brug af den generelle opt-out-bestemmelse. Ifølge undersøgelsen over arbejdsstyrken arbejder 3,5 mio. arbejdstagere regelmæssigt mere end 48 timer om ugen. Ifølge selvsamme undersøgelse siger 58 % af dem – næsten 60 % – at de gerne ville arbejde mindre end 48 timer om ugen. 2,2 mio. af disse 3,5 mio. i Det Forenede Kongerige får ingen betaling for det ekstraarbejde, de udfører hver eneste uge. De er ikke helt tåbelige, men tvinges naturligvis til at arbejde i så lang tid og er sat i en situation, hvor de bliver nødt til at arbejde over. Det er virkeligheden i forbindelse med anvendelse af opt-out-bestemmelsen.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Rådet var opsat på at bevare opt-out-muligheden permanent, og det samme gjaldt en reel forlængelse af arbejdsugen. Rådet udviste ikke nogen som helst fleksibilitet.

Problemet med rådighedsvagter er først og fremmest et problem for dem, der arbejder i offentlige tjenesteerhverv og hovedsagelig inden for sundhedssektoren, hvor udvidelse af arbejdstiden ikke alene indebærer ringere vilkår for læger og sygeplejersker, men også er en trussel mod patienternes sikkerhed og sundhed og desuden lægernes civile ansvar for kunstfejl. Valgfrihed på dette område betød, at der på et hospital i byen Radom i Polen ikke blev ansat nogen, som ikke indvilligede i proceduren. Dette betyder, at valgfriheden ikke findes i praksis.

Opsplitning af rådighedsvagterne i aktive og inaktive dele er et forsøg på at klassificere den tid, der i virkeligheden tilbringes som hviletid i arbejdsgiverens tjeneste – tid tilbragt på arbejdsstedet, og som ikke kan tilrettelægges på egen hånd. I praksis er dette derfor det samme som at stjæle de ansattes tid. Der er ingen grund til, at vi skal acceptere løsninger, vi mener, er skadelige.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Fru formand! Tilbage i 1817 slog den socialt indstillede britiske erhvervsmand Robert Owen til lyd for, at man skulle indføre en arbejdsdag på 8 timer. Efter hans mening kunne alle opnå velstand, hvis folk arbejdede i otte timer, og arbejdet var veltilrettelagt. Det oprindelige initiativ med hensyn til at indføre en arbejdsdag på 8 timer kom derefter i USA for nøjagtig 125 år siden. Vi er af den faste overbevisning i vores demokrati i Det Europæiske Fællesskab, at afkortning af arbejdsugen bidrager til et liv, som er foreneligt med menneskelig værdighed. I de seneste årtier har der heldigvis været større opmærksomhed på, at man skal deles om ansvaret for at arbejde og udføre pleje.

I dette perspektiv er det en stor skam, at vi i Europa stadig skal kæmpe for at begrænse længden af den maksimale arbejdsuge. Når man af arbejdstagere kræver, at de systematisk skal arbejde over, og den ugentlige

arbejdstid er lang, ødelægger man arbejdspladser. En række undersøgelser har vist, at Robert Owen havde ret. Når man arbejder mere end otte timer, virker det imod hensigten. I disse tider med stigende arbejdsløshed har flertallet i Rådet og Kommissionen udstukket den helt forkerte kurs.

Michal Sedláček, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Dette var efter min opfattelse en meget interessant forhandling. Jeg vil gerne svare kort på nogle af initiativerne. For det første vil jeg gerne sige noget, der ikke er blevet nævnt her, og som skal siges helt ærligt. Det skulle vel ikke forholde sig sådan, at Europa har det højeste niveau for beskyttelse af arbejdstagerne i verden? Jeg tror, dette er tilfældet, så enhver tale om en indsats, der har til formål at nedbryde denne form for beskyttelse, eller en tilbagevenden til det 19. århundrede er ganske enkelt ikke sand. Vi forsøger blot at tilpasse forholdene til den aktuelle økonomi og den globale økonomiske situation. Vi lever ikke i det 20. århundrede. Dette er det 21. århundrede, og vi arbejder – jeg vil helst ikke oplyse om det præcise antal timer – men vi arbejder hele tiden. Prøv at se på denne mobiltelefon, og prøv at se på disse computere. Hver især får vi e-mail hver dag, og det er normalt at vi får dem døgnet rundt. Samtidig er der aldrig nogen, som regner på, hvor mange timer den pågældende i realiteten arbejder. Så det forsøg, vi laver her – vi taler om en form for fleksibilitet – er blot et forsøg på, at få Europa som helhed til at tilpasse sig til den globale konkurrence.

Hr. Nassauer havde ret, da han nævnte, vi bør kunne blive enige om tingene, f.eks. spørgsmålet om rådighedsvagter. Jeg vil gerne sige, at Rådet på dette område har strakt sig ganske langt for at imødekomme Parlamentet og har indvilliget i, at rådighedsvagter skulle betragtes som arbejdstid i modsætning til den fælles holdning, som var en ganske anden. Rådet foreslog endda Parlamentet, at man med dette direktiv kun skal regulere spørgsmålet om rådighedsvagter og overlade spørgsmålet om opt-out-muligheden til en anden gang, men Parlamentet reagerede ikke på dette. Hr. Figueiredo sagde, at Rådets forslag har svækket situationen for de mennesker, der arbejder, men jeg vil gerne gentage et grundlæggende punkt. Rådet foreslog en reduktion af antallet af timer ved anvendelse af opt-out-muligheden fra 78 til 60 eller 65 timer, men hr. Cercas afviste dette. Rådet foreslog restriktioner både med hensyn til overvågning og indførelsen af opt-out-muligheder. I Rådet blev vi enige om dette, men det blev stadig ikke vedtaget. Hr. Andersson er muligvis forvirret, når han siger, at Rådet ikke er indstillet på at acceptere Kommissionens kompromisforslag. Tværtimod var det Rådet, der – på sit Corepermøde – vedtog disse forslag. Så det kompromisforslag, der blev stillet af Kommissionen, blev accepteret af Rådet, men ikke af Parlamentet.

Jeg vil også gerne tilføje, at jeg ikke ved, hvem der taler med hvilke medlemmer af offentligheden i EU. Vi taler også med medlemmer af offentligheden i EU, men de fortæller os, de ønsker mere frihed, de ønsker ikke, at nogen skal pålægge dem nye forpligtelser, og de ønsker ikke, at politikere bliver ved med at blande sig i deres private tilværelse. Vi er nu nået frem til 20-årsdagen for fløjlsrevolutionen – årsdagen for kommunismes endeligt i Europa – og folk vil gerne fejre denne begivenhed ved rent faktisk at forsvare deres frihed. De ønsker ikke at få pålagt flere og flere bestemmelser og forpligtelser.

Til hr. Hughes vil jeg sige, at jeg synes, jeg i mit indlæg ganske klart gav udtryk for de punkter, hvor Rådet var rede til at indgå kompromis, så det er helt forkert at sige, at Rådet ikke rykkede sig en tomme. Jeg vil gerne tilføje, eftersom ordføreren udtrykte håb om regeringsændringer i Europa, at jeg næppe kan forestille mig – hvis en sådan ændring skulle ske i Storbritannien – at en konservativ regering ville have et andet syn på disse spørgsmål end premierminister Browns regering.

Jeg vil afslutningsvis blot gerne sige, at vi er særdeles skuffet over ikke at være nået frem til en aftale, men hvis man bliver ved med at nægte at se den daglige virkelighed i øjnene, som er, at 15 ud af 27 medlemsstater gør brug af opt-out-muligheden, og at der på nuværende tidspunkt inden for mange erhverv ikke er arbejdstagere nok til at udføre arbejdet, navnlig i de nye medlemsstater, bliver opt-out-muligheden ganske enkelt nødt til at fortsætte med at være en realitet lige nu. Lad os vende tilbage til dette spørgsmål om 10 år, når situationen i medlemsstaterne evt. ser helt anderledes ud. Lad os skabe betingelserne for, at medlemsstaterne ikke bliver nødt til at gøre brug af opt-out-muligheden, og derefter bliver vi måske overrasket over, hvor hurtigt vi kan nå frem til et kompromis.

Vladimír Špidla, *medlem af Kommissionen*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Under forhandlingen blev der fremført argumenter, som er blevet anvendt mange gange før og med god grund. Jeg mener, dette er ganske naturligt, idet forhandlingen har stået på i fem år og har påvirket os alle, og jeg vil gerne takke alle, som har bidraget seriøst. Det er imidlertid fortsat en kendsgerning, at vi ikke nåede frem til noget godt resultat eller noget stabilt resultat, og vi bliver formentlig nødt til at reagere på dette. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, hvor typisk det var, at forhandlingen næppe omhandlede noget som helst andet emne end opt-out-muligheden og i et ret begrænset omfang rådighedsvagterne. Der var f.eks. ingen opmærksomhed rettet mod yderligere hvile, og der var heller ikke fokus på ændringer i forbindelse med bl.a. natarbejde.

Praktisk talt alle de ændringer, der gik langt videre end spørgsmålet om rådighedsvagter og opt-out-muligheden, er i et vist omfang blevet taget som gidsel i forhold til de to hovedspørgsmål. I 1993 vedtog man et direktiv, hvor undtagelsen var medtaget. I dette direktiv forudså man visse former for ændringer, men ikke en ændring udelukkende rettet mod opt-out-muligheden, men snarere mod direktivet som helhed. I 2003 fastslog EF-Domstolen, at rådighedsvagter tilbragt på arbejdspladsen tæller som arbejdstimer. Afgørelsen har sin egen logik, og det er efter min opfattelse ganske forståeligt. Siden da er antallet af medlemsstater, der gør brug af opt-out-muligheden, steget markant. Grunden hertil er ganske enkel. I de fleste medlemsstater blev arbejdstimer tilbragt på arbejdspladsen ikke behandlet som reel arbejdstid, og så snart de skulle tælles som faste arbejdstimer, begyndte medlemsstaterne at gøre brug af opt-out-bestemmelsen for at kunne overholde direktivet.

Som jeg allerede har givet udtryk for, er situationen kompliceret og har sin egen indre dynamik. Praktisk talt alle mulige veje fremad har været undersøgt i de fem år, de omfattende forhandlinger har stået på. Jeg tror dog ikke, at vores forhandling er slut endnu, og at det er af afgørende betydning at blive ved med at søge efter andre løsninger, fordi den nuværende situation ikke er tilfredsstillende. Der er en række årsager til, at den er utilfredsstillende, og disse årsager rækker længere end rådighedsvagterne (som jeg personligt betragter som det alvorligste aspekt) og ud over opt-out-muligheden, som helt klart er en væsentlig problemstilling. De øvrige årsager omfatter natarbejde, ekstra ferie og en hel række andre emner, som kan – og efter min mening efterhånden skal – undersøges for at forbedre sikkerheden og den sundhedsmæssige beskyttelse på arbejdspladsen, da det pågældende direktiv vedrører arbejdsmiljø. Tilrettelæggelse af arbejdstiden som udtrykt via direktivet omfatter dette særlige aspekt og ikke alene det generelle aspekt.

De to lovgivende organer har ikke kunnet nå til enighed efter en seriøs og langvarig forhandling, der varede i fem år. Vi er ikke kommet ud af stedet, og vi bliver derfor nødt til at se os om efter en anden vej fremad. Kommissionen er for sin del parat og venter.

Mechtild Rothe, *formand for Europa-Parlamentets forligsudvalgsdelegation*. – (DE) Fru formand! Jeg har bedt om lov til at komme med nogle ret korte bemærkninger, da jeg mener, det er nødvendigt.

Formanden for Rådet, hr. Sedláček, har fortalt, at Rådet accepterede forslaget i begyndelsen af sidste uge. Jeg må sige helt tydeligt, at de oplysninger vi fik i trilogien var helt anderledes. Vi fik oplyst, at Kommissionens forslag ikke ville blive accepteret, at der ikke ville være mulighed for nogen opt-out-mulighed i forsøgsperioden, og at perioden på seks måneder ikke ville blive accepteret. Det blev også gjort klart, at rådighedsvagter ikke ville blive betragtet som en nødvendig videreførelse af arbejdstiden. Vi fik også præcis det samme at vide, som er blevet sagt her, nemlig at der var vilje til at indordne sig. Dette var ikke holdningen i Parlamentet. Jeg vil gerne gøre det klart, at vi faktisk fik disse oplysninger. Problemet kan måske være, at man kom ret sent – ikke før efter midnat – men vi fik altså oplysningerne.

For det andet gav hr. Bushill-Matthews indtryk af, at forhandlingerne var præget af forudindtagne og ensidige holdninger. Jeg vil gerne forklare én ting. Forhandlingsdelegationen bestod af ordføreren, hr. Cercas, formanden for udvalget, skyggeordføreren, hr. Silva Peneda, fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og mig selv. Vi var enige om hvert enkelt punkt. Retningslinjerne her i Parlamentet sikrer, at min gruppe ikke har flertallet i forligsudvalgsdelegationen. Resultatet var ganske tydeligt: 15 stemmer for, ingen imod og fem, som undlod at stemme. Forhandlingen i dag har klart vist, at et bredt flertal i Parlamentet støtter denne holdning. Jeg vil nødig have, at nogen går herfra med indtryk af, at der har været tale om forudindtagne holdninger.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Csaba Óry (PPE-DE), *skriftlig*. – (HU) Jeg beklager, at den lovgivningsprocedure, hvormed arbejdstidsdirektivet skulle have været ændret, endte som en fiasko. Dette understreger den manglende konsensus mellem Rådet og Europa-Parlamentet om et af de centrale arbejdsrelaterede spørgsmål. Rådets forkastelse af den kompromisløsning, som blev bekræftet ved to behandlinger i Europa-Parlamentet og støttet af grupper på tværs af det politiske spektrum på både venstre- og højrefløjen, er kommet lige på det tidspunkt, hvor hele Europa oplever, at et stigende antal arbejdspladser går tabt, store virksomheder står i kø for at give meddelelse om deres afskedigelsesplaner, og stadig flere af skatteydernes penge bruges til at hjælpe banker, som er i alvorlig knibe, og afbøde de skadelige virkninger af den økonomiske krise.

Den negative konsekvens af Rådets vedholdende fastholdelse af opt-out-muligheden var, at de som resultat af samrådsproceduren med Europa-Parlamentet, der endte som en fiasko, heller ikke kunne nå frem til en

vellykket beslutning om spørgsmålet om lægernes rådighedsvagter, selv om EU's lovgivere allerede var meget tæt på at være enige og acceptere en kompromisløsning. Hvis man var nået til enighed om dette spørgsmål, ville det have været meget mere gavnligt for hver enkelt part end fortsættelse af det juridiske tovtrækkeri. Selv om ingen bestrider substansen i EF-Domstolens domme, er det alligevel en mærkelig situation, at lægerne til stadighed skal anlægge sag mod institutionernes vogtere for at kunne udøve deres rettigheder.

Det er deprimerende, at Rådet i et år med så mange økonomiske og sociale spændinger som 2009 tilsyneladende ikke har lyst til at løse et af de centrale spørgsmål i forbindelse med regulering af arbejdstiden på EU-plan.

18. Dagsorden: se protokollen

19. Tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0120/2009) af Panayotopoulos-Cassiotou for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter [KOM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD)]

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, ordfører. – (EL) Fru formand! Direktiv 2002/15/EF trængte virkelig til at blive revideret, og efter en rapport, som Kommissionen blev nødt til at fremlægge, stillede den nogle passende ændringsforslag med henblik på at hjælpe denne branche for at sikre arbejdsmiljøet for arbejdstagerne og samtidig fremme den sunde konkurrence. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender accepterede udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget og forkastede til trods for min henstilling Kommissionens forslag. Udvalget var med andre ord ikke enig i, at selvstændige chauffører skulle undtages fra direktivets anvendelsesområde. Jeg må gøre opmærksom på, at direktivet fra 2002 indeholdt en bestemmelse om, at selvstændige chauffører skulle omfattes pr. 23. marts 2009. Udviklingen har ikke været, som det ser ud til i kølvandet på de indtryk og den ophidselse, som forhandlingen om et direktiv om vejtransport gav anledning til.

For så vidt angår køre- og hviletid er der sket en markant udvikling siden 2002, da forordning (EF) nr. 561/2006, som trådte i kraft i 2007, finder anvendelse på samtlige lastbilchauffører og sikrer, at de har passende køre- og hviletid.

Så hvis man medtog selvstændige chauffører i et direktiv om arbejdstid, ville man have misforstået begrebet selvstændig, fordi en person, der er selvstændig, fastsætter sin egen arbejdstid. Dette ville altså være en alvorlig, skadelig indgriben over for små og mellemstore virksomheder, det ville begrænse den frie iværksætterånd, og vi ville være med til at skabe yderligere administrative byrder. Dette ville danne præcedens for indledning af en forhandling om indarbejdelse af selvstændig erhvervsdrivende på andre områder, hvorved man ville begrænse deres evne til at arbejde i lige så lang tid, de har lyst til. Dette efterlader os med et alvorligt problem. Hvem er selvstændige, og hvem er "falske" selvstændige chauffører? Det er klart, at nogle arbejdstagere hævder at være selvstændige, men ikke er det. Kommissionen havde foreslået, at vi fastlagde kriterier, således at vi kan skille de "falske" selvstændige ud. Dette vil dog ikke være muligt, fordi kontrollen stadig foretages nationalt. Hvis europæisk lovgivning derfor fastlagde, hvem der var "falske" selvstændige, og hvem der ikke var det, ville dette ikke være klart ud fra de nationale kontrolforanstaltninger. Vi har således nu – med vores nye forslag – faciliteten til at fastsætte bestemmelser på medlemsstatsniveau om, hvem der er, og hvem der ikke er omfattet af direktivet om personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter. Vi opfordrer i vores forslag også Kommissionen til igen at fastslå resultaterne af anvendelsen af direktivet. Jeg opfordrer mine kolleger til at forkaste ændringsforslaget, som sigter mod at få forslaget sendt tilbage til udvalget, og støtte min gruppes forslag, som også støttes af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen for Selvstændighed og Demokrati.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Som bekendt er færdselssikkerhed et af prioritetsområderne i forbindelse med mit arbejde som kommissær for transport.

Det er også væsentligt at begynde med at understrege, at selv om færdselssikkerhed naturligvis er et centralt element i drøftelserne om et spørgsmål som f.eks. chaufførers arbejdstid, handler vores forhandling i dag ikke om færdselssikkerhed, men om sociallovgivning, ikke køretid, men arbejdstid.

Det spørgsmål vi skal besvare i dag, er følgende: Skal selvstændig erhvervsdrivende underkastes restriktioner om arbejdstid på samme betingelser som lønmodtagere? Dette er noget, vi skal se på meget grundigt, fordi der i europæisk lov ikke er præcedens for fastsættelse af, hvor længe en selvstændig erhvervsdrivende må arbejde på et kontor eller i et laboratorium.

Da Rådet og Parlamentet i 1998 første gang drøftede direktivet om arbejdstiden for mobile arbejdstagere, var situationen inden for vejtransportsektoren helt anderledes, end det er tilfældet i dag. Som ordføreren, fru Panayotopoulos-Cassiotou, nævnte, var det dengang almindelig praksis at undtage sig de gældende bestemmelser om køretid, hvilket betød, at erhvervschauffører tilbragte al for megen tid ved rattet. På grundlag af den tidligere forordning om køretid, der blev indført i 1985, var det så at sige umuligt at kontrollere køretiden effektivt.

I den sammenhæng drøftede lovgivere mellem 1988 og 2002 et forslag fra Kommissionen, der tog sigte på at regulere arbejdstiden ikke alene for ansatte chauffører, men også for de selvstændige. Som følge af den drøftelse blev sektordirektivet om arbejdstiden for mobile arbejdstagere vedtaget. Håbet var at mindske de negative konsekvenser for færdselssikkerheden som følge af utilstrækkelige køretidsbestemmelser ved, at man udvidede arbejdstidslovenes anvendelsesområde til at omfatte selvstændige chauffører.

Problemet var dog ikke løst, og efter en samrådsprocedure mellem Parlamentet og Rådet blev Kommissionen opfordret til at afveje for og imod ved at udvide arbejdstidsbestemmelserne til at omfatte selvstændige og således fremsætte et forslag i 2008. Kommissionen imødekom denne anmodning, idet man offentliggjorde en detaljeret undersøgelse i 2007 og kom frem til følgende konklusioner.

For det første må arbejdstid ikke forveksles med køretid. For så vidt angår sidstnævnte, har situationen ændret sig radikalt. Som bekendt har Europa-Parlamentet sammen med Rådet vedtaget nye køretidsbestemmelser. Disse bestemmelser indeholder bl.a. en bestemmelse om anvendelse af den digitale fartsskriver, som er en særdeles pålidelig kontrolanordning, og et specifikt gennemførelsesdirektiv.

De nye bestemmelser, som har været gældende siden 2007, finder anvendelse på samtlige lastbilchauffører, herunder selvstændige chauffører. Med den nye digitale fartsskriver, som minut for minut registrerer enhver bevægelse, lastbilen foretager sig, kan en chauffør ikke køre i mere end ni timer om dagen og i gennemsnit 45 timer om ugen. Faktisk er det nu muligt at føre meget bedre kontrol med anvendelsen af disse bestemmelser, end det var i 1985.

For det andet er der i Fællesskabets sociallovgivning ikke præcedens for selvstændiges arbejde. En selvstændig erhvervsdrivende kan faktisk ikke tvinges til at arbejde over, i og med at vedkommende pr. definition har frihed til at tilrettelægge sit arbejde efter eget ønske. Derudover er det i praksis stort set umuligt at kontrollere arbejdstiden for denne persongruppe.

For det tredje er den overordnede balance mellem fordele og ulemper ved at udvide arbejdstidsbestemmelserne til at omfatte selvstændige meget usikker, og det er ikke muligt at påvise, at anvendelse af det pågældende direktiv på selvstændige chauffører vil give klare fordele. Endelig er det særdeles vigtigt at gøre opmærksom på, at anvendelse af arbejdstidsbestemmelserne på selvstændige chauffører er uden virkning og meget vanskelig at opnå, da disse chauffører ikke skal registrere deres arbejdstid af lønmæssige grunde, for ikke at tale om det forhold, at administrationsudgifterne ved anvendelse af sådanne bestemmelser ville være meget høje.

For det fjerde er der dog et aspekt, hvor det er nødvendigt at gribe ind, nemlig "falske selvstændige chauffører", dvs. chauffører, der formelt er selvstændige, men i virkeligheden ikke har friheden til at tilrettelægge deres egen arbejdsaktivitet, idet de er helt afhængige af en enkelt virksomhed, som tilvejebringer deres indtægt og deres ordrer. Socialt set er de sårbare. De er nu i teorien omfattet af direktivet, men den manglende anvendelse betyder, at dette ikke sker i praksis. Kommissionens forslag er således at optrappe gennemførelsen af direktivet og give "falske" selvstændige chauffører den sociale beskyttelse, de har brug for.

Det ville ikke være noget godt signal at sende, hvis man i økonomiske krisetider pålagde en yderligere administrativ og økonomisk byrde på små og skrøbelige virksomheder, som må døje med konsekvenserne af recessionen. Sammenfattende glæder Kommissionen sig således over de ændringsforslag, der er stillet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen for Selvstændighed og Demokrati, og som er i overensstemmelse med Rådets fælles holdning, der blev vedtaget på det sidste møde i Rådet (transport), og sender via disse ændringsforslag et klart signal til erhvervslivet om, at fænomenet med "falske" selvstændige chauffører ikke vil blive tolereret, og lovgiverne vil påse, at bestemmelserne finder anvendelse i hele Europa.

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI*Næstformand*

Johannes Blokland, *ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget.* – (NL) Fru formand! Sandhedens time er nær. I morgen eftermiddag stemmer vi om betænkning af fru Panayotopoulos-Cassiotou. Ordføreren og jeg, som er ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget, har samme syn på det frie initiativ, og vi har således sammen undertegnet omkring 10 ændringsforslag, som Rådet også kan acceptere. Jeg er taknemmelig for, at kommissær Tajani kan støtte dem.

I morgen skal vi først behandle det ændringsforslag, der er stillet af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som gerne vil have forslaget forkastet. Jeg er stadig særdeles harm over dette ændringsforslag. Sidste uge blev denne harme imidlertid til forfærdelse, da jeg så oplægget fra de europæiske fagforeninger. Af frygt for et par rumænske eller bulgarske selvstændige chauffører på afveje hiver man den ene gamle usandhed efter den anden frem for at overtale parlamentsmedlemmerne til at stemme imod Kommissionens forslag.

I oplægget lader man forstå, at selvstændige chauffører arbejder 86 timer om ugen. Chauffører, både lønmodtagere og selvstændige, må højst køre 45 timer i gennemsnit om ugen i en periode på to uger som også påpeget af kommissær Tajani. Skal man så forstå det sådan, at de tilbringer 41 timer om ugen med arbejde i deres virksomhed? Og argumentet i oplægget om færdselssikkerhed holder heller ikke vand. Der er intet tegn på nogen sammenhæng mellem færdselssikkerhed og selvstændige chaufførers fritagelse fra arbejdstidsbestemmelserne. Faktisk er det modsatte tilfældet.

For resten er det ud fra oplægget klart, at fagforeningerne fuldt ud er vidende om, at deres holdning er særdeles tvivlsom. Der gøres også stor ståhej ud af at involvere miljøet og det indre marked for tilsyneladende at vise os, at vi skal forkaste forslaget, når Kommissionens meget omfattende konsekvensvurdering viser, at forslaget rent faktisk vil være gunstigt for den måde, hvorpå det indre marked fungerer, transportsektoren og miljøet. Vi må derfor i morgen stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, som gerne ser forslaget forkastet, og for ordførerens ændringsforslag. Jeg regner med, at den sunde fornuft vil sejre under afstemningen.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at jeg syntes, at den e-mail, hr. Hughes sendte i lørdags, var ganske upassende. At gøre dødsulykker til et politisk emne... (*Formanden afbryd taleren*)

Eva-Riitta Siitonen, *for PPE-DE-Gruppen.* – (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Restriktionerne vedrørende arbejdstiden skal ikke udvides til at omfatte selvstændige chauffører, og heldigvis er både Kommissionen og Rådet nået frem til denne konklusion.

I mit hjemland, Finland, ville en begrænsning af arbejdstiden få en særlig negativ indvirkning på selvstændige chauffører. Chauffører i Finland er ofte små erhvervsvirksomheder. Over halvdelen ejer selv det køretøj, de kører i. De klarer således alting selv. De vedligeholder deres køretøjer og laver deres egne regnskaber. Selvstændige chauffører er i forvejen bundet af de samme grænser om køretid og obligatorisk hviletid som ansatte chauffører. Dette er vigtigt for fremtiden. Selve køretiden skal ikke udvides, men hvis dette ændringsforslag fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet trådte i kraft, ville chaufførerne f.eks. ikke kunne vedligeholde deres køretøjer eller lave deres regnskaber i deres fritid. Og hvordan ville man overhovedet kunne kontrollere, at en sådan forordning blev overholdt?

Det er af helt central betydning at støtte beskæftigelsen og iværksætterånden i økonomiske krisetider. Jeg håber, at alle er enige med Kommissionen og Rådet af Transportministre i, at selvstændige chauffører skal holdes uden for bestemmelserne om reguleret arbejdstid ifølge dette direktiv.

Jan Cremers, *for PSE-Gruppen.* – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet mener, at forslaget om ændring af arbejdstidsbestemmelserne inden for vejtransport ikke er tilstrækkelig gennemtænkt og er usammenhængende. Ringe gennemførelse og overholdelse af lovgivningen kan ikke være nogen grund til at lempe bestemmelserne. Som Kommissionen siger, kan lovgivning kun være effektiv, hvis den omfatter alle berørte parter.

Via forespørgsler til Kommissionen har jeg har forsøgt at få klarhed over, hvilke tiltag Kommissionen agter at iværksætte over for anvendelse af "falske" selvstændige. I den forbindelse vinder den intention, som nu er blevet fremført i Rådet, om ikke alene at udelukke selvstændige chauffører fra direktivets anvendelsesområde, men undlade at træffe passende forholdsregler mod "falske" selvstændige, ingen genklang i PSE-Gruppen.

Både ansatte og selvstændige chaufførers aktiviteter er lige relevante for deres egen og andres sikkerhed. Det er efter vores gruppes mening helt udelukket at skelne her. Jeg må støtte kommissæren. Det er ikke første gang, selvstændige også er blevet omfattet af bestemmelser om koordinering af sikkerhed på byggepladser med henblik på at garantere deres egen og andres sikkerhed.

Bilyana Ilieva Raeva, for ALDE-Gruppen. – (BG) Fru formand! Ved den sidste session i denne valgperiode skal Parlamentet vedtage direktivet om arbejdstiden for mobile arbejdstagere. Som ordfører for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa mener jeg, det er uansvarligt af os at støtte forkastelsen af Kommissionens tekst i sin helhed, som det blev foreslået. I den liberale gruppe støtter vi – og bakker kraftigt op om – behovet for, at titusindvis af selvstændige mobile arbejdstagere kan bevare deres konkurrencefordel og formålet med at være selvstændige.

Den nuværende situation er foruroligende. Med det aktuelle direktiv fjerner man et grundlæggende princip ved det frie marked, nemlig iværksætterånden og støtten dertil. Det er uacceptabelt for os at behandle dem, der arbejder i henhold til en arbejdskontrakt, på lige fod med dem, der er selvstændige. I modsætning til lønmodtagere arbejder selvstændige ikke på grundlag af et nærmere angivet antal timer, men på baggrund af de varer, de håndterer, samt antallet og typen af forsendelser. Ved at lade det nye direktiv omfatte dem, vil man rent faktisk ødelægge deres iværksætterånd.

Lovgivning, som indeholder bestemmelser om arbejdstiden for selvstændige, ville danne en farlig, uberettiget præcedens. Der er ikke nogen tilsvarende form for forordning inden for nogen anden branche. Vedtagelse af en sådan beslutning ville få en negativ indvirkning på den europæiske økonomi.

Definitionen af natarbejde har også stor praktisk betydning. I øjeblikket kan medlemsstaterne selv definere begrebet natperiode. Dette gør, at de kan maksimere antallet af arbejdstimer til transport af passagerer og varer i henhold til den varierende mængde dagslys. Natperioden i Finland er jo forskellig fra natperioden i Italien. Fleksibilitet er med til at reducere trafikbelastningen i myldretiden, samtidig med at man også kan reducere de fleste skadelige emissioner fra trafikken.

Til sidst vil jeg gerne tilføje, at de liberale, støttet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og mange andre parlamentsmedlemmer gerne havde fortsat forhandlingen om de grundlæggende elementer i direktivet. Vi støtter med andre ord den fleksible, pragmatiske holdning, som blev godkendt i Rådet og foreslået af Kommissionen, om, at selvstændige ikke skal falde ind under direktivet. Jeg opfordrer kraftigt til at stemme for dette.

Sepp Kusstatscher, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Den bekymring, der er i hele verden, og alle de foranstaltninger, man for tiden træffer for at bekæmpe svineinfluenzaen, ligesom det skete for en række år siden ved fugleinfluenzaen og BSE, er helt ude af proportion i forhold til den manglende opmærksomhed, der er på det meget højere antal dødsfald i trafikken. 40 000 mennesker dør hvert år på vejene i EU. Et stort antal personer kommer til skade eller bliver varigt handicappet. Alt dette accepterer man bare, som om der var tale om force majeure.

Alle og enhver ved, at et uforholdsmæssigt stort antal lastbiler er involveret i alvorlige trafikulykker. Hovedårsagerne er hastighed, voldsom træthed og alkohol. Dette direktiv er et skridt i retning af at sikre, at chauffører ikke bliver overtrætte. Ikke alene køretiden, som kontrolleres ved anvendelse af en fartskriver, men også på- og aflæsningstiderne skal nu betragtes som arbejdstid for alle. Dette er den rigtige løsning. Hvis en chauffør har været på arbejde i adskillige timer, inden han kravler ind bag rattet i sin 40 t tunge lastbil, er han allerede træt, og det vil være vanskeligt for ham at koncentrere sig. Det er efter min opfattelse helt uforståeligt at denne forordning kun skal finde anvendelse på chauffører, der er ansat hos andre og ikke er selvstændige. Den eneste undskyldning er, at det er sværere at føre kontrol med selvstændiges arbejdstid. Dette er måske nok sandt, men udgør en selvstændig chauffør en mindre risiko bag rattet, når han er overtræt?

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Fru formand! Vi er nødt til at forkaste dette forslag fra Kommissionen af tre klare årsager. For det første hævder de, at forordning (EF) nr. 561/2006 om køre- og hviletid dækker alle, og det følger ikke er noget problem, at selvstændige ikke falder ind under direktivet. Dette er forkert. Køretiden udgør – i gennemsnit – kun halvdelen af en chaufførs arbejdstid. De personer, der ikke er omfattet, kan faktisk godt ende med at arbejde 86 timer om ugen – hver uge året rundt.

For det andet er de hundredtusindvis af chauffører, der kører i køretøjer på under 3,5 t, ikke omfattet af forordningen. Endnu værre er det, hvis de ikke falder ind under dette direktiv, idet der så ikke vil være grænser for deres arbejdstid overhovedet.

For det tredje skelner Kommissionen mellem selvstændige og "falske" selvstændige og siger, man gør dette, fordi man ikke kan undersøge eller kontrollere de selvstændiges arbejdstid. Hvis det forholder sig sådan, hvordan vil man så kontrollere de "falske" selvstændiges arbejdstid? Dette er ansvarsfralæggelse og en åben invitation til skruppelløse arbejdsgivere om konstant at søge efter nye former for "falske" selvstændige for at undgå loven. Vi er nødt til at forkaste dette forslag fra Kommissionen.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Fru formand! Indledningsvis vil jeg gerne takke kommissær Tajani for at have gjort et virkelig fremragende stykke arbejde, og som i sit indlæg lige nu meget prisværdigt påpegede, at dette ikke drejer sig om sikkerhed og antallet af timer, der tilbringes med at køre, men snarere om antallet af timer, der tilbringes med at arbejde.

Vi er nødt til at respektere, at der i Europa er små og mellemstore virksomheder, hvor man laver sit arbejde og skaber nye arbejdspladser, og dette ville være et slag i ansigtet på de små erhvervsdrivende, navnlig i den aktuelle økonomiske situation. For omtrent to uger siden havde vi her en intens forhandling om, hvordan små og mellemstore virksomheder holder hele den europæiske økonomi i gang. Nu står vi så over for det praktiske spørgsmål om, hvorvidt vi skal støtte dem eller ej. Det, kommissær Tajani tilkendegav her, er det, vi skal kontrollere, og det, vi er nødt til at gøre for at sikre, at disse selvstændige chauffører kan fortsætte med at arbejde, når de er færdige med at køre.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne berolige de medlemmer, der har udtrykt betænkeligheder vedrørende den tekst, vi drøfter. Færdselssikkerheden står absolut ikke på spil. Jeg vil gerne gentage, at det er et af mine prioritetsområder at kæmpe for at reducere antallet af trafikulykker.

Jeg tror, vi skal passe på ikke at forveksle arbejdstid med køretid. Jeg kan udmærket forstå, hvad der blev sagt, nemlig at en selvstændig chauffør kan arbejde først og derefter være træt, når han sætter sig ind bag rattet, men jeg mener ikke, at en selvstændig erhvervsdrivende kan kontrolleres i noget job. Den selvstændige chauffør er naturligvis også klar over, hvad han foretager sig. Han kan endda læse en lastbil og vente og hvile i to, tre eller fire timer og derefter gå tilbage bag rattet i fin form, hvad sikkerheden angår.

Det er faktisk meget vanskeligt at kontrollere nogen som helst form for selvstændige – det være sig håndværkere eller små erhvervsdrivende. Derudover er det disse mænd og kvinder, der udgør ryggraden i EU's økonomi.

Når det så er sagt, bekymrer vi os om at sikre arbejdsmiljøet for arbejdstagerne og for de arbejdstagere, der virker til at være selvstændige, men som i alle henseender er arbejdstagere. Kommissionen – og jeg tror, at ordføreren deler vores opfattelse på dette punkt – ønsker derfor også at bringe "falske" selvstændiges aktiviteter ind under lovgivningsmæssig kontrol.

Så jeg tror, det er et vigtigt signal, at denne lovgivning imødekommer reelle krav, og at det er rigtigt igen at understrege, hvor vigtigt det er at gøre yderligere fremskridt på dette område. Jeg vil derfor anmode Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance om at reflektere over de fremsatte bemærkninger og forstå, at færdselssikkerheden for Kommissionens vedkommende er og bliver et højt prioriteret område, men at denne lovgivning ikke dækker dette område, idet det snarere er formålet frem for alt at sikre bedre regulering af arbejdstiden for personer inden for vejtransportsektoren og at gøre de "falske selvstændige" til "ansatte", fordi de ret beset ikke er selvstændige arbejdstagere, men de facto ansatte.

Så jeg vil gerne igen berolige alle dem, der har udtrykt betænkeligheder, fordi jeg mener, den tekst, der evt. vedtages, er en god tekst, som betyder, at vi bevæger os i en retning, som tjener de europæiske borgeres interesser.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, ordfører. – (EL) Fru formand! Jeg takker kommissæren for hans klare indlæg og hans ex post-præciseringer, hvor jeg hentyder til hans forsikring over for medlemmerne om, at hans vigtigste målsætning er færdselssikkerheden, og at han samtidig vil sikre den europæiske økonomis konkurrenceevne og støtte små og mellemstore virksomheder. Jeg takker alle mine kolleger for deres synspunkter, og jeg vil gerne påpege, at dette præcis er den dialog, vi ønsker at lade stå åben ved at stemme imod ændringsforslag 54 med afvisning af Kommissionens forslag. Jeg opfordrer således alle mine kolleger til at forkaste ændringsforslag 54, således at dialogen fortsat er åben, og vi kan hjælpe arbejdstagere, der bliver udnyttet, og som hævder at være "falske" selvstændige erhvervsdrivende. Vi vil gerne være med til at forbedre beskæftigelsesforholdene i vejtransportsektoren med fuld sikring af færdselssikkerheden i henhold til den forordning, der omfatter alle, og af arbejdstiden i det direktiv, vi behandler.

Jeg vil gerne minde medlemmerne om, at jeg har sendt dem en artikel fra en tysk avis, hvor det af de anførte eksempler klart fremgår, at risikoen ved at køre ikke skyldes for meget arbejde, men dårlig udnyttelse af den tid, hver enkelt person har til sin rådighed, uanset om han er lønmodtager eller selvstændig, hvilket faktisk er irrelevant. Det afgørende er, hvordan hver enkelt person tager ansvar for sine handlinger, og at vedkommende kører på en sådan måde, at man opfører sig som en moden person, der er bevidst om sine forpligtelser i samfundet som helhed. Vi kan ikke opnå dette ved at lægge flere hindringer i vejen for det at arbejde. Med henvisning til byggeindustrien afslørede hr. Cremers hensigten hos alle dem, der støtter disse synspunkter i optakten til valget.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 5. maj 2009.

20. Overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0275/2009) af Maňka for Budgetudvalget om overslag over Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 (2009/2006(BUD)).

Vladimír Maňka, ordfører. – (SK) Fru formand! Under mine møder med Europa-Parlamentets generalsekretær, Klaus Welle, bemærkede jeg lige fra begyndelsen den indsats, han gjorde for at løse problemerne. Jeg bifalder hans forsøg på bedst muligt at udnytte det arbejde, Europa-Parlamentets administration, som er en institution, der beskæftiger 6 000 mennesker, leverer. Jeg bemærkede et tilsvarende engagement og en positiv tilgang ved forhandlingerne med repræsentanter fra Europa-Parlamentets forskellige generaldirektorater.

På en række områder er der allerede blevet identificeret besparelsesmuligheder og foreslået forbedringer. Et eksempel på dette er handlingsplanen for generaldirektoratet for formandskabet vedrørende sikkerheds- og vagtservice, som kan give en besparelse i Bruxelles, Strasbourg og Luxembourg til et beløb på 2,6 mio. EUR om året uden nogen negativ indvirkning på sikkerhed og beskyttelse.

De fleste udgiftsposter og vigtigste projekter i Europa-Parlamentets budget er af flerårig karakter. Jeg mener bestemt, at vi, hvis vi forbedrer budgetplanlægningen på mellemlang sigt og styrker gennemsigtigheden, vil kunne opnå større effektivitet. Den betænkning, jeg i dag fremlægger, og som er blevet vedtaget af Budgetudvalget, viser tydeligt, at vi gerne ville give Parlamentet større spillerum i den nye periode. Hvis Budgetudvalget identificerede besparelsesmuligheder eller reducerede beløbet for visse poster, begyndte vi ikke at arbejde på dem på nuværende tidspunkt blot med henblik på at virke hårde eller gå i gang med en intern magtkamp mellem administrationen og formandskabet på den ene side og Budgetudvalget på den anden side. Vores fælles mål er at nå frem til en professionel og omfattende oversigt over problemstillingen og på baggrund heraf træffe den rette afgørelse. Omkring personaleplanlægning tager Budgetudvalget hensyn til forslagene om og ændringerne af strukturen i tjenesterne og den personaleplan, formandskabet fremlagde. Når vi har en oversigt over alle de krav, der udspringer af undersøgelserne, vil udvalget være parat til at overveje hele pakken med krav omhyggeligt.

Sidste uge mødte jeg den svenske statssekretær i finansministeriet Hans Lindblad, som kommer til at repræsentere det svenske formandskab i EU på finansområdet, sammen med andre embedsmænd fra den svenske permanente repræsentation i Bruxelles og det svenske finansministerium. Man lovede mig et tæt samarbejde om rationalisering af budgetterne for de europæiske institutioner. Repræsentanterne for det svenske formandskab lagde særlig vægt på politikken med hensyn til bygninger, som også er et af vores prioritetsområder. Udgifter til køb og leje af bygninger er en af de største administrative udgiftsposter for EU's institutioner. For bare tre år siden anvendte institutionerne mere end 2 mio. m². Vi besluttede derfor, at vi havde brug for en fælles politik på området vedrørende bygninger, bedre interinstitutionelt samarbejde, bedre koordinering af planlægningen, en gennemgang med henblik på sammenlægning af kontorarealer på visse områder og bedre anvendelse af offentlige udbud. Jeg vil derfor gerne bifalde generalsekretærens løfte om, at han i den nye valgperiode meget hurtigt vil fremlægge et udkast til strategiplan for bygninger på mellemlang sigt, således at parlamentsmedlemmerne kan få den inden førstebehandlingen i efteråret med henblik på, at de kan træffe afgørelse om budgettet.

Vi kan opnå årlige besparelser på millioner af euro ved at forbedre samarbejdet mellem EU's institutioner. Jeg mener, at samarbejde med den interinstitutionelle arbejdsgruppe om flersprogethed vil gøre det muligt for os at gøre bedre brug af ledig kapacitet på dette område. Næste år bør undersøgelsen af

oversættelsesværktøjet Euramis foreligge, hvis fulde og automatiske anvendelse formentlig vil medføre en revolution på oversættelsesområdet og vedrørende samarbejde på oversættelsesområdet. Jeg mener bestemt, at dette værktøj vil give større effektivitet og økonomiske besparelser på dette område i de næste to år, hvilket reducerer afhængigheden af eksterne tjenesteydelser.

Margaritis Schinas, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Fru formand! I dag træffer vi afgørelse om Parlamentets budget for 2010 på et særlig afgørende tidspunkt, som for det første defineres af det, vi alle håber på bliver året, Lissabontraktaten træder i kraft, for det andet af den store økonomiske krise, der har ramt den europæiske økonomi, og for det tredje af de nye bestemmelser for parlamentsmedlemmer og parlamentsmedlemmernes assistenter. Alle disse elementer er integrerede elementer i Europa-Parlamentets budget for 2010, og jeg mener, at vi som parlamentsmedlemmer skal placere os nøjagtigt inden for disse parametre, ikke med eksperimenter, mærkværdige påfund eller overflødige udgifter, men rimeligt og i overensstemmelse med de kriterier, som samfundet selv forventer af os.

Jeg mener derfor, at vi får startet på en frisk, fordi Europa-Parlamentet midt i krisen sætter et godt eksempel ved at holde udgifterne for 2010 på et meget realistisk – jeg vil endda sige – lavt niveau. Vi holder vores budget under grænsen på 20 % for bevillinger til administrationsudgifter. Vi har reduceret vores budget for 2010 med 6,5 mio. EUR sammenlignet med Præsidiets oprindelige budgetoverslag, og hvis vi ser på de samlede tal sammenlignet med sidste års budget, kan vi se, at vi til trods for alle de nye krav, der implicit ligger i de nye bestemmelser for parlamentsmedlemmer og parlamentsmedlemmernes assistenter, har det, jeg vil mene er en usædvanlig rimelig stigning på noget under 4 %.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, for hvilken jeg har den ære at fungere som ordfører på dette område, satte sig et større mål for budgettet for 2010 i begyndelsen af proceduren. Vi vil gerne koncentrere Parlamentets ressourcer om de områder, hvor Parlamentet virkelig har beføjelser og magt, hvilket er de lovgivningsmæssige områder. Vi vil gerne ophøre med at være en masse mennesker, der beskæftiger sig med ting, hvor Parlamentet ikke har noget at skulle have sagt, og at ophøre med at have for få mennesker og ressourcer på de områder, hvor Parlamentet reelt kan gøre en forskel via lovgivningen. Vi mener derfor – og vil drøfte dette igen ved førstebehandlingen – at den oprindelige udgift afspejler den for os rigtige prioritering, og vi er enige i ordførerens fremhævelse af spørgsmålet om flersprogethed og bygninger, hvilket er spørgsmål, vi altid har prioriteret meget højt, men med særlig vægt på lovgivningen.

Jeg vil gerne slutte, som jeg begyndte, nemlig med at sige, at dette ikke er tidspunktet til mærkelige påfund og nytteløse udgifter. Det er tidspunktet til at stramme bæltet ind med henblik på at være seriøse og koncentrere sig om det nødvendige. Med hensyn til de tre store flerårige programmer web-tv, museum for europæisk historie og især besøgscentret ønsker vi at udtrykke garanti for, at der sker fremskridt, således at der i budgettet for 2010 fortsat er støtte til disse projekter, men altid på grundlag af en filosofi om korrekt, seriøs og ihærdig kontrol.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Som ordfører for Gruppen Union for Nationernes Europa i forbindelse med forhandlingen om overslaget over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for 2010 vil jeg gerne henlede opmærksomheden på tre forhold. For det første bør vi støtte ordførerens forslag om at vedtage det foreliggende udkast til overslag over Parlamentets indtægter og udgifter for 2010 i den form, der er vedtaget af Europa-Parlamentets Præsidium i april i år. De endelige budgetafgørelser bør overlades til Parlamentet i næste periode ved at forpligte det til at analysere bestemte budgetposter igen i september 2009.

For det andet bør vi også se positivt på, at man i det netop vedtagne budgetoverslag forventer en udgiftsvækst på blot 2,72 %, hvilket betyder, at der på nuværende tidspunkt ikke er brug for den udgiftsstigning på 4 %, som tidligere blev foreslået, og også at Parlamentet i den nye periode vil have et stort spillerum på dette område til efteråret.

For det tredje og sidste vil jeg gerne bakke kraftigt op om ordførerens forslag på området flersprogethed, især for at sikre, at alle parlamentsmedlemmer har lige adgang til oversættelses- og tolketjenester. Det er også værd at støtte punkterne vedrørende informations- og kommunikationsteknologi for Parlamentet, især planen om at muliggøre den bedste anvendelse af disse ressourcer.

Vladimír Maňka, ordfører. – (SK) Fru formand! Jeg vil gerne afslutte dagens forhandling med at takke begge mine kolleger for deres udtalelser. Jeg vil også gerne takke repræsentanterne for alle institutionerne, herunder Europa-Parlamentet, med hvem vi har haft rigtig mange drøftelser i de seneste tre måneder med henblik på udarbejdelse af deres budgetter. Jeg vil gerne takke Budgetudvalgets formand, hr. Böge, skyggeordførerne

og koordinatorene i de politiske grupper, mine kolleger samt rådgiverne og de ansatte i Budgetudvalget, som deltog i de fleste af drøftelserne. Det er takket være alle disse personer, at det i de fleste tilfælde er lykkedes os at finde en fælles tilgang og en fælles løsning.

På grund af valget til Europa-Parlamentet i begyndelsen af juni havde vi meget kort tid til rådighed til at udarbejde og drøfte budgetforslaget og endnu mindre tid til at nå frem til kompromisløsninger. Desuagtet lykkedes det os at finde dem, og jeg kan nu sige, at resultaterne af vores samarbejde vil få en positiv indvirkning på Europa-Parlamentets arbejde. I forbindelse med forberedelsen af budgettet for 2010 oplever vi imidlertid de største ændringer af Europa-Parlamentets struktur i de sidste 10 til 12 år. Det er en stor udfordring for Europa-Parlamentets ledelse og for os alle. Jeg tror, vi ved årets udgang vil kunne sige, at vi sammen har banet vejen for større effektivitet i Europa-Parlamentets samt andre EU-institutioners arbejde.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 5. maj 2009.

21. Handel med sælprodukter (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0118/2009) af Wallis for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om handel med sælprodukter (KOM(2008)0469 – C6-0295/2008 – 2008/0160(COD)).

Diana Wallis, ordfører. – (EN) Fru formand! Vi har et kompromis, og foran os i morgen har vi muligvis en aftale efter førstebehandling. For mit vedkommende som ordfører her i Parlamentet har dette efter min mening været et meget vanskeligt spørgsmål, en meget vanskelig rejse.

Imidlertid er vi nået frem til en holdning, hvor vi forhåbentlig respekterer ønskerne fra de medlemmer af Parlamentet, der undertegnede den skriftlige erklæring om dette emne, og vi vil have respekteret ønskerne hos mange borgere i hele EU, som fortæller os, at de ikke bryder sig om det, de ser af den kommercielle sæljagt, og at de ikke vil have noget at gøre med den handel, der er et resultat af jagten. Vi har respekteret dette ønske, og vi har udelukkende holdt os til det, vi kan behandle inden for grænserne af Europas indre marked, nemlig udveksling af produkter på markedet som følge af den kommercielle jagt. Ifølge denne lovgivning – hvis den bliver vedtaget i morgen – skulle forbrugerne være forvisset om, at ingen produkter som følge af den kommercielle jagt vil blive solgt på markedet i EU.

Men der er naturligvis undtagelser. Sæler er meget smukke havdyr – faktisk har jeg under denne proces erkendt, at de har stor PR-værdi – men i nogles øjne er de havets rotter. Det er den opfattelse, mange fiskere har. En voksen sæl æder nemlig en enorm mængde fisk i løbet af en dag. Det vil derfor fortsat være nødvendigt at jage sæler for at sikre fiskeriets bæredygtighed i visse områder.

Men det, vi ikke har gjort her, er at regulere jagten. Hvis personer i en hvilken som helst af vores medlemsstater ønsker at jage sæler, kan de stadig gå på jagt. Det, de ikke må gøre, er at høste kommercielle fordele som følge af udbyttet af jagten. Men det skal være sådan, at udbyttet af jagten kan anvendes, og forhåbentlig vil navnlig de dele af sælerne, der kan anvendes af medicinalindustrien, blive anvendt.

Det vanskeligste aspekt ved alt dette har været, hvilken rolle dette spiller for de arktiske traditionelle folkeslag – urbefolkningen i Arktis. Vi siger, vi har en undtagelse for dem, men hvordan vil det rent faktisk påvirke deres livsstil og deres økonomi at blive forbundet med et forbudt produkt? Arktis er ikke en slags forlystelsespark eller et museum. Det er et levende, sprudlende samfund med dets egen moderne økonomi, og det centrale i samfundet er det, man fanger i havet. Jeg håber, at disse samfund vil være i stand til fortsat at eksistere på den måde, de altid har gjort. Men jeg har mine tvivl, og jeg ved, at denne tvivl var baggrunden for beslutningen i Arktisk Råd i sidste uge om ikke at give EU permanent observatørstatus.

Dette spørgsmål har for mig været en vanskelig sag at løse. Jeg har brudt mit hoved med sammenstødet mellem forskellige frihedsrettigheder, jeg har respekteret afstemningen i udvalget, og jeg har forsøgt at respektere synspunkterne hos dem, jeg repræsenterer derhjemme. Men jeg vil gerne lige fortælle om en episode i dag. Jeg havde besøg af en delegation fra Nunavut-befolkningsgruppen. Efter vores informationsudveksling var vi alle opløst i gråd. Forhåbentlig virker undtagelsesbestemmelserne. Jeg vil støtte denne pakke i morgen, og forhåbentlig viser det sig, at det var det rigtige at gøre.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren, fru Wallis, og ordførerne for udtalelserne, hr. Martin, hr. Brepoels og fru Mathieu, for deres fantastiske arbejde.

Jeg vil navnlig gerne takke formanden for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, fru McCarthy, for hendes positive bidrag med hensyn til dette specifikke forslag.

Den kendsgerning, at der blev opnået enighed ved førstebehandlingen, viser den politiske vilje hos Fællesskabets institutioner til omgående at behandle de to hovedproblemer vedrørende handel med sælprodukter, nemlig fragmenteringen af det indre marked og behovet for at sikre dyrevelfærden. Denne bestemte aftale indeholder tre afgørende elementer. For det første angår den harmonisering af det indre marked og er et forbud mod handel med sælprodukter på markedet i EU. Den vil finde anvendelse både på produkter fremstillet her og på importerede produkter. Som det sikkert er bekendt, jages der sæler både inden og uden for Fællesskabet. De anvendes til at fremstille produkter som f.eks. kød, olie, spæk og produkter fra dyrenes organer, skind og hud. Disse produkter handles på en række markeder, herunder fællesskabsmarkedet. For nogle af disse produkter, som f.eks. omega 3-kapsler eller garvede huder eller sælpelse, er det vanskeligt, hvis ikke umuligt, for forbrugerne at adskille dem fra tilsvarende produkter, som ikke kommer fra sæler. Sæljagt og den måde, hvorpå den udføres, har resulteret i, at der udtrykkes alvorlige reaktioner og betænkeligheder i offentligheden og hos en lang række regeringer, som er specielt velinformerede om dyrevelfærd. Disse betænkeligheder skyldes den måde, hvorpå sæler jages, de metoder, der anvendes til at aflive dem, og de smerter, det forårsager. Offentlighedens foragt fremgår tydeligt af den massive deltagelse i den pågældende offentlige dialog, men udtrykkes også velformuleret i det meget store antal breve og andragender, jeg har modtaget i de seneste to år. Borgerne kan nu være sikre på, at der ikke længere vil kunne fås sælprodukter på markedet.

Et andet væsentligt element i forslaget er den logiske undtagelsesbestemmelse for inuitterne og andre oprindelige folkeslag. Formålet er at undgå at berøre den grundlæggende økonomiske og sociale *raison d'être* for disse befolkningsgrupper, som traditionelt har været afhængige af sæljagt. Det skal bemærkes, at denne type jagt er et historisk element i deres kultur og kulturelle identitet og er en indtægtskilde, som bidrager til deres overlevelse.

Det tredje element er undtagelsesbestemmelserne for jagt i begrænset omfang. Fiskere, der er involveret i tilfældig sæljagt, vil således, men kun med henblik på bæredygtig forvaltning af havets ressourcer, have lov til at bringe sælprodukter på markedet på ikkemarkedsmæssige vilkår med henblik på at dække deres dermed forbundne udgifter. I overensstemmelse med det grundlæggende princip i denne forordning må der ikke være noget kommercielt aspekt forbundet med denne specifikke aktivitet. Kommissionen vil vedtage detaljerede anvendelsesforanstaltninger, hvor det præciseres, hvordan ovenstående to undtagelsesbestemmelser skal finde anvendelse under udvalgsproceduren og efter Parlamentets kontrol.

Forhåbentlig vil Parlamentet ligesom Rådet og Kommissionen samlet set støtte denne specifikke kompromispakke. Den pågældende tekst indeholder en bestemmelse om harmonisering af det indre marked og omhandler samtidig de betænkeligheder, som europæiske borgere nærer omkring dyrevelfærd i forbindelse med sæljagt. Kommissionen er af den holdning, at den fuldt ud vil acceptere kompromispakken med henblik på at nå til enighed om den pågældende forordning ved førstebehandlingen.

Frieda Brepoels, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer*. – (NL) Fru formand! Det vil glæde kommissæren, at jeg er særdeles tilfreds med, at vi er i stand til at stemme om denne sag i sidste øjeblik, da mange borgere samt Parlamentet i mange år har opfordret til foranstaltninger med henblik på at bekæmpe den grusomme praksis med kommerciel sæljagt.

Det var ikke så let at finde den rette tilgang, da EU selv ikke har beføjelser til at forbyde denne jagt. Jeg er derfor taknemmelig for, at Kommissionen har stillet Parlamentet et forslag, selv om Parlamentet mente, forslaget skulle strammes op.

Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer er jeg således meget taknemmelig over for mine kolleger fra de forskellige politiske grupper for, at de øjeblikkeligt støttede mit forslag om at vælge et totalt handelsforbud for sælprodukter med kun en eneste undtagelse, nemlig den jagt, der traditionelt udføres af inuitterne. Hermed gik udvalget imod Kommissionens oprindelige forslag, hvor der var en række undtagelser, og også imod en mærkningsordning, som det efter vores mening ville vise sig umulig at kontrollere.

Jeg vil også gerne takke det tjekkiske formandskab for det fortsatte arbejde med henblik på at nå frem til en aftale. Jeg kan forestille mig, at de pågældende forhandlinger med medlemsstaterne ikke altid var så ligetil. Ligesom mine kolleger her i Parlamentet vil jeg gerne takke de forskellige ikkestatslige organisationer (ngo'er), der spillede en konstruktiv rolle som pressionsgrupper igennem hele processen, og som nu også udtrykkeligt

støtter kompromisteksten. Kompromisløsninger er naturligvis altid et spørgsmål om, at begge parter må give sig, men jeg tror, at denne tekst opfylder kravene hos alle berørte parter.

Endelig vil jeg for borgernes skyld gerne understrege, at kompromisteksten helt klart får en indvirkning på den kommercielle jagt i lande som Canada. Som forslag på et eventuelt handelsforbud er efterspørgslen efter sælskind allerede faldet i år, og prisen er halveret i forhold til sidste år. Så snart forbuddet er indført, vil det altså uden tvivl betyde et alvorligt tilbageslag for denne jagt og for den internationale handel med sælprodukter.

Jeg er derfor meget tilfreds med resultatet og håber på stor opbakning fra mine kolleger ved afstemningen i morgen.

Véronique Mathieu, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter*. – (FR) Fru formand! Jeg har ikke samme holdning som mine kolleger og heller ikke som hr. D. måske jeg kan huske udtalelsen fra Rådets juridiske rådgiver. Jeg kan også huske udtalelsen fra Parlamentets juridiske rådgiver. Begge disse rådgivere oplyste, at det anvendte retsgrundlag var forkert. Det er det, jeg kan huske.

Hr. D. må ikke glemme, at man forbyder produkterne som følge af sæljagt uden at sætte noget andet i stedet for, hvilket ikke er lovligt. Man må indse, at canadierne udmærket er klar over dette og agter at udøve deres ret til at appellere sagen til Verdenshandelsorganisationen. De vil ikke lade sig fratage disse produkter, og man kan ikke standse dem. Personligt mener jeg, de har helt og aldeles ret på dette område. Det dårlige kompromis – og efter min mening er dette kompromis meget dårligt – som nogle af mine kolleger vil stemme for i morgen – uden mig, idet jeg vil stemme imod – sættes under afstemning aftenen inden topmødet mellem EU og Canada. Den Europæiske Union erklærer praktisk talt krig mod vores canadiske venner. Forhåbentlig indser mine kolleger helt præcist, hvad det er, de er ved at gøre.

Jeg må også sige til mine kolleger og til hr. D. måske de kommer til at føre en storartet valgkampagne på baggrund af sælerne og på baggrund af canadierne, fordi vi slet intet løser med hensyn til sæljagt. Vi sender ganske enkelt problemet et andet sted hen. Hr. D. sagde selv, at man ikke forbyder sæljagt. Man sender måske problemet videre til Kina eller til andre lande, som vil kunne acceptere disse produkter. Man har altså intet løst.

Jeg synes derfor, dette kompromis er dårligt. Jeg mener, problemet er blevet fejlet ind under gulvtæppet, at intet er blevet løst, og at der i realiteten ikke er noget at være stolt af. Der er heller ikke noget at være stolt af, når man ser på prisen for skind hos inuitterne, som er faldende. Vi har endnu ikke stemt om teksten, og kompromisteksten er ikke blevet vedtaget, men alligevel lider disse mennesker store økonomiske tab på grund af os. Jeg kan ikke se nogen grund til at være selvtilfreds.

Malcolm Harbour, *for PPE-DE-Gruppen*. – (EN) Fru formand! Som koordinator for min gruppe i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse undertegnede jeg kompromisteksten og troede, jeg gjorde ret i dette, men som Diana Wallis har sagt, har dette udviklet sig til at være en meget vanskelig sag på grund af problemerne med at afveje forskellige synspunkter.

Vi har allerede hørt indlæg fra to medlemmer i min gruppe, der har forskellige synspunkter på dette område, og jeg tror, man i morgen vil se, at holdningen i vores gruppe vil gå imod forslaget – medmindre nogle af de ændringsforslag, mine kolleger har foreslået, bliver vedtaget. Der vil dog være mange – inklusive mig selv – som vil stemme for, fordi jeg, efter at have indtaget den holdning, føler mig moralsk forpligtet til at gøre det.

Jeg vil blot gerne samle op på nogle af de afgørende spørgsmål. Først og fremmest er dette en opfordring til handling. Det, man har angivet indtil nu, er, at dette er begyndelsen på en proces og ikke det endelige mål. Problemet er den umenneskelige måde, hvorpå sæler aflives, og erhvervsjægeres manglende evne til at gøre noget ved det. Den canadiske regering skal også reflektere over dette. Der er her indføjet en masse revisionsklausuler for at sikre, at tingene fungerer, men jeg må sige præcis det samme, som Diana Wallis sagde, nemlig at undtagelsesbestemmelserne var afgørende for kompromisforslaget.

Undtagelserne er velafvejede, idet de først og fremmest afspejler betydningen af at støtte urbefolkningens traditionelle jagt. Diana Wallis sagde med rette, at det må kunne fungere, og det betyder, at produkter fra disse befolkningsgrupper skal kunne købes og skal præsenteres på en passende måde. For det andet på grund af betydningen af bæredygtige ressourcer i havet, og hvordan dette spørgsmål skal håndteres.

Vi har et kompromis foran os. Jeg tror, borgerne i EU ønsker, at vi støtter det, men Parlamentet bliver også nødt til at holde nøje øje med dette område fra nu af.

Arlene McCarthy, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi glemmer vist, at det var Parlamentet, der først top kampagnen for et forbud i hele EU mod grusom handel med sælprodukter op. I 2006 blev en skriftlig erklæring, hvor man opfordrede til at forbyde dette, støttet af et overvældende stort antal medlemmer – 425 underskrifter – idet undersøgelser foretaget af veterinæreksperter tydeligt viste, at sæler aflives under forfærdelige lidelser og ofte flås, mens de fortsat er ved bevidsthed. Offentligheden vil ikke længere tolerere handelen, og vi har som deres repræsentanter mandat til at sætte en stopper for den. Vores afstemning i morgen vil desuden være et afgørende skridt i den rigtige retning i den globale kampagne for at forbyde handelen.

USA har haft et forbud i mange år, og Mexico har forbudt handelen. I Europa har vi i forvejen nationale forbud i Belgien, Nederlandene, Luxembourg og Italien. Tyskland og Det Forenede Kongerige overvejer måder, hvorpå man kan forbyde handelen. Et forbud er nu på plads i Rusland. Hongkong planlægger også et forbud. Dette er et politisk spørgsmål, der nu må gøres noget ved. Efter en 40 år lang kampagne mod handelen har Europa muligheden for at indføre et forbud i samtlige 27 stater.

For Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse er det ikke første gang, vi har taget borgernes betænkeligheder op for at få sat en stopper for den grusomme handel. Parlamentet har beføjelser til at levere varen til borgerne, og udvalget bestemte sig for at gå efter et stærkt forbud, samtidig med at man ville sikre undtagelsesbestemmelser for inuitternes traditionelle jagt. Udvalget forkastede Kommissionens blandede forslag om delvist forbud og mærkning, og udvalget forkastede fru Wallis's forslag om blot en mærkningsmulighed. Hvorfor? Fordi borgerne ville have fordømt denne halvhjertede gestus, som ville have gjort det muligt, at den grusomme nedslagtning kunne fortsætte. Offentligheden har i en lang række undersøgelser i forskellige europæiske lande tilkendegivet, at de ønsker, at handelen stoppes. 75 % af de adspurgte i Det Forenede Kongerige ønsker et stop, 80 % i Østrig og over 90 % i Frankrig og Nederlandene. Selv i de lande i EU, hvor traditionel sæljagt finder sted i lille målestok, finder handelen ikke offentlig støtte, idet 70 % er imod i Sverige. Et klart flertal af canadierne støtter ikke jagten i landet.

Desuden mente 86 % af de adspurgte canadiere, at det skal stå EU frit for at vælge at forbyde disse produkter. Jeg har her en skrivelse fra en canadisk senator, som er skrevet til formand Pöttering, hvor der i oversættelse står: "Deres afstemning om at forbyde handelen med sælprodukter er med til, at langt de fleste canadiere, som så beundrende til, da Den Russiske Føderation afsluttede den blodige nedslagtning af sæler i landet sidste måned, tvinger deres politikere til at se ud over, hvad der er politisk opportunt, og se på, hvad der er rigtigt, og sætte en stopper for denne umenneskelige jagt én gang for alle. På vegne af flertallet af canadiere, som er imod jagten, takker jeg Dem for det lederskab, De udviser i dette spørgsmål. Det sættes der stor pris på."

I år er 50 000 sæler blevet nedslagtet ved jagten i Canada i forhold til 220 000 sidste år. Det vil sige, at vi som borgere nu har mulighed for at forbyde denne grusomme handel. Jeg ved, at dette vil blive modtaget særdeles godt af borgerne i Europa. Forhåbentlig vil stemmeafgivningen i Parlamentet i morgen være sådan, at vi støtter udvalgets forslag om at forbyde handel med sælprodukter.

Toine Manders, for ALDE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg har undertegnet kompromisteksten som koordinator for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Der er også forskellige holdninger i vores gruppe, ligesom hr. Harbour sagde det om sin gruppe, men dette viser bare, hvor følsomt dette spørgsmål er.

I et demokrati skal de valgte repræsentanter lytte til offentligheden, og de dage er talte, hvor det var nødvendigt at nedslagte dyr på en grusom måde for at opnå kommercielle produkter. Det er absolut ikke vores hensigt at angive, hvordan jagten skal udføres. Vi agter ikke at gribe ind i vildtforvaltningen. Det, vi ønsker at gøre, er at standse handelen med dyr, som er blevet nedslagtet på en brutal måde.

Dette er efter min opfattelse faktisk det signal, vi sender med dette kompromis. Jeg synes, det er godt, at man har taget højde for de traditionelle befolkningsgrupper ved hjælp af en undtagelsesbestemmelse, og også at forbrugere eller turister, der indfører produkter, de har købt som souvenir, forskånes for en heksejagt. Dette ville ikke være nogen god strategi, og det ville heller ikke gavne friheden i dagens EU.

Da vi ønsker, at der skal stå oplysninger på samtlige produkter, kunne det være godt simpelthen at mærke produkterne med, at de indeholder bestanddele fra sæl, således at forbrugerne er i stand til at vælge til og fra, idet de ofte ikke har viden nok til det i dag. Bedre information er påkrævet, idet forbrugerne skal kunne foretage et mere kvalificeret valg.

Det kunne være en god idé at støtte den traditionelle urbefolkning ved at træffe foranstaltninger, der gør det muligt for dem at udvikle alternative økonomier. Forhåbentlig vedtager vi i morgen dette kompromis med et stort flertal.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Eksempler på grusom nedslagtning af sæler er en del af fænomenet med krybskytteri, som vi desværre relativt ofte støder på. Krybskytter slår dyr i havet og skovene samt mange fiskearter ihjel og lader hånt om alle principper, idet de ødelægger dyrebestandene og spreder lidelse. I EU-landene og i Canada findes der hensigtsmæssig lovgivning, og der er også hensigtsmæssige tjenester, hvis rolle er at sikre, at denne lovgivning overholdes.

En måde, hvorpå almindelige mennesker kan være til stor hjælp for disse tjenester, er, hvis de er med til at få krybskytterne frem i lyset og opspore dem. Statens rolle bør være at sikre, at dyr kan leve under gode fysiske og psykiske forhold og i harmoni med miljøet og også at sikre, at ulovligt fremskaffet skind og kød fra vilde dyr, herunder sæler, ikke når ud på markedet, og at denne handel straffes alvorligt. Udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er et dokument, som forener interesserne hos alle parter, der er involveret i handel med sælskind.

Heide Rühle, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg bifalder på vegne af vores gruppe også aftalen, og vi vil stemme for den i morgen. Vi opfylder ønsket hos mange borgere, som i talløse breve og e-mail har bedt os om at gribe ind på dette område. Vi følger naturligvis også Parlamentets skriftlige erklæring, hvori man klart krævede et forbud.

Jeg er temmelig overrasket over den foregående taler fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Det ville interessere mig at vide, om hun virkelig talte på vegne af udvalget eller kun på egne vegne. Under alle omstændigheder vil jeg gerne ganske klart sige, at der med sikkerhed er retsgrundlag for dette. Der er f.eks. et forbud mod handel med hunde- og katteskind, som trådte i kraft ved årets begyndelse. Dette gør det meget klart, at der er juridisk grundlag for det, vi gør. Vi har desuden i forvejen en anden skævvridning af det indre marked, fordi mindst fem medlemsstater allerede har gennemført et forbud, og andre planlægger at gøre det. Det er baggrunden for, at EU skal handle for at følge op på denne skævvridning af det indre marked.

Det er grundlaget for vores tiltag. Der er grundlag for vores tiltag i forhold til juraen, og der er grundlag for vores tiltag i forhold til det indre marked. Jeg vil gerne endnu en gang understrege dette meget tydeligt. For så vidt angår undtagelserne, vil jeg også gerne sige tydeligt, at markederne for inuitterne kollapsede for nogle år siden. Inuitterne forklarede dette under høringerne. Vi opfordrede dem til at tage ordet inden udvalget, og de nævnte udtrykkeligt, at markedet allerede var kollapsede, inden vi traf nogen forholdsregler. Hvis inuitterne ønsker at fortsætte med at sælge disse produkter, kan de kun gøre dette, hvis det er helt klart, at produkterne intet har med den sædvanlige metode til sæljagt at gøre. Kun hvis der er en klar forskel, vil inuitterne have mulighed for at sælge noget.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg slår til lyd for et totalforbud mod import af sælskind. Hvert eneste år bliver naturens fantastiske skue til en scene for en blodig, grusom opvisning af smerte og lidelse, hvor babysæler på helt ned til 12 dage slås ihjel med køller eller skydes ned. Denne nedslagtning udføres for at tilfredsstille markedet og de store virksomheder, uden at nogen kerer sig om dyrevelfærd, og dette fylder mig virkelig med rædsel.

Det kan ikke være vores ønske at importere produkter som følge af denne vederstyggelighed til EU. Mange EU-borgere gør det helt klart ikke, og de støtter et totalforbud mod import af sælskind. I Nederlandene har vi kæmpet hårdt for et sådant forbud og har haft held med det. Ved vedtagelse af Kommissionens forslag i sin oprindelige form ville vi underminere det resultat, vi har opnået i Nederlandene.

Parlamentets betænkning får mig dog til at konkludere, at Europa-Parlamentet har nået det punkt, hvor man accepterer et totalforbud mod sælskind. Jeg støtter et sådant forbud, og jeg opfordrer alle medlemmer af Europa-Parlamentet og også Kommissionen til at følge trop.

Hélène Goudin, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! På trods af, at den foreslåede retsakt, vi drøfter, drejer sig om handel med sælprodukter, har drøftelserne i stedet haft tendens til at handle om sæljagt og så primært uden for EU. Nedslagtningen af sæler på den måde, vi har set billeder af i lande uden for EU, er forfærdelig og bør ikke tillades at finde sted.

Vi bør imidlertid skelne mellem jagt og nedslagtning. Sæljagt forekommer i Sverige, men det er reguleret beskyttende jagt. Der anvendes ingen køller eller knipler, idet der i stedet anvendes geværer. Hele processen

er omgærdet af strenge regler, og det ville være en meget dårlig måde at forvalte naturressourcerne på, hvis det ikke var tilladt at udnytte dyret, når det nu en gang er blevet skudt. Den kompromistekst, der nu er blevet foreslået, er bedre end det oprindelige forslag. Men jeg har en række betænkeligheder vedrørende, hvordan nogle dele af lovgivningen kan fortolkes, og at det ville få negative konsekvenser for Sverige og vores nordiske naboer. Lad os håbe, at jeg tager fejl.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Indledningsvis vil jeg godt takke ordføreren for hendes intensive arbejde med denne sag. Efter Europa-Parlamentets opfordring til et forbud i hele EU mod sælprodukter tilbage i 2006, som fru McCarthy nævnte, glæder det mig, der nu er blevet indgået et kompromis med Rådet, som øver retfærdighed mod ønskerne her i Europa-Parlamentet.

Ca. 900 000 sæler lider hvert år en grusom død i den kommercielle sæljagts navn. Dette er ikke blot grusomt, men også totalt meningsløst. For så vidt angår Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, var det lige fra begyndelsen klart, at Kommissionens forslag ikke var vidtrækkende nok. De generøse undtagelser i forslaget ville have været umulige at kontrollere i lyset af jagtens udbredte karakter over 10 dage hvert år. Kontrolmulighederne er ikke tilstrækkelige, og ofte er de berørte regeringer ikke samarbejdsvillige.

Vores gruppe så det som afgørende, at man i væsentlig grad begrænsede omfanget af undtagelser i forhandlingerne, og jeg er godt tilfreds med det foreliggende resultat – et handelsforbud, hvor denne målsætning i vid udstrækning er blevet opnået. PSE-Gruppen mener også, det er vigtigt i så lille grad som muligt at gribe ind i urbefolkningernes traditionelle levevis. Den undtagelse for inuitterne og de andre urbefolkninger, som udgør en del af kompromisteksten, er i overensstemmelse med ønskerne i vores gruppe.

Selv om vi ikke kan tvinge lande uden for EU til at standse denne sæljagt, håber vi, at handelen med sælprodukter bliver meget mindre lukrativ, og at selve jagten bliver reduceret – og forhåbentlig med tiden helt indstillet. Jeg er således glad for det opnåede resultat.

Peter Šťastný (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det endelige forslag om sæljagt er helt igennem uacceptabelt, da det er en grov indblanding i andre landes anliggender. Disse lande overholder da spillereglerne, og det eneste, de forsøger at opnå, er at forvalte naturressourcerne og tilvejebringe beskæftigelse for deres befolkning.

Med dette forslag ødelægger man menneskers liv og deres samfund i fjerntliggende regioner. Man ødelægger forretningsmuligheder på begge sider af Atlanten og skader i allerhøjeste grad de gode relationer med vigtige handelspartnere og strategiske globale partnere. Desuden er dette forslag i strid med WTO's regler.

Som medlemmer af Parlamentet påhviler det os at beskytte mennesker og skabe et miljø med beskæftigelsesmuligheder. Med dette forbud svigter vi på begge områder. Det er vanvittigt bare at udstikke et forbud mod jagt på sæler, når bestanden er alt for stor, og det er en total falliterklæring over for vores værdier. Jeg vil gerne bede alle parlamentsmedlemmer om at sætte en stopper for denne katastrofe og stemme imod dette forslag.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Fru formand! Det glæder mig faktisk meget, at vi endelig er nået frem til dette punkt. I begyndelsen sagde mange mennesker, at det var umuligt, og at det ikke kunne lade sig gøre. Men det kunne lade sig gøre. Vi støtter nu de borgere i Canada, som gerne vil undgå at være flove over deres lands adfærd på isflagerne.

I 30 år har vi forsøgt at kontrollere og regulere denne jagt. Dette har man ikke kunnet gøre i hverken Norge eller Canada. Bestemmelserne er ikke blevet overholdt ude på isen. Det er på tide at opgive idéen om, at det er muligt på nogen som helst måde at gøre denne kommercielle nedslagtning i stor skala human.

Vi kan takke de ikkestatslige organisationer for deres indsats i forbindelse med beslutningen i dag – og ligeledes de fleste af Europas borgere, som ønsker at få dette forbud på plads. Det er en sejr for almindelig sund fornuft, det er en sejr for den humanitære tankegang, det er en sejr for demokratiet, og det er ikke mindst en sejr for alle de sæler, der får lov til at vokse op uden at blive slået ned med køller og nedslaget bare på grund af menneskers forfængelighed. Jeg vil gerne takke alle mine kolleger, der har gjort dette muligt.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Fru formand! Jeg vil sige, at jeg finder denne sag urimelig, og når jeg taler nu, så taler jeg alene på vegne af Grønland, der tilhører Det Danske Kongerige. Der findes nogle bittesmå udsteder med 10-20 indbyggere langt mod nord, som lever af sæljagt. De har ingen chance for at overleve økonomisk, hvis vi tager deres levebrød fra dem. Og vi kan ikke sætte dem til noget andet! Der er flere hundrede kilometer til det næste udsted, og vi skal være glade for, at de er der, for derved fastholder vi, at Grønland er en del af Det Danske Kongerige.

Grønlanderne skyder sælerne. Hvem har noget imod det? Ingen! Og hvis de ikke får skudt tilstrækkeligt med sæler, så er der ingen fisk for dem at fange. Så det er en ulykke for Grønland, det man er ved at lave her. Denne sag har ikke været behandlet grundigt nok, og der er ikke taget hensyn til de stakkels mennesker, som man nu vil tage levebrødet fra uden at tilbyde dem noget andet i stedet. Det er ikke værdigt at behandle fattige folk på den måde.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Fru formand! Som en af de andre medforslagsstillere til den oprindelige skriftlige erklæring for næsten tre år siden, hvor man opfordrede til dette forbud, vil jeg gerne lykønske alle, der har arbejdet med at bringe dette udkast til forslag på plads. 425 medlemmer af Europa-Parlamentet undertegnede den erklæring, hvilket afspejler de stærke følelser omkring spørgsmålet, ikke alene blandt parlamentsmedlemmerne, men også blandt vores vælgere.

I dag nedslagtes der næsten 1 mio. sæler om året ved kommerciel sælfangst verden over, og når vi stemmer om denne pakke i morgen, er vi med til at sætte en stopper for et af de mest ækle eksempler på dyremishandling.

Jeg er meget glad for, at kompromisløsninger ligesom den foreslåede mærkningsordning er blevet forkastet eftertrykkeligt, således at vi fuldt ud kan opfylde de krav, som millioner af europæiske borgere har.

En positiv stemmeafgivning vil være en stemme for en ende på de grusomme forhold. Det vil også være en stemme og en sejr for alle os, der har nægtet at lade os afvise. Jeg husker udmærket de mange møder med Kommissionens embedsmænd, hvor vi fik at vide, at et forbud ganske enkelt ikke ville være muligt. Ja, det viser bare, at det umulige, når man kan opildne tilstrækkelig politisk vilje – og jeg påskønner her de ngo'er, som har hjulpet os – bliver muligt, og det glæder mig meget.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Dette har været en vanskelig, ofte følelsesladet, forhandling, hvor hjertet ved mange lejligheder har været herre over hovedet. Jeg har stor sympati for det, min kollega Christian Rovsing lige sagde med hensyn til de befolkningsgrupper han var fortaler for, men jeg vil støtte kompromisforslaget i morgen. Jeg har dog brug for en forsikring fra kommissæren. Jeg kunne måske via formanden stille et direkte spørgsmål til kommissæren.

Hvis kompromisforslaget går igennem i morgen, kan kommissæren så forsikre mig om, at det fortsat vil være muligt at anvende væv fra sæler til medicinsk forskning og til bioprotoser, som det på nuværende tidspunkt er praksis i dele af verden? Der er f.eks. sket store fremskridt med hensyn til overlevelsen af og livskvaliteten for hjertepatienter ved at anvende aorta- og lungevæv samt perikardialt væv fra grønlandssæler, idet det antages at de jages og aflives på en bæredygtig måde og ikke på en grusom måde. Jeg ville gerne have en forsikring vedrørende igangværende medicinsk forskning og anvendelse i bioprotoser af produkter fra sæler i forbindelse med kompromisforslaget.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil også støtte kompromisforslaget, men jeg er slet ikke sikker på, at vi gør det rigtige, fordi det pågældende spørgsmål ikke drejer sig om, hvorvidt vi afliver sæler, eller hvorvidt sælerne har risiko for ikke at kunne overleve. Disse ting er allerede blevet afklaret.

Spørgsmålet er, om de aflives på en human måde eller ej. Og til daglig ved vi jo naturligvis godt, at hundredtusindvis af dyr – uden at vi overhovedet har problemer med det – bliver aflivet, enten for at vi kan spise dem eller benytte produkterne derfra på andre måder. Vi har slet ikke noget imod, at fisk dør, efter at de har lidt i timevis på fiskekroge og i net – og vi beklager os ikke over det. Så hvorfor beklager vi os over sælerne?

Det er vel fordi, det er smukke dyr, og fordi det ikke er rart at se blodet flyde ud på den hvide is. Så måske beslutter vi os og stemmer i denne sag med hjertet frem for med fornuften og hovedet? Det kan man jo fundere over.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle talerne under drøftelsen i aften for deres bidrag. Det glæder mig meget, at det i aften er muligt at nå frem til en aftale ved førstebehandlingen af denne meget følsomme sag.

Siden Europa-Parlamentet bragte dette spørgsmål op for to år siden, har Kommissionen udført et omfattende forberedelsesarbejde for at få det fulde billede af situationen og videreformidle det til den brede befolkning. Vores forpligtelse til at tage fuldt hensyn til de udtrykte betænkeligheder blandt EU's borgere samt behovet for at harmonisere det indre marked var de centrale spørgsmål, der var behov for at gøre noget ved med denne lovgivning.

Når forordningen træder i kraft, kan borgerne være forvisset om, at sælprodukter som følge af kommercielle jagtaktiviteter ikke længere vil forekomme på markedet i EU.

Undtagelsen for inuitterne vil sikre, at interesserne for inuitterne og andre urbefolkninger, som traditionelt er involveret sæljagt, ikke vil blive påvirket negativt.

Vedrørende det spørgsmål, fru Doyle henviste til, vil dette blive behandlet ved gennemførelsesforanstaltningerne.

Afslutningsvis mener jeg, at vi ved at vedtage denne forordning bidrager til at øge forståelsen for og opretholdelsen af høje standarder for dyrevelfærd i EU.

Jeg vil derfor gerne igen understrege betydningen af at nå frem til en aftale ved førstebehandlingen af et spørgsmål, der er så vigtigt for EU's borgere. Jeg opfordrer således kraftigt til at støtte kompromispakken fuldt ud, uden ændringer, for at sikre enighed ved førstebehandlingen.

Jeg vil gerne endnu en gang takke ordføreren, fru Wallis samt fru Brepoels og alle dem, der har arbejdet på at nå frem til kompromisaftalen.

Diana Wallis, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg synes, forhandlingen i aften meget godt illustrerer, hvor vanskelig denne sag er, og derfor også illustrerer, hvor fantastisk det er, at vi har kunnet nå frem til en form for kompromis. Som med alle kompromisløsninger vil nogen eller muligvis alle være en lille smule skuffet over et eller andet.

Egentlig vil jeg vel gerne understrege det, vi har forsøgt at sige under hele forhandlingsforløbet, nemlig at det spørgsmål, vi har behandlet, er det, der er omfattet af det indre marked, dvs. handelen. Vi kan ikke behandle spørgsmålet om selve jagten herfra – ikke den jagt, som sker i tredjelande. Det har været vanskeligt, og mange af os har stadig spørgsmål omkring, hvordan tingene vil blive gennemført, og jeg vil gerne takke kommissæren for forsikringen om, hvordan urbefolkningerne vil blive behandlet. Det er et punkt, der vil være vigtigt for mange, og som vi skal følge meget omhyggeligt.

Mange af os har vist stadigvæk betænkeligheder omkring lovligheden – og der har været talt meget om dette enten på WTO-plan eller i relation til vores egne bestemmelser for det indre marked. Det må på nuværende tidspunkt være tilstrækkeligt at sige, at jeg blot gerne vil sige tak til de jurister i alle tre institutioner, der har arbejdet på at bringe os derhen, hvor vi er i dag. Jeg formoder, der bliver mere for dem at lave i denne sag i fremtiden, men det må som sagt blive en anden god gang.

Så nu må vi bare se, hvad afstemningen i morgen bringer. Jeg tror, det er et kompromis, som det er værd at støtte, samt et kompromis, der lever op til indholdet i den oprindelige skriftlige erklæring og lever op til holdningen hos borgerne i EU. Jeg håber ikke, de bliver skuffet, hvis de ser, at dette på nogen måde krænker andres rettigheder andre steder. Det er det, der hele tiden har bekymret mig mest, og forhåbentlig vil kommissæren gøre sit bedste for at sikre, at disse små og skrøbelige samfund bliver beskyttet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 5. maj 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg støtter Wallis-betænkningen. Jeg støtter det udkast til forordning, der er opnået enighed omkring medlemsstaterne, og som danner grundlag for indførelse af et forbud mod handel med sælprodukter. Jeg tror, at undtagelser kun skal være en mulighed, efter at betingelser vedrørende de anvendte metoder til aflivning af sælerne er blevet opfyldt. Vi bør ikke forbyde den jagt, der traditionelt udføres af inuitterne.

Takket være forordningen vil handel med sælprodukter skulle ske under ensartede betingelser i hele EU. Forordningen er blevet støttet af mange EU-borgere, som har stærke følelser omkring dyrevelfærd. Vi ved alle, at sæler ofte aflives under betingelser, hvor dyrene, der er pattedyr og har følesans, udsættes for forfærdelige smerter og lidelse. Nu vi har mulighed for at sætte en stopper for den lidelse. Lad os gøre dette. Forbuddet vil betyde, at varer fremstillet af kød, fedt og skind fra sæler, som f.eks. tasker, sko, hatte og handsker, vil forsvinde fra det indre marked. Markedsføring af visse lægemidler fremstillet af sælprodukter, som f.eks. kosttilskud, vil ikke være tilladt.

Lasse Lehtinen (PSE), skriftlig. – (FI) Det er forståeligt, at EU forsøger at skabe sig noget goodwill hos borgerne forud for valgt, men denne gang er Kommissionen ude på tynd is. Hvis Europa forsøger at forbyde eller begrænse traditionerne i andre demokratiske lande, kan det godt være, at denne goodwill senere vender tilbage som et slag i ansigtet. Jeg afventer den dag, hvor det går op for Amerikas Forenede Stater eller Australien, at der findes tyrefægtning i Spanien og elgjagt i Finland.

I mit hjemland, Finland, fanger fiskerne hvert år nogle få hundrede sæler, fordi sælbestanden er steget voldsomt og snart vil true fiskebestanden i Østersøen. Det kompromis, der er indgået med Rådet, betyder, at fiskerne kan fortsætte som hidtil, når blot de ikke får overskud ud af det. Det er et af mine principper ikke at støtte love, hvis overholdelse man ikke kan kontrollere, men kompromisforslaget er absolut en forbedring i forhold til resultatet af afstemningen i udvalget.

22. Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0240/2009) af Parish for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (KOM(2008)0543 – C6-0391/2008 – 2008/0211(COD)).

Neil Parish, ordfører. – (EN) Fru formand! Indledningsvis vil jeg gerne takke alle skyggeordførerne, der har været meget villige til at samarbejde med mig om det, der er en utrolig teknisk og vanskelig sag. Ved at arbejde sammen har vi kunnet fremlægge et efter min mening godt kompromis. Jeg vil også gerne takke Kommissionen for samarbejdet, og vi ser frem til at arbejde sammen om denne sag i fremtiden. Jeg vil også gerne takke Patrick Baragiola fra AGRI-sekretariatet og min rådgiver Dan Dalton.

Dyreforsøg er et yderst kontroversielt område og indebærer et moralsk dilemma. Er det nogensinde rigtigt at teste på dyr for potentielt at kunne redde menneskers liv? Jeg mener, at svaret er ja, når blot disse test er velbegrundede – ud fra både et videnskabeligt og etisk perspektiv.

Vi skal dog gøre alt, hvad vi kan, for at begrænse både antallet af test og omfanget af de lidelser, dyrene udsættes for. Kommissionens rapport var en god begyndelse. Kommissionen viste dermed, at den er opsat på at arbejde sig hen imod et forbud mod dyreforsøg, når det overhovedet er muligt. På mange områder var Kommissionens forslag imidlertid tvetydigt og kan have den modsatte virkning end den, Kommissionen ønsker.

Udeladelsen af definitioner af klassificering efter belastningsgrad var en meget alvorlig mangel i hele forslaget. Kommissionen bad i virkeligheden Parlamentet om at bedømme reglerne omkring klassifikationer uden at vide, hvad de rent faktisk var. Nogle bestemmelser, navnlig henstillingerne om, at dyr skal genanvendes, og at der ifølge forslaget kun må anvendes F2-primater (andengenerationsprimater), betyder sandsynligvis, at man bliver nødt til at anvende mange flere dyr.

For så vidt angår F2-primater, er der ikke blevet gennemført nogen gennemførlighedsundersøgelse for at se, om det er muligt at gennemføre det, Kommissionen foreslår. Ved konsekvensvurderingen ser man kun på tallene; man ser ikke på de dyrevelfærdsmæssige konsekvenser. Parlamentet måtte derfor omgående ændre forslaget – ikke for at udvande det, men for at gøre det klart, hvornår det præcis er tilladt at foretage dyreforsøg, og under hvilke omstændigheder.

Jeg mener, at man med AGRI-Udvalgets betænkning har fundet et kompromis mellem at sikre, at forskningen kan fortsætte i EU, og at forbedre dyrevelfærden. Set ud fra et dyrevelfærdsmæssigt perspektiv er det et skridt i den rigtige retning. Det handler alt sammen om at fremme alternativer til dyreforsøg via en økonomisk forpligtelse, mere vægt på "3R-principperne" og styrkelse af ECVAM's rolle.

Desuden har jeg også foreslået regelmæssig tematisk gennemgang af eksperimenter med primater for at identificere og udfase de eksperimenter, som ikke er nødvendige.

Det er også et skridt i den rigtige retning for den medicinske forskning. Det vil ajourføre den gældende utidssvarende lovgivning, og vil gøre det muligt for den medicinske forskning at fortsætte, når og hvis forskningen er videnskabeligt og etisk berettiget. Jeg mener, at dette er væsentligt. Vi så også gerne omfanget af afprøvningen på dyr reduceret. Men borgerne i EU kræver ganske med rette, at man har adgang til de bedste og mest effektive lægemidler.

Pålidelig europæisk forskning og udvikling er uhyre vigtig. Vacciner mod polio, røde hunde, hepatitis B, difteri, mæslinger, fåresyge, rubella og meningitis er sammen med kombinationsterapilægemidler mod hiv,

lægemidler til regulering af astma, livsopretholdelsessystemer til præmature spædbørn og deep brain-stimulering ved Parkinsons sygdom alle blevet udviklet via forsøg med dyr og navnlig primater. Mange millioner liv er blevet reddet eller forbedret som følge heraf.

Indtil vi har alternativer på plads, tror jeg, det ville være uklogt, at forbyde disse former for eksperimenter, enten direkte eller indirekte via dårligt formuleret lovgivning. Dette direktiv vil udgøre rammerne for at sikre, at vi kan udfase dyreforsøg, så snart der findes alternative metoder. Det forbedrer i væsentlig grad søgningen efter alternativer og bringer os absolut et stykke vej mod den dag, hvor vi helt kan udfase dyreforsøg. Vi har et godt kompromis i AGRI-Udvalget. Den Liberale Gruppe synes dog at forsøge at skyde denne aftale i sæk. Jeg vil kraftigt opfordre dem til ikke at stemme imod den foreliggende betænkning, fordi det vil sætte dyrevelfærden flere år tilbage, og det ville være helt forkert af dem at handle på denne måde.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Jeg glæder mig over den mulighed, vi i aften har for at drøfte forslaget om at revidere direktivet om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Parish, og de tre parlamentsudvalg, der har gennemgået betænkningen, for deres indsats og deres bemærkninger. Jeg er sikker på, at den efterfølgende dialog vil være konstruktiv.

En lang række medlemsstater har for længe siden indført deres egen nationale lovgivning om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Som følge heraf er der forskellige beskyttelsesniveauer i Europa. Med revisionen vil vi få et harmoniseret beskyttelsesniveau i Fællesskabet og vil sikre, at det indre marked kan fungere problemfrit. Kommissionens sigte er at forbedre EU's lovgivning om dyreforsøg. På den ene side vil dette både begrænse antallet af forsøgsdyr, og på den anden side vil det sikre passende pleje og behandling af forsøgsdyr som foreskrevet i protokollen om dyreskydd og dyrevelfærd, der er tilføjet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Vores mål med denne revision er at forbedre velfærden for forsøgsdyr i EU væsentligt. Velfærdskravene for dyr er nu formelt inkluderet i Traktat om Den Europæiske Union og skal tages i betragtning, når der udarbejdes politikker på områder som f.eks. det indre marked. Ekspert og specialister inden for dyreforsøgsområdet, forskningskredse, den direkte involverede erhvervssektor og borgerne blev inddraget i at formulere forslaget med gennemsigtige bestemmelser og uden undtagelser. Forslaget er også baseret på en omhyggeligt dokumenteret konsekvensvurdering. Desuden bidrog en lang række videnskabelige organer i betydelig grad til proceduren. Der blev foretaget en komparativ analyse af de eventuelle fordele og ulemper ved hhv. at gribe ind og ikke gribe ind henblik på at kunne udarbejde forslaget. I dette forslag er der den fornødne balance. På den ene side fremmer det konkurrencedygtigheden og forskningen i Europa, og på den anden side tager man fuld højde for kravene om dyrevelfærd. Kommissionen har omhyggeligt gennemgået indholdet i de betæneligheder, der blev udtrykt fra forskellig side om, at forslaget ville fordrive den europæiske forskning fra Europa på grund af den formodede administrative byrde eller omkostningerne i forbindelse med specifikke krav om dyrevelfærd. Der dog intet belæg for, at der vil ske nogen som helst sådan "flugt" til lande uden for EU. En række af velfærdsstandarderne i vores forslag og mange af de strengere godkendelsesbestemmelser gælder i forvejen i medlemsstater, som forskningsmæssigt er førende på verdensplan. Desuden indeholder vores forslag bestemmelse om foranstaltninger til nedbringelse af den administrative byrde. Der er faktisk ingen modsigelse mellem at vedtage strenge dyrevelfærdsstandarder og fremme et højt niveau for den videnskabelige forskning. Tværtimod er de to begreber indbyrdes forbundet.

Ifølge Kommissionens forslag vil godkendelsen af forskning på dyr, der stadig er ved bevidsthed, blive fulgt op af en systematisk uvildig etisk vurdering. Dette vil omsætte principperne om at erstatte, begrænse og forbedre anvendelsen af dyr i praksis. Disse bestemmelser er det grundlæggende formål med revisionen. Vi vil ikke kunne nå vores mål, hvis vi erstatter godkendelser med stiltiende samtykke for enhver form for forskning, eller hvis vi tillader, at den etiske vurdering foretages af dem, der har en direkte interesse i forskningsprojektet.

Endelig vil Kommissionen gerne undgå enhver eventuel afbrydelse af videnskabelige projekter i udviklingsfasen og reducere den administrative byrde. Derfor åbnes der op for fleksibel anvendelse og tilskyndes til evt. anvendelse af de allerede eksisterende infrastrukturer i medlemsstaterne.

Med omarbejdningssforslaget sikrer vi, at det indre marked fungerer igen, forbedrer dyrevelfærdsstandarderne og fremmer forskningen. Den gældende lovgivning skal snarest muligt styrkes og forbedres på en velafvejede måde, og det er netop det, man opnår med Kommissionens forslag.

Marios Matsakis, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer. – (EN) Fru formand! Det er desværre et nødvendigt onde i vore dage, at forskning i menneskers og dyrs sundhed ubetinget

kræver dyreforsøg. Det er min faste overbevisning, at ingen sand videnskabsmand bryder sig om at eksperimentere på dyr eller gør det, når der findes alternative forskningsmåder. En sådan forskning skal naturligvis til enhver tid være så human som muligt for de involverede dyr.

Til dette formål søger man i det direktiv, vi forhandler om – ganske rigtigt efter min opfattelse – at forbedre forholdene væsentligt og markant. Vigtige bemærkelsesværdige områder er beskyttelse af principperne om etisk revision og godkendelse samt punkterne vedrørende et forøget antal nationale inspektioner og forøget gennemsigtighed i det hele taget. Det skal understreges, at målet i den videnskabelige og politiske verden altid skal være at udfase anvendelsen af dyr til forskning, hvis og når der fremkommer alternative og effektive metoder, hvor der ikke anvendes dyr.

Esko Seppänen, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi.* – (FI) Fru formand, hr. kommissær! Betænkningen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter er et kompromis, hvor man tager højde for parternes synspunkter på en velafvejede måde. Kommissionens forslag er blevet ændret på en måde, som Udvalget om Industri, Forskning og Energi også støtter.

Da der ikke er nogen alternative fremgangsmåder til udvikling af alle lægemidler og vacciner, bliver man nødt til at foretage dyreforsøg. Vi er ansvarlige over for borgerne i EU med hensyn til at sikre, at vores medborgere, når de er syge, bliver beroliget ved håbet om, at de lægemidler, der skal bruges til at helbrede dem, også bliver udviklet i Europa.

Samtidig er de personer, der foretager afprøvning på dyr, forpligtet til at behandle forsøgsdyr godt og volde dem så få smerter som muligt. Direktivet er en klar forbedring for dyrevelfærd, og mange af de ændringsforslag, som Udvalget om Landbrug har stillet, er de samme eller magen til dem, vi i Udvalget om Industri foreslog. Betænkningen fra Udvalget om Landbrug bør derfor vedtages med så få ændringer som muligt.

Elisabeth Jeggle, *for PPE-DE-Gruppen.* – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Direktivet om dyreforsøg bygger på 3R-principperne. Vores målsætning er erstatning, begrænsning og forbedring ("replacement, reduction and refinement") af dyreforsøg. For at opnå dette er vi nødt til at udvikle og fremme alternative metoder. For det tredje skal vi finde et kompromis mellem dyrevelfærd og forskning, samtidig med at vi lægger vægt på folkesundheden. Kommissæren har også understreget, at vi nødt til at have de samme standarder i alle medlemsstater.

Det nuværende forslag til retsakt er baseret på EF-handlingsplanen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd og på dyresundhedsstrategien. Vi ønsker at sikre et højt beskyttelsesniveau og høje standarder i EU og i hele verden. Fuldstændig afskaffelse af dyreforsøg uden andre tilgængelige metoder som fyldestgørende erstatning ville imidlertid gøre det meste af den forskning, der i EU er baseret på dyreforsøg, næsten umulig. Forskningsprojekter ville flytte til udlandet, vi ville miste den enorme mængde viden, vi på nuværende tidspunkt har, og vi ville gøre os selv fuldstændig afhængige af andre lande. Det er derfor vigtigt at finde et kompromis, og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har forelagt et godt kompromis. Det er ganske vist ikke nogen nem balanceakt, men for mennesker, der er syge, kan det være et spørgsmål om overlevelse.

Afstemningsresultatet i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter den 31. marts opfylder disse krav. Vi må støtte dette kompromis, som blev godkendt med 72 % af stemmerne i udvalget. Jeg opfordrer derfor alle medlemmer af Europa-Parlamentet til at forkaste alle de mere vidtrækkende ændringsforslag, som er blevet stillet, og stemme for ændringsforslagene fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet.

Min varme tak går ikke alene til ordføreren, men også til mange af mine kolleger i hele Parlamentet.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Roselyne Lefrançois, *for PSE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg må for det første lykønske ordføreren, hr. Parish, med kvaliteten af hans arbejde og den betydning, han tillagde samarbejdet med skyggeordførerne.

Inden afstemningen i morgen ved førstebehandlingen vil jeg gerne gennemgå hovedlinjerne i den foreliggende betænkning. I vore dage bekræfter det negative billede af dyreforsøg, den brede befolkning kan have, den

indiskutable betydning, dette spørgsmål har. Ligesom jeg har alle andre parlamentsmedlemmer i de sidste par uger sikkert også modtaget en masse breve fra bekymrede borgere.

Selv om det påhviler os at foreslå en tekst, der tager højde for offentlighedens frygt, må vi dog trods alt ikke tilsidesætte forskernes krav. Jeg må understrege, at vi ikke må glemme, at forskere ikke alene er lovlige repræsentanter for den offentlige mening, men først og fremmest mennesker, hvis rolle er helt fundamental i vores samfund.

Man skal være klar over, at antallet af dyr, der anvendes til videnskabelige formål, i de sidste 20 år ikke er steget, på trods af at antallet af videnskabelige publikationer inden for biomedicinsk forskning fordobles hvert andet år. For at forstå de udfordringer, der er forbundet med revision af dette direktiv, har jeg selv mødt mange af de berørte parter, der repræsenterer de forskellige holdninger til dette spørgsmål.

Efter min mening var den oprindelige tekst, der blev foreslået af Kommissionen, i realiteten et skridt væk fra det grundlæggende formål med at anvende dyr, nemlig at gøre forskningsmæssige fremskridt. Det var derfor af grundlæggende betydning at bringe spørgsmålet om folkesundheden tilbage som det centrale punkt i drøftelserne.

Det er indlysende, at bestemmelserne om dyreforsøg skal ændres, men denne nye lovgivning må dog ikke få negative konsekvenser for europæisk forskning. Den strategi, jeg valgte, og som er blevet taget op af ordføreren, indebærer således, at man skulle finde den rette balance i forslaget for at sikre, at forskernes betingelser ikke blev for ringe.

På baggrund af den betænkning, der blev vedtaget i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, kan vi efter min mening nå frem til en sammenhængende og rimelig tekst, som forhåbentlig vil finde bred støtte i Parlamentet.

Jorgo Chatzimarkakis, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Mahatma Gandhi sagde, at "en nations storhed og moralske udvikling kan måles ved den måde, hvorpå den behandler sine dyr". Velfærd for laboratoriedyr er et vigtigt og ømtåleligt emne, som mange mennesker helst ikke vil tænke på. Det er imidlertid et meget følsomt spørgsmål, især når det drejer sig om forskning, hvor man anvender aber og navnlig menneskeaber. Vi ved ud fra offentlighedens reaktion, at det forholder sig sådan.

Kommissionen var under stort pres. Jeg vil gerne specielt takke kommissær Dimas, som har gjort et virkelig godt stykke forberedende arbejde og indført væsentlige forbedringer med hensyn til velfærd for laboratoriedyr, som f.eks. forhåndsgodkendelse og opfølgningskontrol på alle test. Direktivet er blevet udvidet til at omfatte alle dyrearter, ikke blot pattedyr. Kommissionen har også fundet en effektiv løsning på det yderst kontroversielle spørgsmål om test på ikkehumane primater. Disse test er blevet begrænset til livstruende sygdomme og hjernesygdomme.

Desværre er mange detaljer i Kommissionens forslag blevet ændret ved afstemningerne i udvalgene. F.eks. er de standarder, jeg lige har henvist til, blevet vendt på hovedet ved afstemningen i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. For blot at give et eksempel vil test efter afstemningen i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter blive godkendt automatisk, hvis der ikke er givet officiel tilladelse efter 60 dage. Dette er en uholdbar situation for os i Europa.

Det er baggrunden for, at jeg opfordrer mine kolleger til at gennemlæse det, man stemmer om i morgen, og ikke blot følge afstemningsretningslinjerne. Jeg er taknemmelig over for ordføreren for, at han er rede til at finde nogle kompromisløsninger i sidste øjeblik. Det glæder mig, at hr. Parish planlægger at fremlægge et mundtligt ændringsforslag i morgen for at sikre, at bestemmelserne om godkendelsesperioden for projekter gøres mere tydelig.

Det er imidlertid beklageligt, at artikel 15 ikke er blevet godkendt. I artikel 15 får en række medlemsstater mulighed for at opretholde strengere standarder, som det f.eks. er tilfældet i Nederlandene. Hvorfor skulle vi ønske at sænke standarderne, som for tiden er meget høje i Nederlandene? Vores fælles mål må være at finde en balance mellem et højt niveau for dyrevelfærd og intens forskning. Jeg har fået nok af det yderst slående argument, som man altid skal høre på, nemlig at forskningen vil flytte til udlandet. Dette er ikke nødvendigvis altid tilfældet.

Schopenhauer sagde, at enhver tåbelig dreng kan knuse en bille, men al verdens professorer kan ikke skabe en ny bille. Vi skal tilvejebringe et værdisæt, fordi det er vores opgave.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Det glæder mig, at Kommissionen har taget initiativ til at revidere direktivet om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Både anvendelsen af og lidelserne hos laboratoriedyr skal nedbringes væsentligt, og dette kan ske ved at tilskynde til udviklingen af videnskabelige metoder, som er af tilsvarende kvalitet eller mere effektive, men uden at vi på utilbørlig måde hindrer udviklingen af medicinske produkter.

Jeg har det dog svært med, at der er stillet en række ændringsforslag for at få forslaget udvandet væsentligt. Vi må ikke miste målet med forslaget af syne. Dette handler om beskyttelse af laboratoriedyr og ikke om virksomhedernes indtjening. Det handler primært om at forbyde fremgangsmåder, der kategoriseres som "betydeligt belastende", hvor laboratoriedyr kan komme til at lide smerte i længere tid. Disse bestemmelser er uetiske og barbariske.

Endelig skal anvendelse af ikkehumane primater til forsøg udfases helt – og hurtigt. Parlamentet vedtog en skriftlig erklæring om dette tilbage i 2007, og det er efter min opfattelse nu på tide at sætte handling bag ordene.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Høje dyrevelfærdsstandarder er et udtryk for civilisation og respekt for ens medskabninger. Hvis der findes gode alternativer til dyreforsøg, skal de anvendes, da vi ønsker færre dyreforsøg. Dette gælder også gode fremgangsmåder, hvor dyrene lider mindre, eller der kræves færre laboratoriedyr, idet vi ønsker, at dyrene skal lide mindre.

Jeg mener, at den foreslåede obligatoriske etiske gennemgang er et fremskridt. Målet med direktivet kan naturligvis ikke være at tvinge medlemsstaterne til at acceptere forsøg på humane embryoner som alternativ. Medlemsstaterne må på dette punkt træffe deres egen etiske afgørelse.

Kommissionens endelige mål er helt at afskaffe dyreforsøg. Selv om vi er enige i dette mål, er det desværre en kendsgerning, at vi endnu ikke kan klare os uden dyreforsøg, og vi kan heller ikke endnu definitivt sige, hvornår dette bliver muligt. Jeg er enig med ordføreren i, at det ville være en dårlig idé og måske endda farligt for folkesundheden allerede nu at sætte en endelig frist for forbud mod dyreforsøg.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Vores medborgere opfordrer til yderligere forskning, navnlig inden for biomedicin, med henblik på at finde nye behandlingsformer for sygdomme, som vi endnu ikke kan helbrede. Dette er bl.a. tilfældet med alle de neurodegenerative sygdomme såsom Parkinsons sygdom og Alzheimers sygdom. Vi ved også, at vi har brug for dyreforsøg, og at antallet af disse dyreforsøg heldigvis er nedbragt i de seneste år, fordi vi har sat os selv det mål at finde alternative løsninger.

Desværre ved vi imidlertid, at disse løsninger i en række tilfælde ikke findes, og vi har fortsat behov for at anvende dyreforsøg, navnlig på ikkehumane primater. I det aktuelle tilfælde må vi gøre absolut alt, hvad vi kan, for at sikre, at europæisk forskning forbliver inden for Europa, således at vi kan tilbyde maksimal beskyttelse. Når man tager hensyn til et dyrs smerter under et forsøg, giver det al mulig garanti for, at dette forsøg vil give gode resultater.

Lad os altså beholde vores forskning, og lad os navnlig også beholde dyreforsøgene. Lad os især sikre at denne forskning ikke flytter uden for Europa.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Anvendelse af dyr til videnskabelige formål er et meget følsomt emne, som giver anledning til kontroversielle og uforenelige følelser, hvis tingene kun ansues fra én side. Det er umuligt at drøfte dette spørgsmål udelukkende fra perspektivet vedrørende beskyttelse af dyrenes interesser og rettigheder. Det er også umuligt at drøfte dette spørgsmål ved udelukkende at se på videnskabens interesser eller ved at anvende en logik om at opnå resultater med de lavest mulige omkostninger.

Ingen kan være ligeglad med, at andre levende væsener lider, oven i købet når der er tale om dyr, der er så nærtbeslægtede som primater. Vores følelsesregister bliver dog endnu mere påvirket, når vi oplever, at mennesker lider som følge af ulykker, krig eller sygdom. For at bekæmpe smerter kan vi ikke nægte videnskaben de instrumenter, den har brug for, herunder anvendelse af forsøgsdyr.

I den foreliggende betænkning har man fundet en mulig balance mellem de modstridende værdier og følelser, vi står over for, og der udtrykkes en indsats for at nå et kompromis, som kun kan give Parlamentet og dets højst engagerede medlemmer stor værdighed. Jeg vil derfor gerne lykønske dem, jeg har haft mest med at gøre under denne drøftelse – ordføreren, Neil Parish, og skyggeordføreren for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, Roselyne Lefrançois – med deres glimrende arbejde og den konsensus, det er lykkedes dem at opnå om et så vanskeligt og kontroversielt spørgsmål.

Min politiske gruppe, PSE-Gruppen, vil derfor stemme for den foreliggende betænkning og de ændringsforslag, hvormed vi forsøgte yderligere at forbedre den, i overbevisning om, at vi således er med til at nedbringe dyrs lidelser uden at umuliggøre videnskabelige fremskridt til fordel for folkesundheden og levedygtigheden for den europæiske forskning.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg er også bekymret over, at laboratoriedyr lider, men samtidig ved jeg som læge, at vi må gøre alt, hvad vi kan, for hurtigst muligt at stille vacciner og lægemidler til rådighed for vores patienter til behandling af nye og gammelkendte sygdomme. Jeg vil gerne takke vores kolleger, for hvem det er lykkedes at finde frem til et virkelig velafvejet kompromis, som respekterer og opfylder etiske principper vedrørende behandling af dyr, samtidig med at det gøres muligt at forsætte med forskningsprojekter. Først og fremmest sender dette direktiv et klart politisk signal om, at vi ønsker, at vores videnskabsfolk skal lede efter alternative efterprøvningsmetoder ved forskning i nye lægemidler for at kunne begrænse antallet af dyr og antallet af test, samtidig med at man kan overholde alle eventuelle etiske principper med henblik på at undgå, at dyrene lider. Jeg vil gerne takke alle for dette resultat.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Jeg kan ikke skjule, at den foreliggende betænkning har været en alvorlig skuffelse for dem af os, der troede, at en ordfører, som også er formand for Intergruppen for Dyrevelfærd og Dyrebeskyttelse, ville have ladet bekymringerne for dyrene skinne noget tydeligere igennem i sin betænkning.

Det er således af stor betydning, at der vedtages en række afgørende ændringsforslag, når vi stemmer om dette. Især skal bestemmelsen om godkendelse finde anvendelse på samtlige projekter, ikke blot på "betydeligt belastende" og "moderat belastende" forsøg. Hvis vi ikke sikrer dette, vil det betyde, at mange fremgangsmåder, der volder smerte, pine eller lidelse, ikke længere vil være underlagt en centralt kontrolleret etisk gennemgang, og dette vil efterfølgende rent faktisk svække håndhævelsen af mange af de foranstaltninger, der er anført i forslaget i sin helhed.

Men hvis vores ændringsforslag vedtages, vil det betyde, at der vil ske en fornyet indsats inden for forskningen og alternativerne til dyreforsøg, hvilket navnlig er af afgørende betydning for grundforskningen og den medicinske forskning. Den nuværende indsats er koncentreret om lovmæssige forsøg, som kun står for 10 % af de forsøg, hvor der anvendes dyr. Af hensyn til både dyrene og folkesundheden er det afgørende, at der hurtigst muligt bliver anvendt mere moderne, effektive test, hvor der ikke anvendes dyr.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle talerne for deres meget konstruktive bidrag til forhandlingen i aften. Tillad mig at komme med en række korte bemærkninger om visse ændringsforslag. Kommissionen kan fuldt ud, delvist eller i princippet acceptere en lang række af ændringsforslagene. Disse ændringsforslag omfatter forslag til forbedring af fortroligheden for data vedrørende anlæg og personale, der arbejder med dyr. De omfatter også forslag til regelmæssig gennemgang af anvendelsen af ikkehumane primater på EU-plan.

Der blev også udtrykt bekymring omkring kriterierne vedrørende inddelingen i belastningsgrader. Jeg kan meddele, at Kommissionen inden sommerferien vil indkalde en arbejdsgruppe bestående af eksperter, som skal gennemgå definitionen vedrørende hensigtsmæssige kriterier til anvendelse i EU. Vi vil uden tvivl skulle bevare den balance, der som følge af detaljeret samråd med de direkte involverede parter er fundet mellem erhvervssektorens behov og fremme af forskningen på den ene side og dyrevelfærden på den anden side. Restriktionerne vedrørende anvendelse af ikkehumane primater må således fastholdes, og det samme gælder princippet om godkendelse og uvildig etisk vurdering af samtlige former for forskning, som er grundelementer i dette forslag. For at rekapitulere kan Kommissionen fuldt ud, delvist eller i princippet acceptere 83 ud af de 202 foreslåede ændringsforslag. Jeg sender Parlamentets sekretariat en oversigt over Kommissionens detaljerede holdning til ændringsforslagene.

Endelig vil jeg gerne sige, at Kommissionen ud over dette forslag, der er særdeles vigtigt, og hvor vi må bevare balancen mellem behovene i den videnskabelige forskning og forbedring af folkesundheden, samtidig med at der anvendes metoder, som ikke er belastende for dyrene, hele tiden, mens jeg har været kommissær, har truffet en lang række foranstaltninger til dyrebeskyttelse. Jeg vil gerne minde om vores foregående forhandling om sæler, om de meget drastiske foranstaltninger og reaktionen i forbindelse med hvaljagt, om spørgsmålene om ubæredygtig jagt, navnlig i foråret, og om de foranstaltninger, Kommissionen for første gang traf med sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre præcis sådanne tilfælde.

Jeg kan ganske enkelt ikke forstå, hvordan en praksis som f.eks. rævejagt eller tyrefægtning eller hanekamp kan være forenelig med vores kultur i dag.

Neil Parish, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne meget for deres synspunkter og kommissæren for hans synspunkter.

Det er med rette, at denne lovgivning nu tages op til revision. Det er med rette, at forholdene omkring dyreforsøg om muligt forbedres, begrænses og erstattes. Det er med rette, at vi klør på. Både erhvervslivet og dyrevelfærdsorganisationerne mener, det er nødvendigt.

Dette er nok et spørgsmål, der går langt ud over politiske standpunkter og er et meget etisk præget spørgsmål, som vi skal have styr på. For mit vedkommende er jeg meget skuffet over, at Graham Watson – og hvis han var her, ville jeg tydeligt sige det til ham – har fremsat et personligt angreb på mig i min egen region og gjort dette til et yderst politisk spørgsmål. Dette er beklageligt, fordi vi i sidste ende er nødt til at fremlægge et fornuftigt forslag.

Der er lagt en masse teknisk ekspertise og arbejde i den foreliggende betænkning. Det har ikke været let at levere den foreliggende betænkning. Vi har arbejdet seriøst med den, og vi har nogle gode kompromisløsninger. Jeg har søgt at bringe alle parter sammen og fremlægge en betænkning, som er den rigtige løsning for Parlamentet, for forskningen og for erhvervslivet samt den rigtige løsning for dyrevelfærden. Jeg vil kraftigt opfordre alle til at støtte den, fordi vi, hvis vi ikke får den vedtaget, forsinker betænkningen med et par år, og dette vil være skadeligt for erhvervslivet og for dyrevelfærden. Så jeg vil kraftigt opfordre alle medlemmer til at støtte den.

Hvis der er grupper her, som beslutter sig for at stemme imod den, mener jeg, at det eneste, man vil opnå i det lange løb, er at forsinke det, der er et godt forslag – et forslag, som er med til at sikre, at man i EU forsker som bidrag til sygdomsbekæmpelse og udvikling af ny medicin, samtidig med at det antal dyr, vi har brug til forskningsformål, reduceres, og ECVAM rent faktisk styrkes ved søgningen efter alternativer. Så jeg vil kraftigt opfordre alle medlemmer til at stemme for betænkningen, fordi vi ønsker et virkelig overbevisende resultat i morgen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen (tirsdag den 5. maj 2009).

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) I Kommissionens rapportudkast støtter man kraftigt udviklingen af en mere dyrevelfærdsvenlig tilgang til spørgsmålet om anvendelse af dyr i videnskabelige forsøg. Dette viser Kommissionens forpligtelse med hensyn til det endelige mål om at afskaffe dyreforsøg.

EU skal arbejde hen imod dette mål. Europa-Parlamentet har gjort det klart, at der bør gøres mere i retning af at nå frem til det endelige mål om, at der slet ikke anvendes dyr i videnskabelige forsøg.

Selv om dette fortsat er det endelige mål, er vi dog endnu ikke i stand til, at få dyreforsøg helt afskaffet. Der er fortsat en enorm kløft, der skal overvindes med hensyn til at udvikle alternative testmetoder, hvor der ikke anvendes dyr. Da det fortsat forholder sig sådan, ville det være uklogt og evt. katastrofalt for folkesundheden at påbyde en dato, hvorefter dyreforsøg eller forsøg med visse kategorier af dyr, som f.eks. ikkehumane primater, ikke længere måtte udføres. I offentlige meningsmålinger er der som regel støtte til denne tilgang, og dem kan man ikke bare se bort fra.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg vil først og fremmest gerne lykønske Kommissionen med dens forslag til revision af direktiv 86/609/EØF, men jeg beklager, at ordføreren ikke satte sig nogle mere ambitiøse mål.

Jeg synes, vi skal investere mere i at forske i at finde alternativer til anvendelse af dyr til videnskabelige formål. Vi skal tvinge laboratorier til i så ringe grad som muligt at ty til anvendelse af dyr, navnlig vilde dyr, til videnskabelige forsøg.

Jeg er meget imod anvendelse af ikkehumane primater til biomedicinsk forskning, undtagen hvis der er behov for dem i forsøg, der udelukkende involverer livstruende eller svækkende tilstande.

Ud fra et etisk synspunkt skal der være en øvre grænse for omfanget af dyrenes smerte, lidelse og pine, som aldrig må overskrides i videnskabelige fremgangsmåder. Med dette in mente skal forsøg, der medfører voldsom smerte, lidelse eller stress, og som sandsynligvis vil vare ved, forbydes.

Jeg ved, at folkesundheden er af overordentlig stor betydning, men vi må ikke udsætte dyrene for ekstrem lidelse for at afprøve nogle behandlingsformer.

Jeg støtter også det ændringsforslag, hvor det anføres, at direktivet ikke må begrænse medlemsstaterne med hensyn til at anvende eller vedtage strengere nationale foranstaltninger, der har til formål at forbedre velfærden for og beskyttelsen af dyr, som anvendes til videnskabelige formål.

23. Forurening fra skibe og sanktioner for overtrædelser (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af de Grandes Pascual for Transport- og Turismeudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (KOM(2008)0134 – C6-0142/2008 – 2008/0055(COD)) (A6-0080/2009).

Luis de Grandes Pascual, ordfører. – (ES) Hr. formand, hr. næstformand i Kommissionen, kommissær for transport, hr. Tajani, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Personligt kan jeg ikke forestille mig et bedre finpudsningsarbejde ved udløbet af denne valgperiode end vedtagelse af dette forslag til direktiv om forurening fra skibe og indførelse af sanktioner for overtrædelser, herunder strafferetlige sanktioner for forureningslovovertrædelser, og dette direktiv vil forhåbentlig blive støttet af alle.

Den konsensus, vi er nået frem til, tyder på, at der er bred opbakning til forslaget, og at det i morgen bliver vedtaget ved førstebehandlingen. Bortset fra den enorme indsats, de tre institutioner har lagt for dagen i forhandlingsfasen, skyldes dette primært, at vi er enige i, at Fællesskabet skal træffe forholdsregler med henblik på at bekæmpe alvorlige lovovertrædelser mod miljøet.

Det er bestemt rigtigt, at medlemsstaterne i starten var mistænksomme i betragtning af, at de foranstaltninger, der skulle vedtages – overdragelse til Fællesskabet af beføjelser inden for strafferetten – ikke var frugten af en reform af traktaterne, men i stedet vil blive opnået via lovgivning, som desuden er ubestridelig og af enorm betydning.

Alt dette udspringer af behovet for at få løst de udbredte problemer inden for søtransporten, såsom den foruroligende optrapning af ulovlige operationelle udledninger af forurenende stoffer fra skibe. Selv om vi i forvejen har nogle gældende internationale bestemmelser om at begrænse denne situation – MARPOL 73/78-konventionen – ser vi i stadig større grad meget alvorlige mangler med hensyn til anvendelse og overholdelse. Det er også blevet konstateret, at de gældende ordninger om civilretligt ansvar i forbindelse med forurening fra skibe ikke er tilstrækkeligt afskrækkende.

Pligtforsømmelse i visse områder langs EU's kyster er en så tilbagevendende begivenhed, at nogle af dem, der er ansvarlige for søtransport, foretrækker at gennemføre ulovlig praksis med at forurene, fordi det koster dem mindre at betale den administrative sanktion end at overholde den pågældende lovgivning. En sådan adfærd har ændret det tidligere princip om, at "forurenere betaler", til princippet: "Betal for at forurene."

Ved at indføre strafferetlige sanktioner forsøger EU faktisk på grund af den alvor og sociale stigmatisering, de medfører i sammenligning med administrative sanktioner at forhindre potentielle forurenere i enhver form for overtrædelse.

Reformen er frugten af forhandlinger med Rådet, repræsenteret ved det tjekkiske formandskab, som i øvrigt fortjener min fulde ros, da det ikke har skortet på politiske vanskeligheder i hele dets mandatperiode. Det er en kombination af en strukturel reform af direktivet, der ikke berører grundlaget for Parlamentets mandat, og som fuldt ud overholder subsidiaritetsprincippet, eftersom direktivet fastlægger princippet om sanktionsmæssige tiltag i den forstand, der er udstukket i EF-Domstolens afgørelse, samtidig med at det er op til medlemsstaterne at fastlægge sanktionsformerne.

Desuden konsolideres forskellen mellem mindre udledninger og større overtrædelser og de tilsvarende sanktioner, dette bør afføde. Indtil videre er det lykkedes os. Vi skulle simpelthen gentage de aftaler, vi nåede frem til under forhandlingen og vedtagelsen af direktiv 2005/35/EF og af Rådets rammeafgørelse 2005/667/RIA, men ifølge det nye retsgrundlag, da ovennævnte afgørelser medfører muligheden for, at Fællesskabets lovgivere kan vedtage foranstaltninger vedrørende strafferetten i medlemsstaterne.

Den vigtigste nyskabelse, vi har tilføjet til dette ændringsforslag, som vil sætte os i stand til at gå et skridt videre i kampen mod miljøovertrædelser inden for søtransportsektoren, er, at det kræves – som forfægtet

af undertegnede lige fra den allerførste dag – at gentagelse af mindre udledninger, der medfører vandforurening, også kan udgøre en strafbar handling.

Det glæder mig at se, at jeg ikke har kæmpet denne kamp alene, for Parlamentet har støttet mig via medlemmer af Transport- og Turismeudvalget; og i sidste ende forstod Kommissionen og Rådet betydningen og omfanget af mit forslag.

Lad mig udtrykke min hjertelige tak til skyggeordførerne, der har hjulpet mig i min indsats, og som har givet støtte under de seje forhandlinger med Rådet og Kommissionen. Jeg vil gerne takke ordførerne for udtalelserne fra Retsudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed for deres bidrag. Vi nåede til slut frem til en kompromisløsning vedrørende den dato, på hvilken direktivet skal træde i kraft, hvilket vil være inden for de næste 12 måneder.

Jeg mener, vi i dag alle sammen har grund til at være tilfredse, for med vedtagelse af denne lovgivning og godkendelsen af den tredje søfartspakke i begyndelsen af marts har EU styrket sin position som leder med hensyn til søfartssikkerhed. Jeg er sikker på, at vi vil fremstå som et eksempel for andre.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen kan ikke andet end at være begejstret over det resultat, vi ser, hvilket vil føre til vedtagelse af et nyt direktiv om ændring af det tidligere direktiv.

Dette vil udfylde det juridiske tomrum, der opstod efter EF-Domstolens afgørelse, som ophæver rammeafgørelse nr. 2005/667, hvor arten, typen og omfanget af strafferetlige sanktioner for ulovlig udledning af forurenende stoffer til søs var fastlagt. Når direktivet først er vedtaget, vil man mere effektivt kunne bekæmpe dem, der er ansvarlige for forurening af havene. Den tekst, Parlamentet er i færd med at vedtage, er derfor en vigtig tilføjelse til den tredje søfartssikkerhedspakke, der blev undertegnet af formændene fra både Parlamentet og Rådet ved afslutningen på sidste mødeperiode.

Den kompromistekst, der i øjeblikket drøftes, er lidt anderledes end Kommissionens oprindelige forslag, selv om jeg må sige, at de helt afgørende punkter ikke er blevet ændret, dvs. for det første den strafferetlige karakter af de sanktioner, der pålægges for ulovlige udledninger, og for det andet muligheden for retsforfølgelse af alle de parter, der er ansvarlige for sådanne udledninger, bl.a. juridiske personer.

Kommissionen støtter derfor teksten, også selv om der ikke indføres separat behandling for mindre overtrædelser og gentagne mindre overtrædelser. På den anden side forstår jeg, at Rådet og Parlamentet har fundet det ønskværdigt, at udledninger, der ikke fører til en forværring i vandkvaliteten, ikke nødvendigvis skal medføre en straffesag. Jeg er endda endnu mere end Parlamentet opsat på, at små udledninger medfører en straffesag. Selv om de måske ikke er særlig alvorlige, kan de, præcis fordi de gentages, føre til reel forurening af havmiljøet.

I det indgåede kompromis vedrørende spørgsmålet om gentagne mindre overtrædelser er der en mere specifik definition af begrebet "gentagelse", og teksten kan således godkendes af Kommissionen, der – jeg gentager – er godt tilfreds med det resultat, der blev nået takket være det arbejde, som Kommissionens medarbejdere og medlemmerne af Europa-Parlamentet har ydet. Jeg tror således, vi i dag kan sige, at vi er glade for at sende et signal om, at forureningen af vores have vil blive mindsket.

Marios Matsakis, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed. – (EN) Hr. formand! Det juridiske tomrum, der opstod efter den pågældende afgørelse i EF-Domstolen, gjorde det nødvendigt at ændre det direktiv, vi forhandler om. Det er utroligt, at en juridisk fejl har medført en forsinkelse i gennemførelsen et så vigtigt direktiv og uden tvivl har været ødelæggende for vores havmiljø. Det må og skal være en lærestreg for alle de involverede parter, således at vi undgår, at noget lignende sker igen.

Det vigtigste her og nu er hurtigt at ændre det foreslåede direktiv og hurtigst muligt at få det sendt videre til gennemførelse. Først derefter kan vi overveje, hvordan vi får det udbredte problem med stigningen i forekomsten og omfanget af ulovlige operationelle udledninger af forurenende stoffer fra skibe under kontrol, og først derefter er der reelt håb om, at vores opgave med at kæmpe for at holde vores have rene bliver en succes.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke ordføreren for hans fremragende indsats i forbindelse med udarbejdelsen af denne betænkning.

Eva Lichtenberger, ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (DE) Hr. formand! Havforurening er kun genstand for interesse, når der har været en dramatisk ulykke. Så er der seriøse forhandlinger om truslerne mod vores

have som følge af den vedvarende forurening. Desværre bliver emnet stort set altid ignoreret i den mellemliggende tid. Vi skal tage de konstante og gentagne overtrædelser af loven alvorligt, idet de netop medfører en så væsentlig og voldsom påvirkning, at de ikke alene truer vores have, men også vores kyster.

Jeg vil gerne takke mine kolleger, med hvem vi har kunnet drøfte spørgsmålet om at finde en konsekvent tilgang til beskyttelsen af vores have. Jeg kommer fra et land uden adgang til havet, men som europæer føler jeg mig alligevel ansvarlig for beskyttelse af vores have mod vedvarende forurening som følge af billige erhvervsinteresser og for indarbejdelse af principperne om den tredje søfartspakke, der – som Retsudvalget har foreslået – er hårdt brug for.

Georg Jarzembowski, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. næstformand i Kommissionen! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater støtter den udgave af ændringsdirektivet, ordføreren har forhandlet med Rådet om, hvor der indføres sanktioner over for forurening fra skibe. Vi vil gerne lykønske ham hjerteligt med hans arbejde. Vi vil også gerne lykønske næstformanden, fordi det uden medvirken fra Kommissionen ikke ville have været muligt at nå til enighed med Rådet ved førstebehandlingen. Det er en stor dag for os, fordi vi kan afslutte denne vigtige sag ved udgangen af denne periode.

Vi må altid huske på, at de nye bestemmelser blev nødvendige, fordi EF-Domstolen i sine domme fra 2005 og 2007 endelig gjorde det fuldstændig klart, at lovgivning, herunder strafferetlig lovgivning, er tilladt på baggrund af den første søjle. Vi har brug for denne lovgivning for at beskytte havene mod skibe og mod bl.a. kaptajners og skibssrederes adfærd. Indtil nu har lovgivningen om civilretligt ansvar ganske enkelt ikke været afskrækkende nok.

Det er meget billigere at udlede ulovlige stoffer i havet. Og det kan jo ikke være rigtigt. Vi har derfor brug for effektive sanktioner. Jeg vil gerne takke ordføreren for denne trepartsaftale, som er indgået mellem alle tre institutioner. Det står klart, at alvorlig forurening fra skibe skal klassificeres og straffes som en strafbar handling, og mindre forurening fra skibe kan betragtes som en forvaltningsretlig forseelse, således at der er forskel på, hvor alvorligt de to adfærdsformer behandles. Imidlertid – og mit tredje punkt er særdeles vigtigt – skal gentagne tilfælde af mindre forurening fra skibe nu betragtes som en strafbar handling, fordi det bidrager til den overordnede forurening af havene og ikke bare er ligegyldigt.

Vi skal sende et klart signal på dette område, og vi opfordrer medlemsstaterne – og jeg håber, at nogen lader denne opfordring gå videre til Rådet – til at gennemføre og anvende dette direktiv øjeblikkeligt. Vi kan kun beskytte vores have ved hjælp af afskrækkende strafferetlige sanktioner.

Silvia-Adriana Țicău, for PSE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Jeg vil også gerne lykønske hr. de Grandes Pascual. Jeg vil også gerne nævne, at forurening af havet i realiteten er et emne, vi skal drøfte noget oftere. Som eksempel kan jeg desværre anføre Sortehavet, hvor den kendsgerning, at det er blevet svært forurenet, har ført til, at der bare de sidste to år er sket en firedobling i mængden af alger, netop på grund af en meget høj koncentration af nitrater.

Tydeligvis stammer noget af denne forurening desværre fra søtransport. Formålet med dette direktiv er faktisk at gøre noget ved de ulovlige udledninger fra skibe som følge af enten forsømmelighed, forsætlige handlinger eller skødesløshed. Rent praktisk harmoniserer man i direktivet definitionen af forureningen fra skibe, som er forårsaget af personer eller juridiske enheder, omfanget af reaktionen herpå og den strafferetlige karakter af de sanktioner, som kan anvendes i tilfælde af eventuelle overtrædelser begået af enkeltpersoner.

Jeg vil også gerne nævne, at der på EU-plan allerede er vedtaget et sæt sammenhængende lovgivningsmæssige foranstaltninger til forstærkning af søfartssikkerheden og forebyggelse af forurening fra skibe. Denne lovgivning gælder for flagstater, skibssredere og klassifikationsvirksomheder samt havne- og kyststater.

Det er dog vigtigt for os at stramme den nuværende sanktionsordning vedrørende ulovlige udledninger fra skibe ved at komplettere den pågældende lovgivning. Vi må understrege, at denne lovgivning præcis var nødvendig, fordi de eksisterende forebyggende bestemmelser ikke blev håndhævet i tilstrækkelig grad. Desværre blev MARPOL 73/78-konventionen heller ikke håndhævet i tilstrækkelig grad. Jeg mener derfor, det er væsentligt for os at få denne lovpakke. Jeg mener også, at de udtalelser, der kom fra både Retsudvalget og Udvalget for Andragender, understreger betydningen af denne sag.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Det siger sig selv, at Kommissionen og Europa-Parlamentet på lovgivningsmæssigt og udøvende plan står i gæld til de europæiske borgere, som i sidste ende rammes af den forurening, der har fundet sted i vores havområder.

Jeg ser på dette spørgsmål ud fra den tidligere bestemmelse og håndhævelsen deraf, hvor formålet var at beskytte miljøet, havene og de tilhørende kyster. Jeg vil gerne gentage, at bestemmelsen og ændringen af direktiverne er nødvendig, men stadig utilstrækkelig. Det allervigtigste er, hvor effektivt de håndhæves.

Det kan ikke accepteres som værende normalt, man kan dumpe sit affald i havet og betale en bøde, som er mindre, end det koster at overholde kravene i direktivet. Det er baggrunden for, at opmærksomheden frem for alt skal rettes mod kontrol. Nu om dage står der et tilstrækkeligt stort antal teknologiske muligheder til rådighed med henblik på at sikre, at farvande og kyster kan nyde beskyttelse af en langsigtet politik om anvendelse og beskyttelse af hele floraen og al dyrelivet.

Jeg støtter forslaget om at ændre direktivet, da jeg mener, det især er vigtigt at etablere et specialiseret organ for Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, hvis aktiviteter skal være rettet mod gennemførelse af dette direktiv.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ved afslutningen på denne forhandling må vi efter min mening være taknemmelige for det interinstitutionelle samarbejde mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, hvilket hr. Jarzembowski understregede i sit indlæg. Jeg vil også gerne takke ordføreren for hans arbejde.

Denne gang har institutionerne vist – endda ved udgangen af denne valgperiode – at de er i stand til at arbejde i partnerskab og komme frem til en løsning ved førstebehandling, og jeg tror, at dette er et signal vi kan sende til borgerne her kort tid inden valget til Europa-Parlamentet.

Et yderligere signal på det følsomme transportområde – og eftersom dette vil være en af de sidste forhandlinger, som involverer Transport- og Turismeudvalget, benytter jeg denne lejlighed til at takke alle medlemmerne af dette udvalg for det arbejde, de har udført i samarbejde med Kommissionen og mig selv, med henblik på at komme med praktiske løsninger på en række vigtige spørgsmål, hvoraf nogle havde trukket ud i flere måneder. Dette blev gjort muligt takket være begavelsen hos medlemmerne af Europa-Parlamentet og også det arbejde, vi har udført for at opnå effektivt samarbejde blandt vores medarbejdere, hvilket viser, at bureaukratiet, når det har klart definerede opgaver, og når der er mål, som skal nås, ikke er nogen hindring for borgerne, men sammen med det politiske liv er et effektivt instrument, hvormed man kan opfylde borgernes behov.

Jeg tror, Parlamentet i dag og naturligvis i morgen med stemmeafgivningen vil levere endnu et eksempel på effektivitet og et ønske om altid at arbejde for folket. Så med denne forhandling og med afstemningen udfylder Kommissionen, Parlamentet og Rådet et juridisk tomrum, og dette sætter medlemsstaterne i stand til allerede fra i morgen bedre at retsforfølge dem, der forurener vores have, hvilket er endnu et tiltag fra EU-institutionernes side med henblik på at styrke den europæiske befolknings rettigheder og frihedsrettigheder.

Luis de Grandes Pascual, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg skal gøre det meget kort, hvilket medlemmerne vil være glade for på denne tid af aftenen. Jeg vil gerne endnu en gang takke hr. Tajani, fordi han har vist, ligesom han gjorde ved den tredje søfartspakke, at hans vilje til fremdrift og hans politiske dygtighed har affødt en aftale med Rådet og gjort det muligt for Parlamentet, Rådet og Kommissionen at nå til enighed ved denne lejlighed og i de sidste dage i denne valgperiode.

Jeg mener, vi bør ønske hinanden tillykke. Jeg er naturligvis taknemmelig over for ordførerne for udtalelserne fra både Retsudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og sikkerhed for deres tætte samarbejde.

Lad mig igen sige tak for skyggeordførernes intensive arbejde og samarbejde. Jeg er sikker på, at vedtagelsen i morgen af en aftale ved førstebehandling om en så vigtig bestemmelse, som med sikkerhed vil færdiggøre arbejdet med den tredje søfartspakke, er en succes for Parlamentet og for de tre institutioner i EU. Forløbet retfærdiggør endnu en gang den nyttige fælles beslutningsprocedure, hvor det er muligt at føre en konstruktiv dialog til fordel for alle borgerne i EU.

Formanden. – Jeg vil gerne takke kommissæren ikke alene for hans arbejde som kommissær, men også som medlem af Europa-Parlamentet.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen (tirsdag den 5. maj 2009).

24. Forbrugerrettigheder (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling om den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om forslag til direktiv om forbrugerrettigheder af McCarthy for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (O-0076/2009 – B6-0232/2009).

Arlene McCarthy, spørger. – (EN) Hr. formand! Jeg ved, kommissær Kuneva er her, og jeg er meget glad for her ved denne sidste session i Parlamentets nuværende mandatperiode – og endda så sent om aftenen – at få lejlighed til at udveksle synspunkter om Kommissionens forslag vedrørende forbrugerrettigheder.

Vi har udarbejdet et arbejdsdokument, og man vil erindre, at IMCO-Udvalgets arbejdsgruppe med mig selv som formand og ordfører traf en beslutning om ikke at haste dette forslag igennem uden at tage fuldt hensyn til alle følgevirkningerne, navnlig da det er blevet beskrevet som den mest vidtrækkende ændring i tilgangen til forbrugerlovgivningen i Europa.

Jeg tror, udvalget har gjort sit arbejde meget omhyggeligt med en offentlig høring, flere meningsudvekslinger, en præsentation foreslået af hr. Harbour vedrørende konsekvensvurderingen og en onlinehøring, hvor der på blot tre uger kom ca. 100 svar fra organisationer i hele Europa.

Vi havde også en informationsudveksling med repræsentanter fra de 27 nationale parlamenter, hvortil kommissæren også var inviteret. Jeg ved, at kommissæren og hans medarbejdere fuldt ud er klar over, at dette er et kontroversielt forslag, der på en række områder fortjener at blive behandlet yderligere.

Vi værdsætter initiativet med hensyn til at forbedre forbrugernes rettigheder på det indre marked. Vi er også enige i, at der er behov for at forbedre den måde, hvorpå det indre marked fungerer med hensyn til salg til forbrugerne, ved at fjerne hindringerne for handel på tværs af grænserne, men der er også behov for at berolige forbrugerne med, at de fortsat kan forvente et højt beskyttelsesniveau.

Under vores overvejelser, forhandlingen og høringerne med de berørte parter blev det ofte tilkendegivet, at man var bekymret over den manglende klarhed og vished i dette forslag. Vi opfordrede forbrugerorganisationer og erhvervslivets interesseparter til at indlede deres egen dialog om, hvordan vi kan få dette forslag til at virke, og jeg ved, at kommissæren har modtaget en i fællesskab udarbejdet skrivelse fra de forretningsdrivende og forbrugerorganisationerne, som er blevet kopieret til alle parlamentsmedlemmer. Jeg vil gerne citere derfra. Der står, at "vi lægger stor vægt på den juridiske klarhed og kvalitet i forslaget samt behovet for at vide, hvilke konsekvenser og forandringer, det vil medføre sammenlignet med den nuværende situation. Vi mener, der er en høj grad af usikkerhed omkring omfanget og konsekvenserne af dette forslag, navnlig vedrørende indvirkningen på den nationale lovgivning."

Deres betænkeligheder er tydelige. Vi er nødt til at være tydelige i vores endelige forslag. Beder vi forbrugerne om at opgive nogle af de rettigheder, de har ifølge den nationale lovgivning? Hvad får forbrugeren i så fald til gengæld? Og hvis vi ikke beder dem om at give afkald på visse kontraktretslige rettigheder, som f.eks. retten til ikke at acceptere defekte varer ifølge britisk og irsk lov, står de forretningsdrivende så ikke stadig over for 27 forskellige sæt forbrugerregler, hvis afskaffelse var en central målsætning i første omgang?

Mine kolleger og jeg mener, at vores højeste prioritet er at vurdere, hvad dette forslag rent praktisk vil betyde for forbrugerne og de forretningsdrivende. De mundtlige spørgsmål i aften fokuserer derfor på en række centrale emner, vi gerne vil arbejde videre med sammen med Kommissionen, og som vi er vi nødt til at være sikre på bliver løst med henblik på at udarbejde et funktionsdueligt regelsæt, som gavner alle de berørte parter. Vores spørgsmål drejer sig derfor primært om nogle detaljer inden for specifikke områder, som vi gerne ser viderebehandlet.

Nogle medlemmer i arbejdsgruppen var bekymret over de i konsekvensvurderingen påpegede fejl og vil gerne se mere dokumentation for omkostningerne ved den juridiske fragmentering, hvis vi ikke gør noget. De vil også gerne have flere oplysninger om forslagens økonomiske virkning, ikke kun om virkningen af oplysningskravene.

Kort sagt vil vi gerne have Kommissionen til at bruge noget tid i den mellemliggende periode, inden Parlamentet rekonstitueres i juli, til at udføre følgende opgaver (dette er alt sammen indeholdt i det mundtlige spørgsmål): en analyse af de praktiske og retlige konsekvenser af forslaget om forbrugerrettighederne i hver medlemsstat, en præcisering af forholdet mellem de fuldt harmoniserede bestemmelser i direktivet og de almindelige tilgængelige retsmidler i national aftaleret, en præcisering af samspillet i forslaget med gældende fællesskabslovgivning, navnlig direktivet om urimelig handelspraksis, direktivet om e-handel, direktivet om

tjenesteydelser, Rom I-forordningen og naturligvis den foreslåede kontraktlige referenceramme. Vi ønsker yderligere dokumentation i konsekvensvurderingen som bidrag til, at vi kan analysere og påvise fordelene og omkostningerne i forbindelse med dette forslag og eventuelle alternative fremgangsmåder, som kunne foreslås.

Vi vil gerne have Kommissionen til at hjælpe os, og vi vil arbejde sammen med den for at sikre, at vi støtter en dialog mellem de berørte parter om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at tilvejebringe gensidige praktiske fordele for både de forretningsdrivende og forbrugerne.

Jeg tror, det er muligt sammen med kommissæren at udarbejde et gennemførligt praktisk forslag, der finder støtte hos alle de berørte parter. Jeg lover, at medlemmerne af Europa-Parlamentet gerne vil fortsætte med at arbejde sammen med Kommissionen for at sikre, at vi kan levere varen, og at vi på et tidspunkt kan få vedtaget et nyt direktiv om forbrugerrettigheder i Parlamentet.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker Arlene McCarthy meget for hendes ord, fordi der virkelig er udført et stort stykke arbejde med dette direktiv. Jeg så dog gerne, at dette direktiv – som vi fortsat vil arbejde på – ikke blot blev vedtaget, men også blev modtaget vel af alle de berørte parter. Vi vil ikke spare på kræfterne med hensyn til at få dette til at ske. Da dette er vores sidste session her, vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke alle meget hjerteligt, navnlig Arlene som formand for vores udvalg, samt hr. Harbour og navnlig fru Cederschiöld. Jeg forventer, at jeg på den ene eller anden måde kan holde kontakten, fordi det var en sand fornøjelse at arbejde sammen, og forhåbentlig vil dette fortsætte på anden vis.

Jeg vil nu gerne fokusere på de næste vigtige trin i forløbet vedrørende direktivet, idet jeg mener, at dette direktiv er særdeles vigtigt for os alle. Vi har brug for dette direktiv af hensyn til det indre marked i det 21. århundrede. Lad mig gøre det klart, at Kommissionen inden fremsættelse af forslaget foretog en komparativ analyse af lovgrundlaget, ”kompendiet”, vedrørende medlemsstaternes lovgivning, hvor de forbrugerdirektiver, der skal ændres, gennemføres. Kommissionen gennemgår nu mere detaljeret de forskellige bestemmelser i forslaget sammen med medlemsstaterne med henblik på at forbedre forståelsen af den praktiske indvirkning på national lovgivning.

Tjenesterne, der står til min rådighed, er ved at udarbejde en tabel, som skal illustrere forslagets indvirkning på det eksisterende niveau af forbrugerbeskyttelse i EU. Tabellen vil omfatte de bestemmelser (f.eks. fortrydelsesrettens og retsgarantiens varighed), for hvilke det er muligt at vurdere, om forslaget vil medføre en ubestridelig forbedring eller forværring af forbrugerbeskyttelsen i de forskellige medlemsstater. Tabellen vil senest være klar inden udgangen af maj.

Ifølge forslaget vil medlemsstaterne kunne bevare almindelige aftaleretlige retsmidler for fejlbehæftede varer, forudsat at retskraverne til anvendelse af disse retsmidler adskiller sig fra de krav, som finder anvendelse på de retsmidler, der er fastsat i forslaget. Det glæder mig, at denne interaktion mellem forslaget og de nationale almindelige aftaleretlige retsmidler kunne gøres tydeligere i teksten. Heraf følger, at retsmidler såsom retten til ikke at acceptere defekte varer i Det Forenede Kongerige eller ”garantie des vices cachés” i Frankrig kan opretholdes. Jeg er dog også rede til at overveje alternativer, hvor elementer fra disse nationale retsmidler kunne indarbejdes i forslaget, hvis Rådet og Parlamentet foretrækker en sådan løsning.

Forslaget supplerer direktivet om urimelig handelspraksis (UCP). Mens UCP beskytter forbrugerne under ét mod svindleres tvivlsomme forretningspraksis, giver udkastet til direktiv om forbrugerrettigheder de forbrugere, der indgår en kontrakt med en forretningsdrivende, individuelle kontraktlige rettigheder, som de kan håndhæve ved civile domstole. Med hensyn til direktivet om tjenesteydelser og direktivet om e-handel vil oplysningskravet i disse direktiver finde anvendelse ud over kravene i forslaget og vil også have forrang i tilfælde af modstrid med forslaget.

Endelig fremgår det med hensyn til Rom I-forordningen klart af præamblen til forslaget, at forslaget ikke berører forordningen. Som følge heraf vil den nationale lovgivning, der gælder for forbrugerkontrakter, som er omfattet af udkastet til direktiv, udelukkende blive reguleret af forordningen.

Kommissionen var ved udarbejdelse af forslaget inspireret af resultaterne af arbejdet med den kontraktlige referenceramme (CFR), f.eks. vedrørende sortlistningen af urimelige kontraktbestemmelser, bestemmelser om risikoens overgang og levering samt strømlining af oplysningskravene inden kontraktindgåelse.

For fremtiden vil det være vigtigt at sikre sammenhæng mellem CFR og direktivet om forbrugerrettigheder. Da CFR vil være et langsigtet projekt, må vi sikre, at de endelige definitioner og bestemmelser i direktivet om forbrugerrettigheder indføres i afsnittet i CFR, der omhandler forbrugerkontrakter.

Forslaget til direktiv om forbrugerrettigheder blev indledt med en grundig konsekvensvurdering. Konsekvensvurderingen viste også pengemæssigt de administrative byrder, der ville opstå som følge af de foreslåede ændringer, og dette beløb blev sammenlignet med de udgifter til overholdelse, som forretningsdrivende, der ønsker at sælge varer til andre medlemsstater, må afholde som følge af fragmenteringen af bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse og Rom I. Vurderingen viste, at fuld harmonisering af de helt afgørende forbrugerrettigheder ville få en særdeles positiv indvirkning på integrationen af det indre marked og forbrugers tillid. Under de indledende trin i lovgivningsproceduren viste det sig, at yderligere dokumentation og mere indsigt kunne være nyttig vedrørende forbrugeradfærd og præferencer med hensyn til salgsmæssige foranstaltninger. Jeg agter i den nærmeste fremtid at iværksætte en kvalitativ undersøgelse på dette område med henblik på at indsamle dokumentation efter dybdegående interview med forbrugere og erhvervsdrivende. Resultaterne af undersøgelse skal foreligge i tredje kvartal 2009.

Kommissionen går stærkt ind for i lovgivningsprocessen at opretholde en konstruktiv dialog – og dette er mit politiske tilsagn over for Parlamentet – med de parter, der bliver mest berørt af udkastet til direktiv. Til det formål vil jeg samle de berørte forbrugerorganisationer og forretningsdrivende til et fællesmøde i juni 2009 for at afklare nogle elementer i forslaget og yderligere drøfte de vigtigste aspekter af forslaget. Parlamentet vil blive underrettet behørigt.

Jeg vil gerne lige tilføje, at jeg i sidste uge mødte alle de forbrugerorganisationer, der er samlet i BEUC, og vi drøftede denne sag på ny. To dage senere kom mindst 10 repræsentanter fra det britiske Overhus for at drøfte dette direktiv i Bruxelles. Det er et rigtig godt tegn, at interessen for forbrugerpolitik ligesom for rettighederne i forbindelse med det indre marked er stigende.

Malcolm Harbour, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke fru Kuneva hjerteligt for alt det arbejde, hun har udført vedrørende forbrugerspørgsmål, da dette er sidste gang her i Parlamentet vi har mulighed for at forhandle med hende. Jeg har personligt – og det gælder vist hele udvalget – virkelig sat pris på kommissærens stærke engagement.

Jeg ved, at det muligvis var ret skuffende for kommissæren, at vi ikke syntes, vi kunne give dette forslag en grundig behandling og få det klart til førstebehandling inden udløbet af denne mandatperiode. Men jeg tror, historien vil vise, at vi har gjort det rigtige, fordi arbejdet under Arlene McCarthys dygtige ledelse – gennemgang af konsekvensvurderingen, spørgsmål til emnerne – har øget opmærksomheden omkring forslaget og også har fået mange flere mennesker engageret, som kommissæren selv gav udtryk for.

Efter min opfattelse – og her er de centrale punkter, jeg gerne vil fremhæve på den korte tid, der er til rådighed her i aften – mangler der en vigtig ting i dette forslag, og det er den overordnede ramme, som Kommissionen ønsker at følge i forbindelse med udvikling af gældende EU-forbrugerret.

Dette forslag omhandler varer, men ved årets udgang, inden vi har dette forslag på plads, vil vi have direktivet om tjenesteydelser på plads, og der er i den forbindelse mange forbrugerrelaterede emner. Vi ved, at man også ser på emner som f.eks. digitale produkter, charterrejser osv.

Jeg tror, vi bliver nødt til at se, hvad Kommissionen agter at gøre med denne pakke vedrørende varer som en del af en bredere strategi for, hvilken retning gældende EU-forbrugerret bevæger sig i. Dette er meget vigtigt. Det skal være fremtidssikret; det skal være en del af en overordnet proces. Det er en af de ting, jeg er en lille smule kritisk over for i den tilgang, som hidtil er blevet valgt. Forhåbentlig vil der ske fremskridt her.

Jeg var meget glad for, at Overhuset blev nævnt, fordi jeg også ville reflektere over dette. Vi har forsikret dem om, at deres rapport vil kunne få væsentlig indflydelse på resultatet i lyset af den tid, vi har til rådighed. Vi ser frem til, at der i sidste ende kommer et særdeles godt resultat for Europas forbrugere og det indre marked.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil gerne henvise til arbejdsdokumentet fra fru McCarthy og fru Wallis. Til gavn for medlemmerne af Parlamentet i næste periode opstilles spørgsmålene som følge af dette forslag om maksimal harmonisering og risikoen for, at nogle lande oplever en svækkelse af beskyttelsen af deres egne forbrugere, afdækkes.

På den anden side har Kommissionen ret til gerne at ville udvide handelen på tværs af grænserne, som er usædvanlig lille af et indre marked at være. Jeg vil derfor ikke gennemgå baggrunden igen – da fru McCarthy allerede har gjort dette – men vil med forlov give Kommissionen nogle gode råd.

For det første håber jeg, fru Kuneva vil fortsætte sit arbejde, og jeg håber, hun kan få et udkast til et horisontalt direktiv vedtaget. Det vil man dog kun kunne opnå, hvis man først og fremmest meget præcist vurderer

indvirkningen på al national lovgivning, hvilket ikke er blevet gjort. For det andet er det nødvendigt at placere dette forslag meget præcist i forhold til eksisterende og foreslåede forordninger, direktiver og aftaler på fællesskabsplan, hvilket ikke er blevet gjort. For det tredje er det nødvendigt meget præcist at anføre, at nogle principielle bestemmelser, som f.eks. om skjulte mangler, er sikret, hvilket ikke er blevet gjort. Og for det fjerde er det nødvendigt at angive – og dette er det vigtigste punkt – hvilket beskyttelsesniveau gennemførelse af direktivet vil medføre, og ikke bare hvad bestemmelserne vil være.

I denne henseende er forslaget ikke det, man kunne kalde et klart dokument. Men det er alligevel det, vi har brug for, nemlig harmonisering, som øger beskyttelsesniveauet. Kort sagt har kommissæren efter min mening været noget forhastet. Mit råd vil være at bruge noget tid – kommissærens tid – og efter dette tidsrum forelægge alle de argumenter, som vil gøre det muligt at overbevise regeringerne og Europa-Parlamentet helt.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Der er for tiden plads til forbedring med hensyn til bestemmelserne om forbrugerbeskyttelse. Forhandlingerne er ikke påbegyndt, Parlamentet er ikke kommet med nogen erklæring, og medlemsstaterne er kun ved at indlede deres drøftelse. Vi har brug for *fuld* harmonisering på forbrugerbeskyttelsesområdet.

Jeg kan nå tre punkter, som det efter min mening er passende at nævne. 1. Et tydeligere anvendelsesområde for direktivet. 2. I øjeblikket kan varer med en oprindelig defekt tilbageleveres inden for to år. Denne periode bør være tre år. 3. Fortrydelsesretten bør fastsættes til et år, hvilket vil øge forbrugerbeskyttelsen i de fleste medlemsstater. Klare, utvetydige bestemmelser og et højt niveau for forbrugerbeskyttelse gavner både forbrugerne og virksomhederne. Uklare bestemmelser er ødelæggende for seriøse firmaer og små og mellemstore virksomheder. Rådet og Parlamentet bør nu indarbejde disse tre centrale punkter i et fuldt harmoniseret forslag.

Da det er min sidste forhandling med Meglena Kuneva, vil jeg gerne takke hende for et utroligt behageligt samarbejde.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at svare hr. Harbour. Jeg ser tydeligt, hvorfor vi er nødt til at tage emnet om tjenesteydelser op, og tjenesteydelser er bestemt en særdeles vigtig del af forbrugerstrategien for 2007-2013. Jeg er fuldt ud klar over, at den europæiske økonomi er en økonomi baseret på tjenesteydelser.

Med hensyn til, hvorfor vi ikke tager fat på f.eks. digitalt indhold og udelukker det fra forslagets anvendelsesområde, kan jeg sige, at spørgsmålet om forbrugerbeskyttelse med hensyn til digitale tjenester blev taget op ved grønboleshøringerne. En række af de berørte parter, især forbrugerorganisationerne, mente, at dette var et vigtigt punkt. Det affødte dog alvorlige betænkeligheder i erhvervskredse, og respondenterne argumenterede for, at der på grund af spørgsmålets kompleksitet var brug for yderligere omhyggelig analyse.

Til dette formål vil Kommissionen gennemføre en undersøgelse med henblik på at fastlægge problemets omfang, og i hvilket omfang forbrugere lider skade som følge af, at digitalt indhold ikke er omfattet. Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmål vedrørende digitalt indhold næste gang – og med klippefaste argumenter.

I ønsket om ikke at spille hverken Parlamentets eller forbrugernes og virksomhedernes tid vil jeg gerne oplyse, at jeg i morgen sammen med kommissær Reding vil forelægge den digitale vejledning. Dette er en meget praktisk vejledning på baggrund af den eksisterende lovgivning – ca. 20 direktiver – som udgør et slags kompendium over, hvad vi kan gøre her og nu for at håndhæve vores rettigheder, idet det vigtigste punkt undertiden er, hvordan vi håndhæver lovgivningen.

Vedrørende de bemærkninger, hr. Toubon fremsatte, må jeg sige, at medlemsstaterne i henhold til forslaget vil kunne bevare almindelige aftaleretlige retsmidler for fejlbehæftede varer, og heraf følger, at retsmidler såsom retten til ikke at acceptere defekte varer i Det Forenede Kongerige eller "garantie des vices cachés" i Frankrig kan bevares.

Nogle gange er vi nødt til at bruge mere tid på at forklare indholdet af et direktiv, og det er det, mine kolleger gør i Rådet. I det mindste er vi nødt til at gøre det klart, hvad vi mener i den ene eller anden tekst, og dette er den fase, hvor vi fint kan afklare tvivlsspørgsmål.

Kommissionen gennemgår nu mere detaljeret de forskellige bestemmelser i forslaget sammen med medlemsstaterne med henblik på at forbedre forståelsen af den praktiske indvirkning på national ret, nøjagtigt som hr. Toubon og Parlamentet har bedt om. Vi vil ikke spare på kræfterne for at få alting klar. Dette er en juridisk tekst; dette er en civil tekst – og hvordan denne juridiske tekst faktisk kan omsættes, er i sig selv noget

af en udfordring. Vi vil derfor blive ved med at forklare tingene og opretholde et godt samarbejde med Rådet og Parlamentet om dette aspekt.

Jeg siger endnu en gang tak til fru Cederschiöld for hendes sidste kommentar. Jeg vil holde mig hendes forslag for øje. Hun sagde med rette, at vi forhandler om direktivet. Jeg lyttede meget omhyggeligt, men lad mig sige det helt tydeligt, at der er et punkt, hvor jeg ikke vil gå på kompromis, og det er spørgsmålet om fuld harmonisering.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Niveauet af forbrugerbeskyttelse varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Under høringerne i IMCO-Udvalget rapporterede repræsentanter fra frivillige forbrugerbeskyttelsesorganisationer fra de gamle medlemsstater ikke om økonomiske problemer. Forbrugere betaler ofte for tjenesteydelserne hos disse forbrugerorganisationer, inden man beslutter sig for et køb. Dette er med til, at disse organisationer kan forblive uafhængige.

Forbrugerorganisationerne i Slovakiet får 152 000 EUR til at finansiere deres aktiviteter. Jeg er bekymret for, at et så usselt beløb vil afskrække disse organisationer fra at stå fast på forbrugerrettighederne.

Efter udvidelsen af EU er det blevet vanskeligere og mere kompliceret at være forbruger. En hel række spørgsmål vedrører forbrugerne direkte, lige fra indkøb af produkter, der ikke er fejlbehæftede, til tillid ved transaktioner og til onlineindkøb og reklame. Da mange af disse spørgsmål rækker ud over de enkelte landes grænser, har vi brug for harmoniseret lovgivning og en intens indsats for at højne forståelsen af forebyggelse, hvilket vil give os tilstrækkelig selverkendelse til at undgå at blive små brikker i de drevne virksomheders spil. Forbrugerne skal derfor vide, hvordan man anvender de portaler, der giver dem opdaterede oplysninger, f.eks. Rapex om farlige produkter, Solvit om det indre marked, Dolceta om økonomisk forståelse m.fl. Det europæiske forbrugercenter og EU-kalenderen kan også være til stor hjælp for forbrugere.

Jeg vil bede kommissær Kuneva om på vegne af Kommissionen at gøre indsigelser over for især de nye medlemsstater med hensyn til ikke at undervurdere betydningen af forbrugerbeskyttelse ved at undlade at give tilstrækkelig støtte til forbrugerorganisationer.

25. Særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand vedrørende klage 185/2005/ELB (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er kortfattet forelæggelse af betænkning af Martínez Martínez for Udvalget for Andragender om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 185/2005/ELB (2009/2016(INI)) (A6-0201/2009).

Miguel Angel Martínez Martínez, ordfører. – (ES) Hr. formand, fru kommissær! I 2005 indgav en freelancetolk, da han fandt ud af, at han ikke mere blev hyret af Kommissionen, efter han var blevet 65, en klage til Den Europæiske Ombudsmand for påstået diskrimination på grund af alder i strid med chartret om grundlæggende rettigheder.

Dette er ikke nogen ny problemstilling. Flere år tidligere havde Kommissionen og Parlamentet nemlig truffet beslutning om ikke at hyre freelancetolke, som var ældre end pensionsalderen for deres eget personale.

De berørte tolke bragte sagen for EF-Domstolen og vandt i første instans, men fik ikke medhold i appellsagen, selv om dette skyldtes formelle mangler og ikke selve substansen.

På baggrund af tidligere sager og afgørelser foretog ombudsmanden en grundig analyse af klagen og konkluderede, at der helt klart havde været bevis for diskrimination og en overtrædelse af chartret om grundlæggende rettigheder. Han henstillede således til, at Kommissionen ændrede bestemmelsen i tråd med det tiltag, der allerede var iværksat af Parlamentet efter dommen fra De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Kommissionen så bort fra ombudsmandens henstilling, hvilket tvang ombudsmanden til at anmode om støtte fra Parlamentet, som formidlede sagen videre til Udvalget for Andragender. Udvalget for Andragender havde tre grunde til at støtte ombudsmanden med den beslutning, som blev vedtaget enstemmigt i udvalget.

For det første skulle man bakke op om holdningen i Parlamentet selv, som havde hyret freelancetolke på over 65 år, når det blev anset for at være passende eller nødvendigt.

For det andet var man forpligtet til at støtte ombudsmanden. Parlamentet synes til tider, at Den Europæiske Ombudsmand er en besværlig institution, men en institution, der altid er af stor betydning for vores retssystem.

For det tredje følte vi, det var vigtigt at understrege over for Kommissionen, at den ikke er hævet over de øvrige fællesskabsinstitutioner, navnlig de institutioner, som er ansvarlige for kritisk gennemgang af og kontrol med dens arbejde.

Så her er vi i mødesalen og fremlægger den beslutning, der som nævnt blev vedtaget enstemmigt i Udvalget for Andragender, og hvori Kommissionen opfordres til at gennemføre ombudsmandens henstilling. Vi gentager også, at ombudsmanden ligesom Parlamentet selv står over Juridisk Tjeneste i Kommissionen, som er et vigtigt kontor, men et administrativt kontor og intet andet. Hverken mere eller mindre.

Jeg må tilstå, at jeg føler et vist ubehag, fordi vi i hele denne proces altid har søgt at nå frem til en forståelse, men ikke desto mindre har der været et vist pres med hensyn til, at betænkningen ikke skulle behandles i mødesalen, og nu er der endda faldet nogle bemærkninger, der lader antyde, at Parlamentets holdning også vil blive forbigået. Dette er højst overraskende og kommer desuden ikke fra medlemmer af selve Kommissionen, men i stedet fra visse højtplacerede embedsmænd – nogle ganske få, men højtplacerede embedsmænd – der er overbevist om, at de er permanent ansat i modsætning til medlemmer af Parlamentet og selv medlemmer af Kommissionen, der pr. definition er midlertidigt ansat her i en kortere periode.

Samtidig med, at jeg gentager vores ønske om og vilje til at samarbejde og altid stå på god fod med Kommissionen, er der ikke andet for os at gøre end at afvise den omtalte adfærd. Lad os håbe, at afstemningen i morgen afspejler det, der skete i Udvalget for Andragender, nemlig at der er flertal eller enstemmighed til støtte for ombudsmanden, idet Parlamentet gør det klart over for Kommissionen, at tingene er, som de skal være, og at alle kender deres plads.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at Kommissionen har handlet i god tro og helt igennem har overholdt alle relevante retsregler i processen. Vi har aldrig søgt at komme i konflikt med ombudsmanden og langt mindre med Europa-Parlamentet. Vi mente, at vores holdning ville blive anerkendt af ombudsmanden.

Vores udgangspunkt er, at arbejdsvilkårene for "agents interprètes de conférence" (AIC'er) gennem årene er kommet til at ligne bestemmelserne i personalevedtægten mere og mere. Siden 2000 har freelancetolke været knyttet til personalevedtægten efter en beslutning i ministerrådet om, at de kan betale skat til Fællesskabet i stedet for nationale skatter af deres indkomst fra EU's institutioner.

Og fra 2004 og fremefter har de så været omfattet af artikel 90 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, hvorfor de nu kaldes AIC'er. Aldersgrænsen på 65 år fremgår af personalevedtægten, som omfatter alle kategorier af medarbejdere, der arbejder for institutionerne, det være sig embedsmænd, vikarer, kontraktansatte eller hjælpeansatte medarbejdere samt parlamentsmedlemmernes assistenter efter den seneste vedtagelse af en ny forordning på dette område. Denne regel anvendte Kommissionen samt Parlamentet for AIC'er mellem 2000 og 2004.

Efter en beslutning i De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i 2004 om, at det er diskriminerende ikke at rekruttere AIC'er på over 65 år, holdt institutionerne op med at anvende reglen. Efter en appelsag mod beslutningen erklærede Domstolen den imidlertid for ugyldig. Som følge deraf vendte Kommissionen tilbage til sin tidligere praksis.

Da der ikke længere er nogen domstolsbeslutning i sagen, er det vores opfattelse, at de tidligere retningslinjer er gældende, og at Kommissionen skal anvende bestemmelserne i Rådets forordning fra 2000 og ikke rekruttere personer på over 65 år, nøjagtigt ligesom det er tilfældet for alle andre medarbejdere.

Den frihed, som tolketjenesterne i institutionerne har, til at rekruttere AIC'er efter behov er en hovedhjørnesten med hensyn til effektiv levering af konferencetolkning. Dette gør det muligt at få størstedelen af det regelmæssige og forudsigelige behov dækket via fastansatte tolke, mens skiftende behov og spidsbelastningssituationer kan klares via rekruttering af AIC'er.

Dette velgennemprøvede system har sat institutionerne i stand til at imødekomme anmodninger om tolkning alt efter behov, bl.a. ved at de seneste udvidelsesrunder blev en succes, samtidig med at omkostningerne blev

styret stramt. Med denne tilgang støtter man også en aktiv politik med henblik på at oplære unge konferencetolke.

Endelig vil jeg gerne hilse den meget positive kontakt mellem Parlamentet og Kommissionen i denne sag velkommen, og jeg vil navnlig gerne takke næstformand Martínez Martínez for hans værdifulde kontakt til kollega kommissær Orban i en tidligere fase.

Miguel Angel Martínez Martínez, ordfører. – (ES) Hr. formand! Da jeg tidligere gik glip af et minut af min tid, vil jeg gerne svare kommissær Kuneva, som er bekendt med den følelse af venskab og hengivenhed, jeg har over for hende og helt klart over for hr. Orban. Men kommissæren undlod at nævne ombudsmandens henstilling med ét ord. Det vil altså sige, at ombudsmanden, der er helt klar over alle kommissærens argumenter, er fremkommet med en specifik henstilling, som Kommissionen tilsyneladende ser bort fra i enhver henseende.

Jeg beder ikke engang fru Kuneva om at give mig et svar personligt, fordi hun tydeligvis ikke er den person, der sidder inde med oplysningerne, men alle de oplysninger, hun har givet mig, er i overensstemmelse med det, vi i forvejen vidste, og det, ombudsmanden ved, og alligevel har hun stadig ikke fortalt os, om Kommissionen – på trods af alt det og velvidende, at ombudsmanden, som er bekendt med sagen, henstiller, at reglen bliver ændret – retter sig ind efter ombudsmandens anmodning og Parlamentets tilsvarende henstilling.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg kan på nuværende tidspunkt kun sige, at jeg vil aflægge beretning til kommissær Orban og sikre mig, at der kommer et fyldestgørende svar på dette punkt. Vi vil naturligvis tage Parlamentets bemærkninger meget alvorligt og den sidste præcisering, der blev anmodet om.

Formanden. – Jeg vil gerne sige tak til kommissæren og tak til mine kolleger. Tak til alle medarbejdere og tak til alle tolkene, uanset hvilken alder de måtte have.

Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen (tirsdag den 5. maj 2009).

26. Dagsorden for næste møde: se protokollen

27. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.45)